

**THE ANALYSIS OF POLICY IMPLEMENTATION EFFECTIVENESS
ON NATIONAL SECURITY POLICY IN SOUTHERNMOST
PROVINCES OF THAILAND**

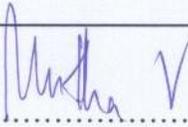
Natthinee Piyasiripon

**A Dissertation Submitted in Partial
Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy (Development Administration)
School of Public Administration
National Institute of Development Administration
2015**

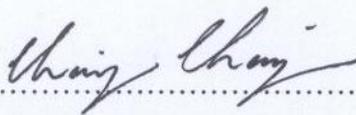
**THE ANALYSIS OF POLICY IMPLEMENTATION EFFECTIVENESS
ON NATIONAL SECURITY POLICY IN SOUTHERNMOST
PROVINCES OF THAILAND**

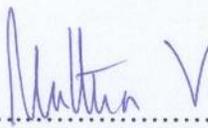
**Natthinee Piyasiripon
School of Public Administration**

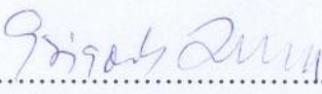

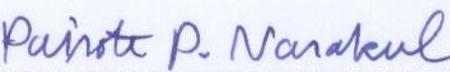
Assistant Professor..........Major Advisor
(Nattha Vinijaiyapak, Ph.D.)

The Examining Committee Approved This Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy (Development Administration).

Associate Professor..........Committee Chairperson
(Chaian Chaiyaporn, Ph.D.)

Assistant Professor..........Committee
(Nattha Vinijaiyapak, Ph.D.)

Assistant Professor..........Committee
(Srisompob Jitpiromsri, Ph.D.)

Assistant Professor..........Acting Dean
(Pairote Pathranarakul, Ph.D.)

November 2015

ABSTRACT

Title of Dissertation	The Analysis of Policy Implementation Effectiveness on National Security Policy in Southernmost Provinces of Thailand
Author	Ms. Natthinee Piyasiripon
Degree	Doctor of Philosophy (Development Administration)
Year	2015

This research study utilized policy implementation theories and models to test the factors affecting national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand, namely Pattani, Yala, and Narathiwat. The objective of this study is to investigate the major factors which influence the effectiveness of the implementation of the National Security Policy, which is concerned with maintaining peace and order in the three provinces. The units of analysis of this study were the government officers as the implementers and the local people of the region. The government officers were the personnel in the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) and the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC), which are the key implementing agencies of the National Security Policy. This study applied both a quantitative and qualitative approach to gain more comprehensive and meaningful findings. The questionnaires were used for the analysis of a conceptual framework which consisted of six independent variables: the clarity of policy objectives; the attitude of implementers to comply with the policy; the level of institutional trust; the knowledge of implementing agencies; inter-organizational cooperation; and adequacy of needed resource. The qualitative approach was used for the analysis of one variable, which is public support. To ascertain factors affecting the effectiveness of the implementation of the National Security Policy, the multiple regression analysis (MRA) method and in-depth interviews were employed.

The findings accepted two proposed hypotheses which were that policy objectives and institutional trust had a positive and significant effect on national security policy implementation effectiveness. Moreover, the result from the qualitative approach revealed that to implement the policy, support from mass media, local academicians, local politicians, and local civil society organization networks also had an effect on national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand. They are insiders who understand the local context and are able to generate cooperation from diverse sectors and local networks.

This research contributes to a better understanding of the major factors and obstacles toward the implementation of the National Security Policy, which is concerned with maintaining peace and order in the three Southernmost provinces of Thailand. Furthermore, the results provide a theoretical contribution to the field of policy implementation in such a way that the application of any policy implementation models should strongly consider the policy objectives, institutional trust and local conditions that might affect implementation.

ACKNOWLEDGEMENTS

This doctoral dissertation has been completed with the help and continued support of several individuals and organizations. Firstly, my appreciate and sincere thanks to Assistant Professor Nattha Vinijnaiyapak, my major advisor and Assistant Professor Srisompob Jitpiromsri, my co-advisor for providing excellent guidance. In addition, I'd like to express my gratitude to Associate Professor Chaiyan Chaiyaporn, chair of the defense committee for his valuable advice. Next, I would like to take this opportunity to thank all the lecturers and staff of the in the School of Public Administration and the Ph.D. Development Administration (International) program for offering a wonderful journey in this academic world of public administration.

I also would like to thank all of the person involved in facilitating my dissertation. My unforgettable thanks go to all of the people in Pattani, Yala, and Narathiwat who unquestionably assisted me throughout the process of data collection. I appreciate receiving the data, opinions, and suggestions from all of the participant in Pattani, Yala, and Narathiwat. I also would like to express my appreciation to other unmentioned people who has been supportive during my dissertation time. Moreover, my sincere thanks go to my lovely friends Ms. Chanatip Wangworawong, Ms. Pasupha Chinvarasopak, Ms. Darunee Pumkeaw, Dr. Sookyeun Thepthong, and Dr. Watit Intuluck. They made this process possible and provided encouragement, understanding, support and great help for the whole duration of this doctoral program. Also, my thanks go to Mr. Fareedali Kanji, who kindly edited my work. Last but not least, I am deeply indebted to my family Mom and Dad as well as my brother. Without their continual support, I would not have accomplished anything and successfully finished my dissertation.

Natthinee Piyasiripon

November 2015

TABLE OF CONTENTS

	Page
ABSTRACT	iii
ACKNOWLEDGEMENTS	v
TABLE OF CONTENTS	vi
LIST OF TABLES	viii
LIST OF FIGURES	ix
CHAPTER 1 INTRODUCTION	1
1.1 Introduction and Background of the Problem	1
1.2 Significance of the Study	2
1.3 Definition	2
1.4 Scope of this Study	2
1.5 Research Questions	3
1.6 Expected Benefits of Study	3
CHAPTER 2 LITERATURE REVIEW	5
2.1 Overview of the Three Southernmost Provinces of Thailand	5
2.2 Background of the violent situation in the Three Southernmost Provinces of Thailand	8
2.3 Theoretical Background of the Study	21
2.4 Theories and Models That Explain Implementation Effectiveness	23
2.5 Social Capital	32
2.6 Related Studies on Factors Affecting the Effectiveness of Policy Implementation	41
2.7 Conceptual Framework	46
2.8 Hypotheses	46
CHAPTER 3 RESEARCH METHODOLOGY	48
3.1 Research Method	48

3.2 Data Collection	48
3.3 Variables in the Study	51
3.4 Data Analysis	57
3.5 Measure of Reliability and Validity	60
CHAPTER 4 RESEARCH FINDINGS	62
4.1 Data Management	62
4.2 Respondents' Characteristics	65
4.3 Results of Hypotheses Testing	75
4.4 In-depth Interview Results	78
4.5 Discussion of the Findings	91
CHAPTER 5 CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS	99
5.1 Conclusion	99
5.2 Contributions	100
5.3 Recommendations	102
5.4 Further Research	105
BIBLIOGRAPHY	107
APPENDICES	119
Appendix A Cover Letter	120
Appendix B Questionnaire in English	129
Appendix C Questionnaire in Thai	138
Appendix D Interview Guideline	147
Appendix E Statistics in the Study	150
Appendix F Histograms, Normal PP Plots and Scatter Plots of Regression Standardized Residuals	152
Appendix G The National Security Policy on the Southern Border Provinces of 2011-2014	155
Appendix H Announcement of National Council for Peace and Order (NCPO) Number 98/2557	176
BIOGRAPHY	181

LIST OF TABLES

Tables	Page
2.1 General Information about the Three Southernmost Provinces of Thailand	5
2.2 Data on the Three Southernmost Provinces of Thailand	8
2.3 Definitions of Social Capital	39
3.1 List of Selected Samples	49
3.2 List of Selected Samples for Qualitative Method	50
3.3 Variables and Operational Definition	55
3.4 Classification of Weight of Scale and Interpretation	59
3.5 Classification and Interpretation of the Scales	59
3.6 The Reliability Analysis of the Questionnaire from Pretesting	60
4.1 Percentage of Respondents' Characteristics	66
4.2 Descriptive Statistics of the Variables	68
4.3 Independence T-test of Variables between Government and Local Respondents	69
4.4 Correlation Matrixes Variables Used in the Study	72
4.5 Regression Analysis Results from all Six Independent Variables	74
4.6 The Summary of Results from the Hypotheses Testing	77

LIST OF FIGURES

Figures	Page
2.1 Map of Thailand	6
2.2 Map of Thailand's Southern Border Provinces	7
2.3 Monthly Number of the Injured and the Deceased from January 2004 – January 2010	14
2.4 The Advocacy Coalition Framework of Policy Change	26
2.5 Sabatier and Mazmanian's Model	29
2.6 Intergovernmental Policy Implementation Model	30
2.7 Conceptual Framework of this Study	46

CHAPTER 1

INTRODUCTION

1.1 Introduction and Background of the Problem

The unrest in the three southernmost provinces of Thailand has been ongoing from January 2004, and up until September 2012, there were 12,377 violent events claiming 14,890 casualties (5,377 dead and 9,513 injured) (Srisompob Jitpiromsri, 2012b). At present, it is widely acknowledged that the violence has entered into protracted state. The insurgency is now characterized by less indiscriminate violence and more retaliatory attacks. Insurgents continue to target security forces, government officials, and Muslim moderates who seek accommodation with the Thai State as part of efforts to make the region ungovernable by limiting provision of social services and driving Buddhists from the South. The overall level of violence may be influenced more by insurgent calculations about the optimum amount of violence needed to advance their political goals rather than by improved capabilities of the security forces (Abuza, 2011).

Government's strategies for the three southernmost provinces reflect classical ideas of counter-insurgency for support from the local population based on provisions of security, material welfare and effective administration. The Office of the National Security Council (NSC), the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) and the Southern Border Provinces Administrative Centre (SBPAC) are the main agencies responsible for devising and implementing policy in the region. The prime minister formally leads each of these agencies, but in practice, exercises little direct oversight. (International Crisis Group [ICG], 2012). The unrest still progresses and tends to be chronicle. Thus, the effectiveness of the implementation of the national security policy is questionable as to which factors affect implementation effectiveness.

1.2 Significance of the Study

This paper is to investigate the major factors which have influenced the effectiveness of policy implementation toward national security concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand. These factors, partially or wholly, have proved to be vital for the implementation effectiveness.

1.3 Definition

1.3.1 The three southernmost provinces of Thailand

Pattani, Yala and Narathiwat

1.3.2 National security policy in three southernmost provinces of Thailand

Policy on Administration and Development of the Southern Border Provinces, 2012-2014.

1.3.3 National Security Council of Thailand (NSC)

An executive branch, governmental body responsible for formulating policy on national security issues and advising the cabinet on matters related to national security.

1.4 Scope of this Study

This research has attempted to study the major factors which influence the effectiveness of national security policy concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand through the perceptions of policy implementers and local people. According to Maslow's (1943) need-hierarchy theory, humans have five levels of needs: physiological, safety, social, ego, and self-actualizing. Safety is one of the needs of humans, and as long as this need is not sufficiently met, it will inevitably affect other parts of their lives. Threats to life from violent groups in the area seems to have impacts on national security as a whole. Moreover, with the time and resources available, and the most important being safety,

the scope of this study includes the national security policy which has been formulated by the National Security Council (NSC) and implemented by the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) and the Southern Border Provinces Administration Centre (SBPAC) which are the two key agencies of national security policy implementation in the three southernmost provinces of Thailand.

1.5 Research Questions

This study aims to answer the follow key questions;

1.5.1 What major factors influence the effectiveness of national security policy concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand?

1.5.2 What factor has had the most significant influence on the effectiveness of national security policy implementation concerning maintaining peace and order?

1.5.3 What suggestions and recommendations can be made to ensure effective national security policy implementation concerning maintaining peace and order?

These questions were subjected to empirical testing during this study.

1.6 Expected Benefits of the Study

1.6.1 Academic Benefit

This study aims to determine the major factors which influence the effectiveness of national security policy concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand by investigating factors and obstacles that exist in the policy implementation process. The results of this study will add to a broader theoretical understanding of factors toward the national security policy in these three provinces, and public policy issues surrounding the national security policy.

1.6.2 Contributions to Public Policy

This research contributes to a better understanding of the major factors and obstacles toward the implementation of National Security Policy concerning

maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand. The research also provides a clearer picture of the success or failure of national security policy implementation concerning maintaining peace and order in these three provinces. Not only are the views from policy implementation used as a measurement of effectiveness, but the aspect of social capital is also employed. Findings from this research will help policy makers and policy implementers to become more aware of the possible pitfalls and constraints in implementing and managing national security policy, and possible opportunities to develop a solution toward the unrest.

CHAPTER 2

LITERATURE REVIEW

2.1 Overview of the Three Southernmost Provinces of Thailand

The three southernmost provinces of Thailand, referred to Pattani, Yala, and Narathiwat (See figure 2.1, 2.2) comprising what is considered a plural society, are a land that combines religious and cultural differences (Kuanchart Grahan, 2000: 30). The land consists of many cultures that are all independent. In addition, people in these three provinces are considered to have a double ethnic identity, meaning that they possess both Thai and Malay heritage, and gain privileges over other Thais when doing businesses in Malaysia (Chaweewan Prajubmore, 1996: 60-61). Currently, the Muslim population in the three southernmost provinces comprises 80% of the total population, with approximately 19.9% being Buddhist (Office of the Special Educational Development Area for Southernmost Provinces of Thailand, 2008: 8). In Table 2.1, the geographic information reveals that all three provinces - Pattani, Yala, and Narathiwat - have a total population of about two million people.

Table 2.1 General Information about the Three Southernmost Provinces of Thailand

Province	Administrative Areas (Districts)	Area (square kilometers)	Population
Pattani	12	1940.36	678,838
Yala	8	4521.08	506,138
Narathiwat	13	4502.43	766,145
Total	33	10963.87	1,951,121

Source: Department of Provincial Administration, 2013.

Figure 2.1 Map of Thailand

Source: United Nations Development Program [UNDP], 2007.

Figure 2.2 Map of Thailand's Southern Border Provinces

Source: The National Reconciliation Commission, Thailand

In rest to the economy Yala, Pattani and Narathiwat are among the 20 poorest in Thailand, with poverty rates in 2002 at 34%, 27% and 20%, respectively). Some basic data on Yala, Pattani and Narathiwat provinces are presented in Table 2.2.

Table 2.2 Data on the Three Southernmost Provinces of Thailand

Entity	Total population, 2006 ^a	Muslim population, 2000 (% of total population)	Human Achievement Index grading ^b	Unemployment rate, 2005 (%)	Poverty incidence, 2004 (%)	Household income, 2004 (Thai baht)
Narathiwat province	707 171	83	Very low	1.9	18.15	9 214
Pattani province	635 730	81	Very low	2.1	22.96	11 694
Yala province	468 252	71	Medium	0.6	10.00	11 880
Southern region ^c	8 600 436	..	..	1.4	7.82	14 237
Thailand	62 828 706	5	..	1.3	11.25	14 778

.. = data not available.

Source: International Crisis Group [ICG], 2005; Suwannarat, 2006; UNDP, 2007.

- Note:** 1) These figures are based on the registration records of the Thai Ministry of Interior's Department of Local Administration. It may thus exclude Malay Muslims without official registration.
- 2) The United Nations Development Programme (UNDP) Human Achievement Index is composed of 8 indices, based on 40 indicators. The 8 indices are health, education, income, housing and living environment, family and community life, transport and communications, and participation.
- 3) The southern region comprises 14 provinces: Chumphon, Krabi, Nakhon Si Thammarat, Narathiwat, Pattani, Phang-nga, Phattalung, Phuket, Ranong, Satun, Songkhla, Surat Thani, Trang and Yala.

2.2 Background of the Violent Situation in the Three Southernmost Provinces of Thailand

Solving the violent situation in the three southernmost provinces of Thailand is one of the biggest challenges that the Thai Government has had to face. Therefore, a number of scholars have researched this issue in an attempt to uncover why the unrest in the south has occurred. Most scholars attempt to examine and describe the causes of the conflict between the Thai Government and separatist movement from

the time of the Patani Kingdom up to the January 2004 incident. (Fathy al-Fatani, 1994; Christie, 1996; Abdus Sabur, 2005; Herriman, 2005; Mansurnoor, 2005; National Reconciliation Commission, 2006; Srisompob Jitpiromsri, 2007; Thanet Aphornsuvan, 2007). A number of scholars have also attempted to investigate and explain government policies. This has focused on how the Thai Government has implemented policies to control and assimilate the Malay Muslims, as well as policy instruments or measures employed to suppress the separatists in the region since the Patani Kingdom was absorbed into the Siam Empire. (Anwar & Supaluck Karnchanakhundee, 2004; Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005; Rung Kaewdaeng, 2005; NRC, 2006; Satha-Anand, 2007; Thanet Aphornsuvan, 2007). In addition, there are many security and conflict studies that focus on the origin, ideologies, strategies, and organization of the separatists, focusing either on their establishment or operations in the region (Surin Pitsuwan, 1982; Satha-Anand, 1986; Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005; Gunaratna, Acharya and Chua, 2005; Chandranuj Mahakanjana, 2006; McCargo, 2009). Adding to this body of literature, there has been a number of articles and studies conducted since the January 2004 incident to explain the impacts of the new phase of violence on the local people, which offer solutions and policy advice to the Government (Abdus Sabur, 2005; Srisompob Jitpiromsri, 2007, 2010; Srisompob Jitpiromrsi & McCargo, 2008).

2.2.1 Examining and Describing the Causes of Conflict

The first group of studies on the violent insurgency in the three southernmost provinces of Thailand focuses on the causes of the conflict, and this can be divided in to three facets. First, the vital conceptualization of a separate identity in the latest phase of separatist violence will be examined. It is a complex mix of the historical legacy of the Kingdom of Patani, the cultural significance of the Malay-Muslim community in Southern Thailand with the Malays of the Malaysian Peninsula, and the notion of Islam, in particular to those in the Northern Malay state of Kelantan. (Christie, 1996; Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005). The first concept involves the re-education of insurgents to the history of the area. This originated in the work of Tengku Mahmud Mahyiddeen, the leader of the Gabungan Melayu Patani Raya (GAMPAR; League of Malays of Great Patani), and is also associated with other

aristocratic Malays who wanted to re-establish the Kingdom of Patani and their authority over this region. The Malay identity and Islamic notions have been employed as a way to establish cooperation from the local ethnic community of Malay Muslims.

Secondly, the violent situation in the three provinces has worsened due to the socio-economic inequality and low standards of education. In 2000, the South experienced a re-emergence of pro-independence similar to past attempts to separate from Thailand. Thanet Aphornsuvan (2007) suggested that Malay Muslims believe their ethnic, religious, cultural, and linguistic identities are threatened by the overbearing and insensitive Thai Buddhist State. The Islamic way of life comprises of Malay and Yawi languages, inter-marriages, and religious education.

In addition, Srisompob Jitpiromsri (2007) - Director of the Deep South Watch and Center for the Conflict studies and Cultural Diversity (CSCD) – argued that Malay Muslims view themselves as second-class citizens due to the perceived threats to their ethnic identity. They are politically marginalized by urban centers, particular Bangkok, and are deprived of socio-economic benefits and denied access to educational and employment opportunities. Southern border provinces are not among the poorest provinces in Thailand (some North and Northeast provinces have lower household incomes), but unemployment rates are high, especially among young Muslim males.

Finally, inadequate governance and political injustices are other key factors that contribute to the impacts of the southern insurgency. Local governance in the South is dysfunctional and it is known for corrupt and incompetent officials who come from other parts of the country with limited knowledge of the Yawi language and a lack of cultural understanding. As a result, local residents are frustrated with the Government and their local officials in the area. The police, in particular, have a bad reputation in the South because they are corrupt and have been known to engage in unruly behaviors and avoiding punishment for their actions (Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005).

2.2.2 Investigating and Explaining Government Policies

The second set of literature investigates and explains policy implementation in the three southernmost provinces. The Muslim community in these provinces have

had to face a difficult situation in retaining their identity after the revolution of 1932, which had a direct impact on the Southern Thai Muslims. The revolution was driven by the idea of sovereignty, and was based on the concepts of “nationhood” and “citizenship.” Subsequently, this led to attempts by the Thai Government to establish a “Thai” nation which was comprised of a national culture and an identity that was influenced by Buddhism and the concept of monarchy system (Liow, 2004; Gilquin, 2005; Satha-Anand, 2007). In the lead up to World War II, the integration of other identities into this Thai identity saw new policies that combined policies of assimilation and an emphasis on a centralized power in Bangkok (Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005). Furthermore, this policy emphasized the transformation of Malay Muslims into Thai Muslims. After the Thai ultranationalist Field Marshal, Phibun Songkhram, took office as Prime Minister from 1938–1944, Islamic celebrations and religious holidays in the South were forbidden. Other aspects of Malay life were also severely restricted; traditional dress was now no longer allowed to be worn, and communication and teaching of the Yawi language, together with the practice of Sharia law, was also prohibited. In addition, Malay Muslims were also encouraged to adopt Thai-sounding names. These measures dramatically raised dissatisfaction among the southern Malay Muslim (NRC, 2006). Not surprisingly, these policies were seen by Malay Muslims as nothing more than an apparatus to threaten their cultural, religious and ethnic identity, and resulted in Muslims strongly identifying themselves as “Malay” rather than “Thai”, causing hatred and resentment among the local Malay Muslims. However, the Malay identity and cultural differences in the southernmost provinces would not have been a problem or a cause of conflict if the Thai authorities had not implemented policies that attempted to assimilate the Malay Muslim population.

After Phibun returned to power in 1948, the assimilation policy still remained. Consequently, Haji Sulong, a charismatic Islamic scholar and representative of the local elites and Malay Muslim community at the time, proposed a series of political demands to the Thai Government. These demands included self-government for the Deep South provinces, communication and education in the Malay language, preservation of Islamic identity, plus the implementation of Sharia law. Nevertheless, the central Government had rejected the proposal as a separatist ideology that

threatened State sovereignty (Thanet Aphornsuvan, 2007). To make matters worse, the authorities arrested Haji Sulong soon after. Satha-Anand (2007) warned against the arrest, arguing that the detention of the Muslim activist led to several uprisings, as well as the renowned Dusan Nyor Rebellion that led to the death of scores of Muslim Malay protestors.

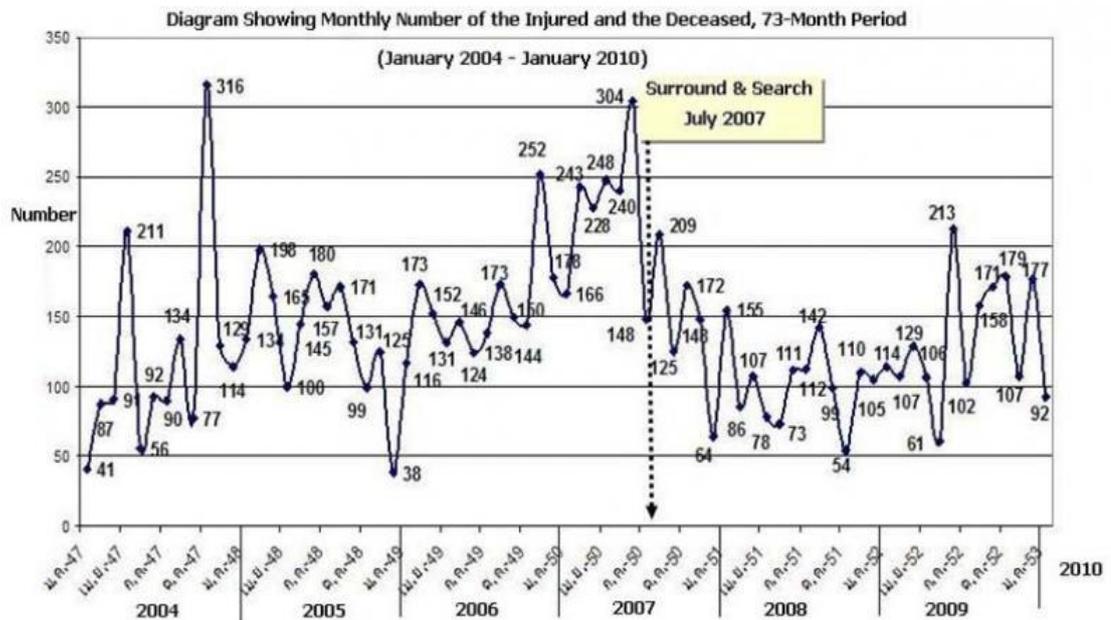
The general consensus is that the nature of the insurgency in the South is a fundamentally political dispute, and therefore requires a political solution. During the 1980s, the Thai Government finally recognized this and switched from a purely military response to a political one, and eventually succeeded in defeating the insurgency. The mastermind behind this change of strategy was General Prem Tinsulanonda, a southerner from Songkhla Province who served as Prime Minister from 1980 to 1988 (Nuengkamon Phiphitthaphan, 2005). When General Prem Tinsulanonda began his first term as Prime Minister in March 1980, the Government accepted and advocated Muslim identity and religious rights, proposed a general amnesty bill for insurgents, implemented an economic development scheme for the Deep South, and improved interagency cooperation and coordination (McCargo, 2009). In the early 1980s, the Prem Tinsulanond Government controlled the situation in the South and also developed a proper association with the Malay Muslim elite by improving government functions in several aspects such as governance, security and financial arrangements. Beside such policies as mentioned above, during this period, the Prem Government also established the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC) as an important agency which was a special organization to resolve violence in southern Thailand.

In the 1990s, the democratic Government of Prime Minister Chuan Leekpai (Democratic Party) invented a National Security Policy for the three southernmost provinces, which was based on the concept of a “development as security” approach. Together with border security collaborations between the Thai and Malaysian governments, a considerable decrease of unrest in the region was seen (Rahimmula, 2003). Although the situation in the three provinces was “relatively quiet” during the late 1990s, a large number of commentators assumed that the insurgency remained dormant while waiting for suitable circumstances to reemerge.

During the period of Prime Minister Thaksin Shinawatra, who held the post between January 2001 and September 2006, State reactions towards the turbulence in the three southernmost provinces saw definitive actions, which were violent, incautious and led to negative effects. Therefore, following a sequence of resolutions, the Government not only unsuccessfully solved the issue, but also gave further reasons for separatists to counteract the government officers with more violent operations. Additionally, it also leads to an increase in mistrust between the Thai authorities and Malay-Muslims in the region (“Thailand Islamic Insurgency”, para. 19). The Thai Government during the period of Prime Minister Thaksin Shinawatra had for several years attempted to convince the public that the insurgent movement in the region was eradicated, in spite of an increase in violence in the region from early on in his tenure. Assassinations and bombings that occurred between 2001 and 2002 proved this point and showed that separatist groups were still in business. Nonetheless, Thaksin believed this was nothing more than revenge acts between criminal gangs.

The ousting of Prime Minister Thaksin on September 19, 2006, in an army-led bloodless coup was clearly a setback for democracy in Thailand and the wider Southeast Asian region. The coup nevertheless raised expectations that the new regime might pursue a more effective and less hard-line approach in the South. The coup leader and chairman of the National Security Council (NSC), General Sonthi Boonyaratglin, is a Thai Muslim (though not a Malay Muslim) who had voiced support for the National Reconciliation Commission’s (NRC) recommendations, disagreed with the blacklisting of insurgent suspects, and urged dialogue with the militants. In early October the CNS appointed retired General Surayud as interim Prime Minister.

During the period of the Surayud administration, a number of observers at the time expected the Surayud Government to implement policies that emphasized national reconciliation, which would result in a lessening of violence in the region. However, General Surayud did not in practice implement any significant changes. In contrast, according to Deep South Watch (DSW) (Srisompob Jitpiromsri, 2010), an independent monitoring group based at the Prince of Songkla University, the number of violent insurgencies post-September 19, 2006, such as assassinations, arsons, and bomb attacks, rose dramatically (Figure 2.3).

Figure 2.3 Monthly Number of the Injured and the Deceased from January 2004 – January 2010

Source: Srisompob Jitpiromsri, 2010.

Therefore, when Abhisit Vejjajiva took office as new Prime Minister of Thailand in 2008, one of the major difficulties challenging the Abhisit Government was the violent situation in the Deep South. Since the first day of entering office, Prime Minister Abhisit Vejjajiva and his cabinet have not only strongly been committed to bringing peace back to the South, but have also placed the situation in the South on the top of the national political agenda. (Deep South Watch, 2009a). Generally speaking, the Abhisit administration's basic policy was based on a conciliatory approach and had adopted political strategies rather than military solutions to tackling the unrest. Furthermore the Abhisit administration had emphasized cultural diversity, and multiculturalism rather than assimilation. However, while the Abhisit Government had declared that they had been successful in tackling the southern issue (McCartan, 2009), Deep South Watch (2009b) argued that in fact that the violence had increased since Abhisit took office.

The Abhisit Government continued to make efforts to arrange negotiations with insurgent groups and consider proposals to set up a new ministry dealing

specifically with the three southernmost provinces of Thailand (McCartan and Crispin, 2008); however, this had never materialized (International Crisis Group, 2010). Although, Abhisit had emphasized his government's policies in the South, which included improving educational standards, increasing security measures, better justice procedures and development projects. However these policies had been hampered by Abhisit's Democrat Party's continual political conflict with Thaksin supporters, which had led to protracted and violent demonstrations in Bangkok. The Government in effect had not been able to utilize its full capabilities and resources in tackling the problems in the South. Abhisit had remained confident that his government had the ability to effectively tackle the South issue, while there did not seem to be any sign that the violence was subsiding.

In 2011, Prime Minister Yingluck Shinawatra approved the Southern Border Provinces Administration and Development Policy, 2012-2014, which initiated by the National Security Council (NSC). The policy was divided into two parts, comprising both security and development strategies. It stated that the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) must adjust its plans and operations in line with this policy. The Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC) was instructed to follow the three-year policy in working out its strategies. All relevant agencies would also apply this policy to their operations in a systematic manner. While the Policy aimed to eliminate all negative conditions which might have been used by perpetrators as a pretext to initiating acts of violence, it sought to deal effectively with southern unrest through peaceful means, decentralization of administrative power, respect for human rights, and the rule of law. It called on all members of society to join hands in handling the southern situation, and all relevant agencies to work on the southern problems in an integrated manner. The Government would create a favorable atmosphere for the settlement of the southern conflict through non-violence. All sectors of society would be provided with a better understanding of the situation and would be encouraged to participate in the peace-building process (UNDP, 2012: 31-35).

The Office of the National Security Council is accelerating the formulation of the new Southern Border Provinces Administration and Development Policy to handle the southern situation. The new policy will be implemented following the current

three-year policy, 2012-2014. The formulation of the Southern Border Provinces Administration and Development Policy is in line with the 2010 Southern Border Provinces Administration Act, which requires the Office of the National Security Council to develop a new policy every three years. The policy will be submitted to the Cabinet for approval before being presented to the National Assembly for acknowledgement. All relevant government agencies will use this policy as their guidelines in a systematic manner and on a continual basis. Up to 2015, the Southern Border Provinces Administration and Development Policy, 2012-2014 has been implementing until further notice.

According to the Southern Border Provinces Administration Act, the Southern Border Provinces Administration and Development Policy, 2012-2014 must encompass both security and development in response to the needs of local people and in line with the local way of living, culture, and traditions. In developing this policy, the opinions of people from all sectors of society must be gathered. The policy must also be approved by the Advisory Council on the Administration and Development of Southern Border Provinces, an organization established in virtue of the Act. After the policy is acknowledged by the National Assembly, the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC) establishes development strategies based on the policy. At the same time, the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) also establishes security strategies in line with the policy.

The Southern Border Provinces Administration and Development Policy, 2012-2014, cited four factors as causes of southern unrest. The first is that some officials have not paid enough attention to sensitive matters involving unique local identities and culture, and they have also abused their authority. The second is that the violence is initiated from certain groups of people holding different views and ideologies to that of the State. The third factor involves conflict of interest from influence groups and illegal businesses. The fourth involves violence caused by personal conflicts.

In terms of structure, although decentralization of administrative power has been carried out, the present administrative structure has not yet fully satisfied the needs of local residents or met their expectations. There are still many constraints because of both internal and external factors, while feelings of social and economic

injustice remain strong. It is expected that, under the new policy, peace dialogues will continue in order to reduce the level of violence and seek mechanisms for lasting peace. International cooperation will also be stepped up to support dialogues with all stakeholders and groups. (The Government Public Relations Department, 2014)

The three-year NSC policy for the southernmost provinces, approved in 2012, and the product of year-long research and drafting, including consultation with villagers, administrative and security officials, academic institutions and the 49-member SBPAC Advisory Council, offered a progressive vision of conflict resolution. It explicitly recognized the political nature of the insurgency, but bureaucratic foot dragging was likely to impede implementation. The policy listed nine objectives, some familiar from the previous NSC policy, including restoration of trust between Government and people, promotion of sustainable development that accords with local identities, and recognition of the value of cultural diversity (International Crisis Group [ICG], 2012).

2.2.3 Describing Origin, Ideologies, Strategies, and Organization of the Separatists

There are several components and actors in the southern insurgency phenomenon. There are numerous insurgent organizations who continue to be active in the South, whilst a number of others have renounced violence. Consequently, researchers and scholars in this group have made an intensive effort to understand the origins of the separatist movements, their organizational ideologies, and the goals of these organizations.

The escalating displeasure with the Thai authorities is a key factor in the conflict in the Deep South, which has made the conflict look structured in appearance. Implementation of assimilation policy and historical conflicts have helped forge a consciousness of identity, which have become a source for irredentist ambitions. In 1947, this provoked the emergence of a separatist movement fighting for an independent Pattani, the *Gabungan Melayu Patani Raya* (GAMPAR; League of Malays of Great Patani), which emerged as a chief organization in the campaign for the unity of the Malays in the southernmost provinces of Thailand. GAMPAR's objectives clearly were to separate the three provinces from Thailand and incorporate

them with the Federation of Malaya. However, Islam was less important to its ideology. (Tengku Mahmud Mahyiddeen was the leader of this group and associated with other aristocratic Malays who lost their authority during the centralization campaign in the early part of the century (Satha-Anand, 1986). Therefore, in the early stages of the resistance movement, the Thai authorities placed an emphasis on countering Malay national ideology. This resistance movement was mainly elite driven with Malay monarchs and aristocratic Malays encouraging the resistance, rather than it being a grass roots movement.

The resistance against the Thai authorities proved most intense during the 1960s and 1970s. A major separatist movement, together with more than sixty militant groups, operated among the Malay communities to resist the Thai Government. The main victims of this resistance were both government authorities and the armed forces (Melvin, 2007; McCargo, 2009). The Barisan Revolusi Nasional (BRN - National Revolutionary Front) was formed by Ustaz Karim Hajji Hassan. BRN married its separatist doctrine with a socialist ideology, and cooperated with the Communist Party of Malaya (CPM) on the other side of the border during the 1950s, and was most active in the 1970s and early 1980s. In the 1980s, however, BRN further split into BRN-Coordinate, BRN-Congress and BRN-Ulama (ICG Asia Report, 2005 quoted in Harish, 2006). The goals of the groups after they divided did not change significantly, but BRN-Coordinate expanded and earned support through the Pondok. The Barisan Nasional Pembebasan Patani (BNPP), which was formed in 1959 by Tengku Abdul Jalal (Surin Pitsuwan, 1982), placed Islam at the centre of its ideology and attempted to garner support from the Palestine Liberation Organization (PLO) and the Arab association. Violent clashes between insurgents and security forces became the norm in the southern provinces following the establishment of this movement.

The Patani United Liberation Organization (PULO), or Pertubohan Persatuan Pembebasan Pattanim, which was formed by Tungku Bira Kotanil, emerged in the late 1960s as a rebel organization whose main agenda was to re-establish Patani as an entire independent State. Islam was central to the PULO's doctrine: "fight[ing] for the freedom of Pattani and the emergence of an Islamic Republic" (Satha-Anand, 1986). The religion of "Islam" was used as a major ideology in PULO's doctrine, rather than

the conception of a “Malay” national identity. There was friction within the PULO organization, leading to the formation of the "New PULO" in 1995 by A-rong Muleng and Haji Abdul Rohman Bazo (Gunaratna, Acharya and Chua, 2005). However, the aims of this splinter group remain the same as the original organization. A strategic coalition between the BRN and PULO factions also emerged during this period (ICG Asia Report, 2005 quoted in Harish, 2006: 57).

Another group that has emerged espousing a strong Islamic identity is the Gerakan Mujahideen Islam Pattani (GMIP). Although all these militant separatist movements have set their goal to separate from Thailand, their ideologies and philosophies, along with their political motivations, have significantly varied. In the last several years, these militant separatist organizations have forged an umbrella alliance named Bersatu (Unity) (Gunaratna, Acharya and Chua, 2005). The confrontations between Thai officials and Muslim separatist movements remained throughout the 1960s and 1970s at a fairly high level of violence (Chandranuj Mahakanjana, 2006). There are two major strategies which are used by radical insurgents such as BRN-C and GMIP for achieving an independent autonomy. In order to force Thai Buddhist residents from the area, the first strategy is to destroy unity and create a suspicious atmosphere between Buddhists and Muslims in the region. At the same time, a second strategy is the de-construction and reconstruction of Thailand’s local government structure in the region.

2.2.4 Impacts of the New Phase of the Violence

The violence in southern Thailand has impacted the region in several ways. Therefore, the fourth set of studies explores and describes the impacts of the conflict to the South and to the rest of the country. Since January 2004, the insurgents have been quite successful in targeting the symbols of Thai authority, especially police, army, and other civilian government officials, including government school teachers. The militants have burned down local schools and assassinated teachers, not only because they are easy targets, but also because they are seen as key actors in the brainwashing of Malay-Muslim children. Thousands of children in the southern border provinces, both Thai Buddhist and Malay Muslim, have also been affected from the renewed violence. These children have been unable to access quality

education and lack proper facilities (Srisompob Jitpiromsri, 2010). When they are educated properly, they lack the career opportunities available to Thai students in other provinces. They are also easily persuaded to collaborate with the separatist movement, or are paid to commit violent acts within their communities.

The militant groups' extensive violent strategies and tactics have also resulted in a large number of civilian victims who have been killed or injured whilst attempting to go about their daily routines. Activities such as going to the mosque, driving their children to school, harvesting agriculture, lunching in a restaurant, and shopping in a market are all activities affected by insurgent activity (Human Rights Watch, 2007). Violent activity by insurgents has led to damage of Thai government and economic infrastructure in the South, and mistrust among Thai Buddhists and Malay Muslims, which has seen a large number of Buddhists leaving the South. Insurgents have also attempted to increase tensions between the two communities by assassinating Buddhist monks and attacking Buddhist temples (McCargo, 2009). Although the two religions have coexisted peacefully for hundreds of years, tolerance is beginning to breakdown. A number of Muslim and Buddhist villages have begun to disconnect from each other, tarnished by an atmosphere of distrust. Buddhists, as well as Malay Muslims, are affected by this violence. Malay Muslims are also increasingly being targeted - they either cooperate with the insurgents, or with the Government; the latter is becoming more and more dangerous.

2.2.5 Southern Thailand Peace Dialogues

Efforts by civil society are animated by the intention to create traction and a sense of confidence in peace dialogues, paving the way for a formal process. Since 2011, a number of Civil Society Organizations (CSOs) have banded together to transform conflict dynamics by pursuing a participatory approach in Southern Thailand. The Civil Society Council of the region, composed of 20 CSOs, has five aims: expand democracy in the region; improve the justice system; improve local quality of life; preserve and cultivate Malay identity; and stop the violence. Moreover, the Patani Peace Process aims to foster cooperation among CSOs, the media, academic and research institutions, as well as State agencies. They have created the "Insider Peace builders Platform", centered on 50 respected Thais of

various backgrounds and political affiliations, but who share a desire for a peaceful resolution of the conflict.

The Thai National Security Council (NSC) has attempted peace talks with The Patani United Liberation Organization (PULO) faction, assisted by the Center for Humanitarian Dialogue (HDC), a European NGO specializing in mediation. During this “Geneva Process”, Muslim and Buddhist leaders from the three provinces were involved as part of an attempt to expand a partnership for peace and enhance its legitimacy. However, the inclusive approach met an abrupt end with the new Government elected in 2011. The NSC team was replaced and the current Government gave the sole mandate for negotiation to the Secretary General of the Southern Border Provinces Administrative Center (Iglesias, 2013).

2.3 Theoretical Background of the Study

2.3.1 Definition of Policy Implementation

Policy implementation has been defined by many scholars. It has been defined as “the carrying out of a basic policy decision, usually incorporated in a statute but which can also take the form of important executive orders or court decisions” (Mazmanian and Sabatier, 1983). It has also been defined as those actions by people that are directed at the achievement of objectives set forth in policy decisions (Van Meter and Van Horn, 1975: 464). It has also been defined as what develops between an intention of the government to do something and its ultimate impact following an action (O’ Toole, 1995). Implementation involves both organizational systems and processes, and actions of members of the organization. Implementation studies are found at the intersection of public administration, organizational theory, public management research and political science studies (Schofield and Sausman, 2004).

Voradej Chandarasorn (2005: 129) provided a definition of policy implementation by emphasizing the implementing organization. He wrote that the organization must exercise all of its resources and mechanisms to achieve policy objectives. However, Bardach (1980: 30) viewed policy implementation as part of the business of the political process. Pressman and Wildavsky (1973: 23), in their study on minority job creation policy, stated that policy implementation is the process of interactions

between the setting of goals and the actions geared to achieving them. Proper implementation requires government officials to translate broad agreements into specific decisions. Furthermore, the degree of goals accomplished through a specific decision could be a measurement as the success of policy implementation (Pressman and Wildavsky, 1979: 26). Overall, policy implementation is defined as the carrying out of policy decisions by implementers to achieve the objectives and goals of the set policy.

2.3.2 Policy Implementation Effectiveness

The meaning of policy implementation effectiveness in general is the success of projects through public services, management administration, cooperation among government agencies, and competitiveness capability (Bhatnagar, 2002: 168). There are many methods used in evaluating the effectiveness of policy implementation. However, adequate and acceptable measures for policy effectiveness are still difficult to find. Other than Voradej Chandarasorn (1985), Nakamura and Smallwood (1980: 30-31) have stated that public policies can be evaluated in terms of either short-term quantifiable outputs or long-term evaluation and very long-term impacts. They have also stated that five criteria for effective evaluation are policy goal attainment, efficiency, constituency satisfaction, clientele responsiveness, and system maintenance.

Policy implementation effectiveness in this study refers to the level of goal attainment of the National Security Policy in the three southernmost provinces of Thailand which are: 1) all members of society cooperating to handle the southern situation, and all relevant agencies working on the southern problem in an integrated manner by local people increase in institution trust; and 2) Government creating a favorable atmosphere for the settlement of the southern conflicts through a peaceful resolution.

According to the meaning of policy implementation, policy implementation effectiveness, and organization effectiveness, a summative evaluation was conducted in this study using the criteria of goal attainment (Nakamura and Smallwood, 1980: 31; Robbins, 1990: 77) to evaluate the effectiveness of the implementation of the national security policy in the three southernmost provinces of Thailand. In particular, the researcher defines policy implementation effectiveness as applied to this study as

the maintaining of peace and order. Also, social capital in the aspect of trust in institutions is taken into account as relevant to policy implementation effectiveness.

2.4 Theories and Models That Explain Implementation Effectiveness

2.4.1 Related Theories

As implementation research evolved, two schools of thought developed as to the most effective method for studying and describing implementation: top-down and bottom-up. Top-down theorists see policy designers as the central actors and concentrate their attention on factors that can be manipulated at the central level. Bottom-up theorists emphasize target groups and service deliverers, arguing policy is really made at the local level. (Matland, 1995).

2.4.1.1 Top-down Theory

Top-down models (Van Meter and Van Horn 1975: 445-488; Mazmanian and Sabatier 1981, 1983, 1989) see implementation as being concerned with the degree to which the actions of implementing officials and target groups coincide with the goals embodied in an authoritative decision. The starting point is the authoritative decision; as the name implies, centrally located actors are seen as most relevant to producing the desired effects. In addition, Schofield (2001: 245-263) proposed that the top down approach assumed that implementation begins with policy objectives and implementation will follow in a linear fashion — a product of a rational public administration model and which assumes distinct policy formulation and implementation. The top down approach lays emphasis on the actors who design the policy and the factors which can be manipulated from the center. The emphasis in such a case is more on the rational design of the policy. Overall, the top-down theory is the ideal one, seeking perfect implementation. Key academics of this theory include Pressman and Wildavsky (1973: 30-45), Van Meter and Van Horn (1975: 445-488), Bardach (1977: 36-43), and Sabatier and Mazmanian (1979, 1980, 1983).

The general prescription given by top down researchers is

- 1) to have clear and consistent policy goals (Mazmanian and Sabatier, 1983),

2) to minimize the number of actors involved (Pressman and Wildavasky, 1973), and

3) to limit the extent of change in content (Mazmanian and Sabatier, 1983).

The criticism of the top down approach has been that it fails to consider the significance of past actions in the same policy area; it treats implementation as an administrative process and ignores the expertise of local implementers, and sees them as impediments to implementation (Schofield, 2001: 245-263).

The top-down theory is used to explain implementation in this study because part of successful implementation should come from the clear policy objectives of the Government. Clear policy objectives will guide implementers to accomplish policy goals.

2.4.1.2 Bottom-up Theory

Bottom up models developed from the main criticism of top down models which ignored the behavioral aspect of implementation and the key role of local implementers (Schofield, 2001). Their main focus is on the motives and actions of actors involved in implementation, and assume that formulation and implementation are an integrated process and are descriptive in nature as emphasis is on explaining the role of factors causing difficulty in implementation (Matland, 1995).

The bottom up approach (Hjern and Porter, 1981; Hull and Hjern, 1982) lays emphasis on the target groups and service deliverers, and states that policy is made at this level. Bottom up models are more descriptive in nature and state that implementation can be better understood by looking at the policy from the viewpoint of target groups and service deliverers. Additionally, Berman (1978) presented that policy implementation occurs on two levels. At the macro-implementation level, centrally located actors devise a government program; at the micro-implementation level, local organizations react to the macro-level plans, develop their own programs, and implement them. Berman argues that most implementation problems stem from the interaction of a policy with the micro-level institutional setting. Central planners can only indirectly influence micro-level factors.

Bottom-uppers argue that the goals, strategies, activities, and contacts of the actors involved in the micro-implementation process must be understood in

order to understand implementation. It is at the micro-level that policy directly affects people. The influence of policy on the action of street-level bureaucrats must be evaluated in order to predict that policy's effect (Weatherley and Lipsky, 1977: 173-175).

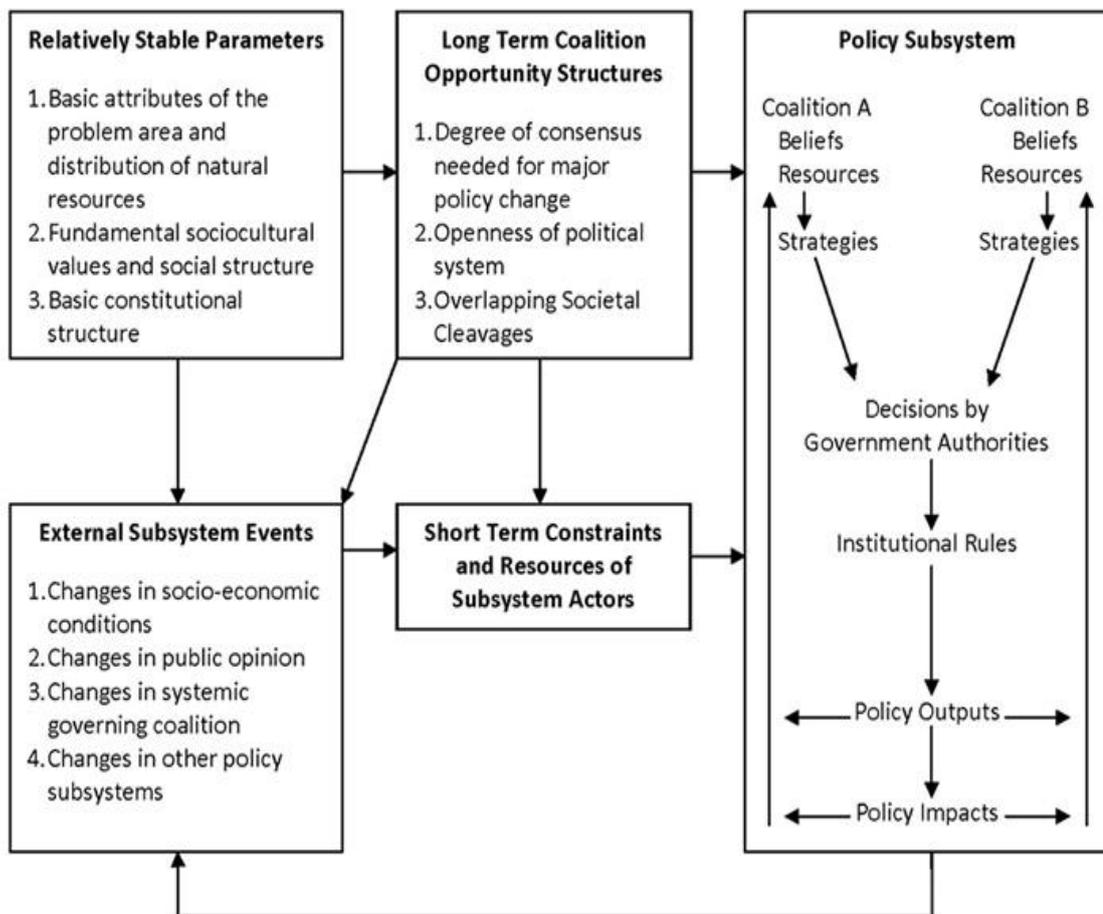
In this study, the bottom-up theory is also used in explaining the study of the government officers in the effectiveness of national security policy implementation for the three southernmost provinces of Thailand. The bottom-up theory is important in the study because, in this study, local implementers (national security personnel, scholars, etc.) are the ones who best understand the local social environment.

2.4.1.3 The Advocacy Coalition Framework of Policy

Policy change and policy processes have received increased interest in recent decades. This is evident, not only in the number of empirical studies, but also in a dynamic development of theory and method, with ensuing debates and discussions on the merits and shortcomings of different approaches (Sabatier and Jenkins-Smith, 1993, 1999; Sabatier and Weible, 2007). One theory that has received significant attention is the advocacy coalition framework (ACF). This framework affords special focus to the importance of actor coalitions in explaining policy change. These are said to exist over prolonged periods of time and either struggle over or negotiate over policy outcomes. Coalitions often incorporate broad groups of actors, such as interest groups, government officials, experts, policy entrepreneurs and even journalists. The ACF regards policy subsystems as the best level of analysis, and proposes that these include actors from many levels of Government. (Sabatier 1987; Sabatier and Jenkins-Smith, 1993; Sabatier, 1998; Sabatier and Jenkins-Smith, 1999; Sabatier and Weible, 2007; McQueen, 2009).

Sabatier and Jenkins-Smith (1993: 13-18) proposed a significant new model for policy learning and change, one they term the "advocacy coalition framework" or ACF. The ACF examines policy formulation and implementation from the perspective of small, like-minded groups (advocacy coalitions). These coalitions manifest deep core belief systems (basic values) and secondary policy preference systems. Sabatier and Jenkins-Smith describe how the former are long lasting and relatively impervious to change (policy learning); the latter are more amenable to

compromise and change on the basis of policy research. The ACF (see figure 2.4) is based on four main supporting principles, which are: 1) understanding of policy implementation results takes time, at least a decade, from policy formulation to policy implementation, policy evaluation, and lastly to policy reformulation; 2) policy subsystems which involve all stakeholders are important for studying policy change and learning; 3) policy subsystems involve all levels of stakeholders, and policy change involves not only the policy process, but also real implementers that play great roles in applying local conditions to meeting policy goals or objectives; and 4) a belief system which explains what theories are to be used to explain a policy's goal attainment is vital to understanding policy change.

Figure 2.4 The Advocacy Coalition Framework of Policy Change

According to the policy change and learning theory above, it can be seen that the policy subsystem plays a great role in policy change. In addition, in terms of policy implementation, street-level bureaucrats, as part of the subsystem, play important roles in implementing the policy since they are directly involved at the local level to meet stated policy goals or objectives.

In this study of government officers in the effectiveness of national security policy implementation in the three southernmost provinces of Thailand, local policy implementers, national security staff, scholars, and others, as part of the subsystem according to the advocacy coalition framework, play important roles in successful implementation. They are familiar with local conditions in the southernmost provinces, where the majority of the population are Thai Muslims.

2.4.2 Major Models of Policy Implementation

Policy implementation has recently been revisited as an important issue for public services.

The first wave of implementation studies focused on top-down approaches. Pressman and Wildavsky (1973), for example, reasoned that the policy maker incorporated a theory of cause and effect, which argues that if the policy fails, it may be the underlying theory that is at fault rather than the execution of the policy. In the second wave of studies, which focused on bottom-up approaches, the factors contributing to implementation complexity were more clearly identified. Hjern and Porter (1981) noted that despite authority relationships (professional status, coordinative competence, potential and real power, and resource control), there is a great deal of local discretion.

More recently, implementation studies has taken a variety of turns, all exposing more types of implementation complexity; for instance, Kooiman (1993) analysed horizontal multi-party relations in public policy. The variety of implementation studies are not only complexity, but also the importance of context and the utility of theoretical models of implementation (Schofield and Sausman, 2004).

In this part. two models of implementation are presented which include the implementation model of Sabatier and Mazmanian (1980: 538-550) and the

intergovernmental policy model of Van Meter and Van Horn (1975: 450-455), though the latter will be elaborated below as it is the one adopted in this study for reasons to be given.

2.4.2.1 Sabatier and Mazmanian's Model

This model is comprehensive in explaining the variables involved in policy implementation. Sabatier and Mazmanian's model divides the variables into three groups of independent variables and five dependent variables (Mazmanian and Sabatier, 1989: 20-39). Mazmanian and Sabatier developed a model related to three broad variables of tractability, ability of a statute to structure implementation, and non-statutory variables that affect implementation (see figure 2.5).

1) Independent Variables

(1) Tractability has to do with whether the social problem a statute is addressing is easy to understand and deal with. In other words, it is the ability to manage policy-related problems. Four variables in this type are technical difficulties, diversity of target group behavior, target group as a percentage of population, and extent of behavioral change.

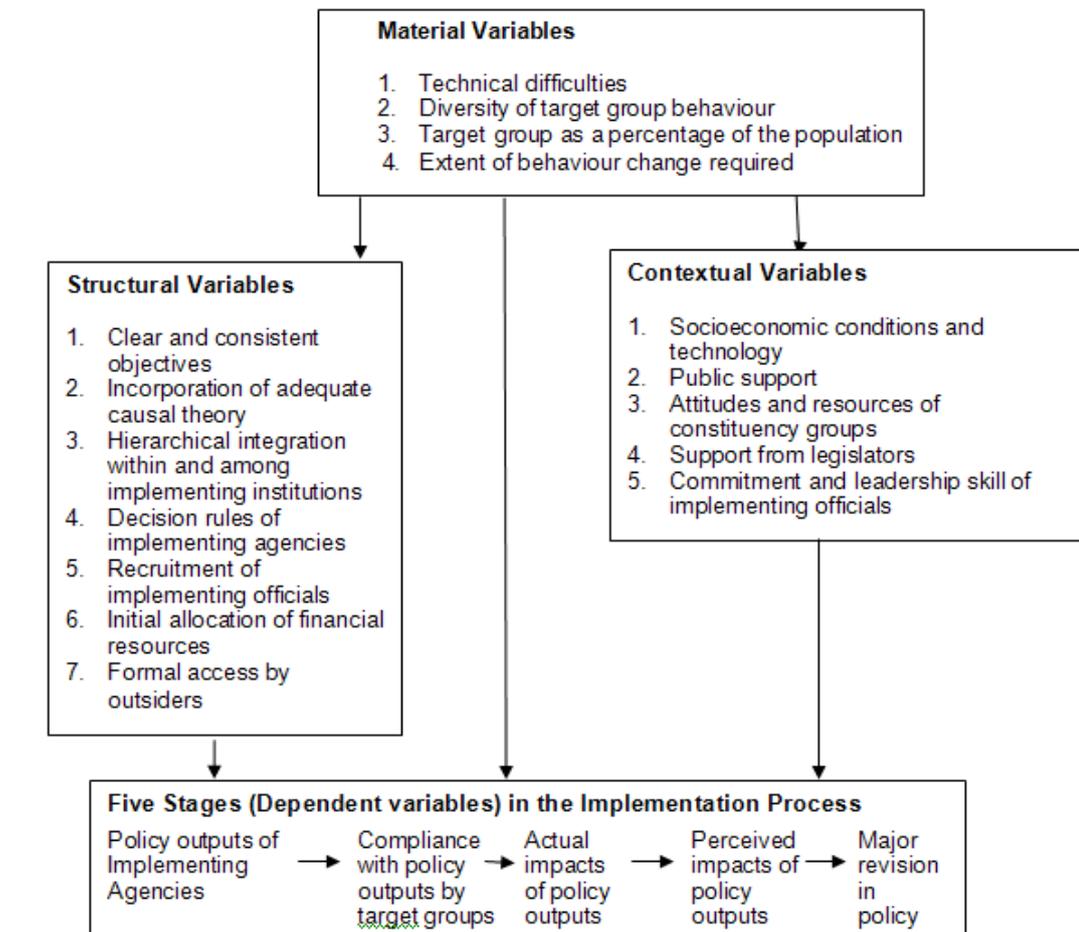
(2) The ability of a statute to structure implementation has to do with the extent to which policy formulators really grapple with implementation during the early phase of making policy. The seven variables in this type are precision and clear ranking of legal objectives, validity of the causal theory, initial allocation of financial resources, hierarchical integration within and among implementation institutions, decision rules of implementing agencies, officials' commitment to statutory objectives, and formal access by outsiders.

(3) The non-statutory variables affecting implementation incorporate five contextual and environmental factors which are socioeconomic conditions and technology, public support, attitudes and resources of constituency groups, support from sovereigns, and commitment and leadership skills of implementing officials.

2) Dependent Variables

The five dependent variables are policy outputs of implementing agencies, target group compliance with policy outputs, actual impacts of policy outputs, perceived impacts of policy outputs, and major revision in statute or policy.

Policy Implementation Framework (PIF)

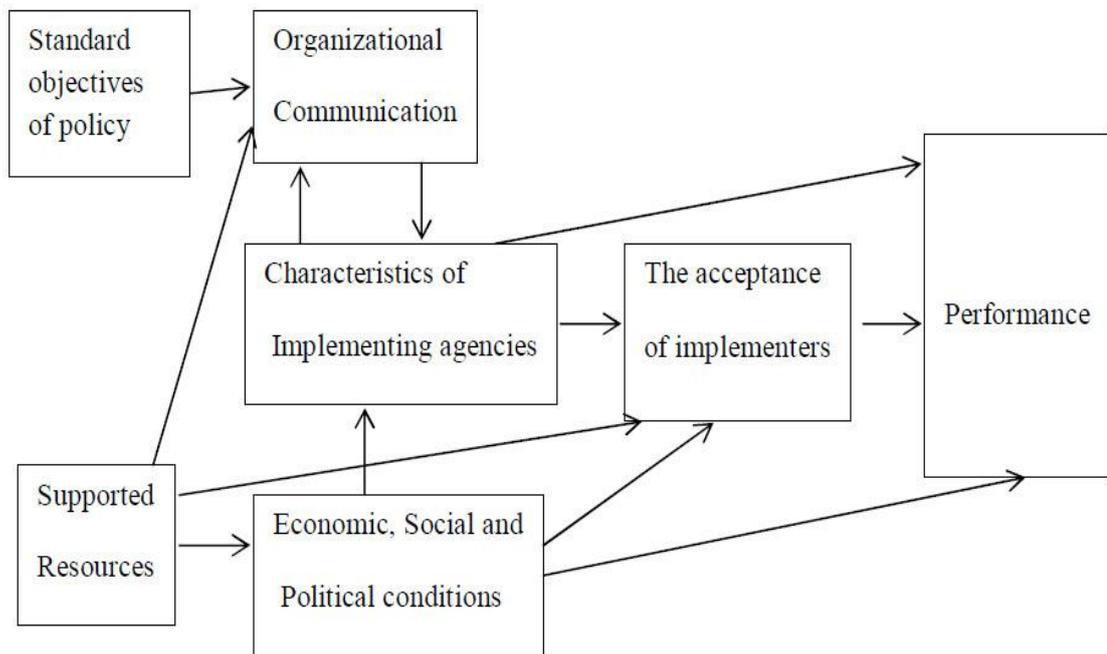

Figure 2.5 Sabatier and Mazmanian's Model

Source: Sabatier and Mazmanian, 1980: 545.

2.4.2.2 Van Meter and Van Horn's Model

In developing their theory, Van Meter and Van Horn used three different aspects: organization theory, studies of impact of public policy, and studies of inter-governmental relations (Van Meter and Van Horn, 1975: 463).

Figure 2.6 Intergovernmental Policy Implementation Model

Source: Van Meter and Van Horn, 1975.

Based on how they see implementation, Van Horn and Van Meter developed what they call a model of intergovernmental policy implementation. In figure 2.6 shows six of the variable clusters are policy standards and objectives, resource and incentives, the quality of inter-organizational relationships, the characteristics of the implementing agencies, the economic, social, and political environments, and the disposition or response of the implementers. Details of each variable are as follows.

1) Policy Standards and Objectives

In policy formation, the starting points, standards, and objectives are fixed in plans, programs, and other policy documents. Such documents are formed after many analyses, meetings, and negotiations. A lot of organizations, groups, and persons are involved in this formation. It is important that these standards and objectives be clear and well defined. Policy makers should ensure that there is complete understanding of, and agreement upon, the objectives to be achieved, and that these conditions persist throughout the implementation process (Hill and Hupe, 2002: 50).

2) Resources

Policies provide financial and other resources for programs, their administration and enforcement. Lack and the inadequacy of funds and incentives are often cited for the failure of implementation (Derthick, 1972: 87).

3) Inter-Organizational Communication and Enforcement

Good communication and co-ordination among organizations are important. It is vital that the participants be concerned with the clarity of standards and objectives, the accuracy of their communication with implementers, and the consistency with which they are communicated by various sources of information. Communication within and between the organization is a complex and difficult process (Van Meter and Van Horn, 1975: 465). Clear messages are needed to be communicated to those who must execute policy, as it will be much easier to implement the policy.

4) Characteristics of the Implementing Agencies

There are many characteristics of administrative agencies that affect their policy performance (Van Meter and Van Horn, 1975: 467). The features of the agency's staff, structure and relations with other officials and units of Government will tend to limit or enhance the prospects for effective implementation.

5) The Economic, Social and Political Environment

Economic conditions of needs and resources influence the chances of successful implementation. The social conditions must also be considered. Generally, the economic, social and political environments can facilitate or hinder policy implementation.

6) The Disposition or Response of Implementers

The success or failure of policy is often determined by the level of implementers respond to policies. No matter how clear and very well of policy objectives are, but implementers who are not willing to do and to go there they may reject the objectives of the policies. Thus, it may affect implementation effectiveness.

The intergovernmental policy implementation model of Van Meter and Van Horn has been used as the variables due to the power to represent very complex phenomena and processes, which are sometimes difficult to apprehend, in simple word to simplify reality. It is extremely useful because it provides a systematic

approach to analyze implementation. Its framework can be applied to any type of policy that involves one organization or a series of organizations. Hence, it has been employed in this study.

2.5 Social Capital

Social capital is a concept that has become increasingly popular in policy-making circles in recent years as a result of its perceived capacity to contribute to greater social cohesion and civic renewal (Cantle, 2001; Harper, 2001). This popularity has fuelled an increasing academic debate in economics, political science and sociology (Bourdieu, 1984, 1999; Coleman, 1988, 1990; Putnam, 1993, 1995, 2000; Fukuyama, 1995). A range of competing definitions of social capital has inevitably emerged, prompting confusion over the concept itself and about the way in which it impacts social relations and civil society.

In general, the most popularly utilized academic conceptualization of social capital has been Putnam's (2000: 17) definition of it as 'networks, norms and trust that enable participants to act together more effectively to pursue shared objectives.' Putnam argues that increased social connectedness encourages greater social solidarity and social cohesion through 'bonding' and 'bridging' individuals into a larger collective whole. Broadly speaking, bonding capital refers to the value assigned to social networks between homogenous groups of people where ties, interactions and familiarity are relatively strong. In contrast, bridging capital refers to social networks between socially heterogeneous groups of people where social ties and bonds may be looser and more diverse. From this perspective, social capital is conceptualized as a collective property rooted in reciprocity and the establishment of a range of formal and informal social networks. Whilst other analysts have argued that social capital is also premised on rational individual action (Bourdieu, 1984, 1986; Coleman, 1988, 1990), there has been considerable support for Putnam's view of social capital underpinning a more productive, supportive, trusting and effective society to the benefit of the wider population.

As we can see, the historical roots of social capital are widespread, yet the modern discussion of this phenomenon centers around three main theorists and their

interpretation of social capital. Bourdieu (1997) built up social capital in terms of both economic and social qualities, describing it as those resources - often tangible - that are derived from relationships. It is these resources that lead to class inequality, thus, social capital existing as a product by, and for, the upper class - all along perpetuating their elite existence (Field, 2003). The importance of the use of Bourdieu's interpretation of social capital in research revolves around his insistence on the presence of social class within the discourse of social capital and social networks. It is this inclusion of class that impacts the questions that come from social capital research.

Beyond Bourdieu (1984) and Coleman (1988) advances the use of social capital as a community resource that is less tinged by social class. It is this more neutral creation of social capital amongst community members that has focused research emphases on social structure and relationships - all of which provide a significant impact upon social capital construction. It is here, also, that social capital is viewed as more of a product of personal choice and action (Coleman, 1988), and thus, the saliency of a social structure that influences relationships and action is elevated in the pursuit of social capital discourse. It is through this structure that, as Coleman suggests, exist three forms of social capital. These include obligations, expectations, and trustworthiness of structures; information channels; and norms and effective sanctions (Johnston and Percy-Smith, 2003). Each of these forms of social capital reiterates the salience of the social structure in a community and, further yet, the relationship and social networks derived from these communities.

A third observation of social capital comes from the aforementioned Putnam (2000) who, like Coleman, depicted social capital as a mostly neutral resource that is derived from, and belongs to, collective structures such as communities. However, Putnam established social capital based more upon the quality of social networks and individual choice, rather than the result of the overall social class or structure. Interestingly, it is Putnam's belief that brings greater empowerment to the individual in the process of social capital creation, yet maintaining social capital - as a product - is one that belongs to the greater community. These communities can exist as any collection of people including cities, towns, states, corporations, and others. More importantly, a strong sense of social capital is a resource to these communities, and a

benefit to their members (Putnam, 2000). This benefit is derived regardless of whether each community member actively participates or does not participate at all. Thus, the importance of these social networks, for both individuals and communities, is greater than at any other time throughout past research. Specifically, these communities which possess strong social capital are distinguished by three prominent characteristics, including strong social networks and civic infrastructure, strong social norms, and mutual trust and reciprocity among their members (Putnam, 2000; Coalter, 2007). Therefore, with Putnam's view of social capital, its process of creation, and its salient role in community maintenance, communities and their members are charged with more responsibility (both formal and informal) in creating community culture than ever before.

It is also Putnam's (2000) interpretation that has centered a bulk of social capital literature on trust and reciprocating relationships. Arguably the most pertinent aspect of social capital, trust, is the connection between members and mechanisms of well-functioning communities, and the basis for Putnam's second aspect of social capital - reciprocating relationships. In fact, Putnam links trust with coordinated actions in society, reducing transaction costs, and enabling groups to pursue collective interests more effectively and with greater efficiency (Putnam, 1993, 2000).

The idea of trust embodies a multilayer existence, one that permeates all communities and their constituencies. The first level of trust is trust of familiars (Stone, 2001) or social trust of familiars (Cox and Caldwell, 2000). This element of trust is within social relationships that have been previously established. A broader element to trust is social trust (Cox and Caldwell, 2000), generalized trust (Putnam, 1995) or even horizontal trust (Newton, 1997). Here, trust is expanded to include strangers, usually on the assumption of shared norms. A third, and broader, sense of trust exists in civic or institutional trust (Cox and Caldwell, 2000). With institutional trust, members invest trust in the community's formal institution of governance, including fairness of rules, official procedures, and resource allocation (Cox, 1997). Institutional trust is also based upon the members' belief in the community system, trusting in its reliability, its transparency, and its fairness (Stone, 2001). The notion of institutional trust also exists in vertical trust (Newton, 1997), where placing trust in those individuals governing the system, such as politicians or administrators (vertical

trust), is an entirely different form of trust than we place in our friends, families, or neighbors (horizontal trust). A potential hierarchy of trust also exists within smaller levels such as superordinate and subordinate group identities (Gaertner and Dovidio, 2000; Smith and Tyler, 1996; Transue, 2007) within communities. However, should one of those subordinate identities elevate beyond an intended broader identity, horizontal trust may be redefined in terms of vertical trust. This transfer in categorical trust may lead to a decrease in vertical trust, a reduction that could impact overall social capital. It is essential, then, that the notion of social capital encompasses these varied levels of trust, as each play significant roles in the maintenance of successful communities.

As previously mentioned, trust is fundamental to the reciprocating relationships which undergird Putnam's (2000) view of social capital. That is, part of the efficiency of successful communities stems from community members' willingness to assist others because they trust in a reciprocating return in the future. Once again, trust, or more specifically, social trust of familiars, provides the basis for reciprocating norms of the community. This concept is nothing new, as Nobel Prize-winning economist Kenneth Arrow once remarked

Virtually every commercial transaction has within itself an element of trust, certainly any transaction conducted over a period of time. It can be plausibly argued that much of the economic backwardness in the world can be explained by a lack of mutual confidence (Arrow 1972, 357).

Trust also differentiates further into "thick" trust (Williams 1988: 8), which is derived from intensive, frequent contact between people of similar walks of life. Thick trust tightly bonds communities that are often socially homogenous, frequently exclusive, and often isolated from surrounding communities or societies. Thick trust is what Putnam (2000) refers to as bonding social capital. This form of social capital is exclusive in nature and is important for members of communities to "get by" in tougher times, often times by maintaining strong in-group loyalty and reinforcing specific identities (Coalter, 2007). Bonding social capital also has significant

limitations, such that hyperbonding which might limit growth of the community's entrepreneurial members (Leonard, 2004), reinforce anti-social behaviors such as those exhibited by street gangs, or exclude the inclusion of certain race or ethnic groups. Such negative bonding social capital potential has been exhibited in higher education with alcohol abuse with fraternities and anti-social behaviors amongst college students identifying with their school's athletic teams. Still, bonding social capital exists as a necessary element to the overall social capital of a community (Putnam, 2000). This form of social capital, or its potential existence, is often seen amongst such groups as women's organizations, unions, or professional organizations (Zmerli, 2003).

While bonding social capital allows members to get by, bridging social capital assists people in “getting ahead” (Putnam, 2000). This notion is also supported by the notion of thin trust, which serves as the basis of modern society. Here, thin trust is constructed of looser, more amorphous, personal relations that are weaker in strength (Newton, 1997) but open doors of potential through more diverse relationships. Whereas bonding increases the strength of tight-knit groups, bridging social capital establishes new social networks across the community and can be both horizontal and vertical (Putnam, 1993, 2000). Such bridging potentially occurs in groups like sports clubs, youth clubs, cultural associations, or parents' associations (Zmerli, 2003). Putnam (2000) also refers to bridging social capital as both the most important form of social capital, and the most difficult to achieve. For example, as per the “getting ahead” label attached to bridging social capital, it is this form of social capital that can serve as a gateway into other forms of capital, including financial or human capital (Putnam, 2000; Leonard 2004). Thus, bridging social capital, and social capital in general, encourages the facilitation of the overall communal experience in social exchange.

Although Putnam recognizes the potential for a ‘dark side’ to social capital, his central thesis is that social capital is a force for individual and collective good. Other writers have been more critical, highlighting the processes of exclusion that can inhibit engagement in wider civic society amongst some groups. For example, Putnam's conceptualization of ‘bonding’ social capital can lead to the exclusion of outsiders across a range of group settings, potentially sustaining patterns of racism,

sectarianism, xenophobia, sexism and homophobia and the closed hegemonic structures within which such attitudes and behaviors flourish. Bourdieu's (1986) use of the theoretical concepts of field, habitus and capital therefore offers a more sensitive approach to understanding the way in which social, cultural and economic capital synthesize the relationship between individual and society. Bourdieu (1986), like Putnam, is interested in structural determinants and social connections, but also offers a strong account of individual agency and the implications for the way in which social capital can be acquired through 'profits of membership' and civic associations at an individual level by those with the material and symbolic resources to do so.

Hence, social capital can have negative as well as positive outcomes. As Putnam and others have stressed it can be used to perpetuate privilege and sustain advantage as well as to reinforce negative and exclusionary group identities. The latter is often referred to as a problem caused by an excess of "bonding" social capital without sufficient "bridging" social capital. In other words, social capital can be a powerful way of enhancing the bonds within already polarized groups, reinforcing the "us and them" mentality. For instance, very high levels of social capital exist within the various sectarian communities in Northern Ireland, but without any opportunities or willingness to build networks and relationships between these groups and develop "bridging" social capital, its existence serves mainly to consolidate existing divisions.

However, most scholars agree that social capital provides the basic levels of trust and mutuality which allows people to work together to solve problems or run activities as well as provides a sense of belonging and community. Social capital is particularly important for some worse off groups as they cannot use money to solve their problems. Putnam and others have shown that people with high levels of social capital are, other things being equal, happier, healthier, safer and more likely to be employed than those with low levels. At the same time, even people who are not themselves trusting or do not have extensive networks of friends and colleagues can benefit from its effects. As a general rule, places with high levels of social capital are safer, better governed and more prosperous than those with low levels.

2.5.1 Definitions and Dimensions of Social Capital

Social capital, a multidimensional concept, has relational, material, and political aspects. Therefore, it cannot be measured by a single indicator. Social

capital constitutes the “glue” that holds a community together. Social capital is in the structure of social relationships; in other words, it is an ecological characteristic of the sociality (Kawachi and Berkman, 2000). Therefore, after reviewing the above literature, the terms, related concepts, and attributes identified by this analysis are presented. Following this, the definitions of social capital as defined by different authors, who come from various professions, are presented chronologically, and a working definition of the concept is suggested (see table 2.2). Furthermore, the antecedents and consequences of social capital are discussed.

Social cohesion is a surrogate term for social capital. It refers to the degree of connectedness and solidarity among groups in society (Kawachi and Berkman, 2000). A cohesive society is measured by the abundance of mutual moral support, which, instead of leaving individuals to rely on their own resources, leads them to share in the collective energy and supports them when their individual resources are exhausted.

Social network and social support are also related concepts. A social network might be defined as the web of social relationships that surround an individual, and the characteristics of those ties. Social network analysis is a focus on the characteristic patterns of ties between actors in a social system, rather than on characteristics of individual actors themselves (Berkman, Glass, Brissette and Seeman, 2000).

Social support is the functional consequences of individuals’ social ties. It can be defined as a network of interpersonal relationships that provide companionship, assistance, and emotional nourishment. It is typically divided into four subtypes, which include emotional, instrumental, appraisal, and informational support.

Table 2.3 Definitions of Social Capital

Author	Definition
Bordieu (1986)	Social capital is the aggregate of the actual or potential resources which are linked to possession of a durable network of more or less institutionalized relationships of mutual acquaintance or recognition. It is made up of social obligations ('connections'), which is convertible, in certain conditions, into economic capital and may be institutionalized in the form of a title of nobility.
Coleman (1988)	Social capital exists in relations among persons and it depends upon the varying needs, obligations, expectations, and the trustworthiness of the social environment. It refers to the networks of community relationships that facilitate trust and motivate purposeful action.
Inglehart (1997)	Social Capital is a culture of trust and tolerance, in which extensive networks of voluntary associations emerge.
Portes (1998)	Social capital means the ability to secure benefits through membership in networks and other social structures.
Fukuyama (1995)	Social capital is an instantiated informal norm that promotes cooperation between two or more individuals.
Kawachi and Berkman (2000)	Social capital refers to the quantity and quality of social relationships such as formal and informal social connections, as well as norms of reciprocity and trust that exist in a place of community.
Putnam (2000)	Social capital refers to connections among individuals' social networks, and the norms of reciprocity and trustworthiness that arise from them.
Bubolz (2001)	Social capital is a resource (i.e., matter, energy, or information converted into specific forms for attaining goals) embedded in relationships among people upon which they can draw to provide information or other resources to facilitate activity of social or personal benefit.

Table 2.3 (Continued)

Author	Definition
Mechanic (2000)	Social capital is evidenced by relationships among people in a community, shared norms, and shared activities that advance shared norms.
Lin (2001)	Social capital focuses on the resources embedded in one's social network and how access to and use of such resources benefit the individual's action.
Hogan (2001)	Social capital is the weaving of interpersonal relationships and values within families and their communities. Social capital in the community is connected to the relations within the family's social environment-the trust, safety, reciprocity, and exchanges that integrate family members within a community.

Hence, according to the concept of social capital, trust is based on a sense of confidence that others will respond as expected and will act in mutually supportive ways, or at least that others will not intend to do harm. It is generally found between people, between people and organizations, and between people and events. Trust is essentially a psychological state.

Trust often refers to the level of confidence which people have that others will act as they say or are expected to act, or that what they say is reliable. A person's level of trust in another depends largely on the person's perception of the other's trust worthiness, although people can also 'invest' trust in others. While trust can relate to individuals, it can also relate to groups and institutions within a society, including governments. It is also possible to conceive of a 'general level of trust' within a particular society (Grootaert, Narayan, Nyhan Jones and Woolcock, 2003).

Implementation of government policy ultimately depends less on authority and control than on mobilizing policy stakeholders, including policy recipients. The less the social capital, the more difficult such mobilization becomes. In a society with very low social capital, administrators are much more apt to find reliance on authority and control necessary, with resulting low government effectiveness. In contrast, in a

society with very high social capital, many problems are taken care of by social networking outside of Government, and when remaining problems are addressed through government intervention, administrators find a rich array of implementation allies.

Hence, the conceptualization of the role of social capital in development represents important implications for contemporary development research and policy. In the modern age, the concept of social capital is taken into account when studying about policy implementation. In this study, the researcher also selected trust, which is one of the main components of social capital, as the variable which influences policy implementation effectiveness.

2.6 Related Studies on Factors Affecting the Effectiveness of Policy Implementation

Allison (1969) presented three models of Government (and bureaucratic) action, any of which might correctly explain what happened during the Cuban Missile Crisis. A central point is the difficulty in proving exactly why a Government follows a particular course of action. Allison's work suggested that to study the policy, one should focus on the internal mechanisms such as the bureaucratic processes, and the negotiation between the key actors.

Van Horn and Van Meter (1975), in their article "The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework", proposed a model for analyzing policy implementation. They proposed a six variable model that explains for program successes and failures, which can illuminate links between policy and program performance, namely, policy standards and objectives, resource and incentives, the quality of inter-organizational relationships, the characteristics of the implementing agencies, the economic, social, and political environment, and the disposition or response of the implementers.

Lipsky (1980) coined the term 'street-level bureaucrats' in his book *Street-level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services* published in 1980. Lipsky made a compelling case for the role and power that street-level bureaucrats exert in policy implementation. From Lipsky's point of view, street-level bureaucrats

hold all the power in determining policy goals and the success of these goals because of their individual discretion in enforcing, partially enforcing, or ignoring policies put forth from the legislature and from high-level bureaucrats.

Sabatier and Mazmanian (1979) examined the conditions necessary for effective implementation, recognizing that perfect implementation cannot be expected in the real world. Accordingly, they analyzed the circumstances which must apply for imperfect implementation, and nominated five key conditions as follows. 1) The program of action is based on a sound theory, which relates changes in target group behavior to the achievement of desired end state objectives. 2) The statute or other basic policy decisions is composed of unambiguous policy directives, and structures the implementation process with the effect of maximizing the probability that target groups will comply as desired; in other words, focusing on some of the aspects of necessary co-operation for implementation to be successful. 3) The leaders of implementing bodies possess the necessary managerial and political skills, and are committed to the statutory objectives. 4) The program being implemented is actively supported by organized constituency groups and by a few key legislators, or the chief executives throughout the implementation process, with the courts being neutral or supportive. 5) The relative priority of the objectives of the program is not significantly undermined over time by the emergence of conflicting public policies or by changes in relevant social conditions that undermine the technical theory or political support of the program.

Akom Chaikaew (1990: 1-570) examines the factors affecting the success of policy implementation, with specific focus on the education encouragement program for Thai Muslims in the southernmost provinces. The results of the quantitative analysis show that, for Model I, both sets of independent variables are significantly associated with the attitudinal dimension of the dependent variable. When the dependent variable is measured behaviorally, it is found that people-related factors are associated with Thai language grades, and community-related factors are associated with Islamic studies grades. For Model II, it is found that bureaucrat related variables and budgetary resources are positively associated with the attitudinal dimension of the dependent variable. None of the independent variables are associated, however, with the behavioral dimension of the dependent variable, defined as the amount of time

officials devote to the two programs under study. Results of the qualitative analysis, based on observational data and in-depth field interviews, indicate that all of the independent variables are related to all dimensions of the dependent variable. Especially important are the community-related variables, namely, cultural commitment; policy-related variables; and bureaucrat-related variables.

It can be concluded from the results of the study that success of policy implementation in the southernmost provinces depends on three important factors: 1) the community factor of cultural commitment; 2) policy factors pertaining to the clarity of policy directives and relevance to the problems; and 3) characteristics of street-level bureaucrats. In particular, it is the street-level bureaucrats who are responsible for the transformation of the abstract policy directives into tangible actions in the field.

Kla Tongkew (1991) studied *Factors Affecting the Success of Public Policy Implementation: A Case Study of the National Literacy Campaign*. The objectives of this study were to identify and analyze relationships among factors affecting the success of public policy implementation. The samples of this study were selected from three provinces, namely, Nakhon Ratchasima, Ubon Ratchathani and Mukdahan. The findings were that 1) goals and objectives of policy, program activities and assignments, characteristics of implementing agencies, national and local support, and measures for monitoring, evaluation and incentives had significant positive relationships with the success of public policy implementation; 2) the national and local support, to be followed by program activities and assignments, characteristics of implementing agencies, measures for monitoring, evaluation and incentives, and goals and objectives of policy respectively; 3) the success of policy implementation were national and local support, characteristics of implementing agencies, measures for monitoring, evaluation and incentives, and program activities and assignments; 4) the independent variable which effected the direction of the program in the three provinces was monitoring, evaluation and incentives; and 5) the independent variable, goals and objectives of policy, had insufficient direct influence to explain or determine the success of policy implementation, but it had indirect influence on the dependent variable through program activities and assignment at .01 significant level. This result was similar to the independent variable, program activities and

assignments, which had insufficient direct influence to explain the success of policy implementation, but exerted high indirect influence on the dependent variable through characteristics of implementing agencies at .01 significance level. The independent variable, characteristics of implementing agencies, had direct influence to explain the success of policy implementation at the .01 significance level. The independent variable, national and local support, had both direct and indirect influence to explain the success of policy implementation at the .01 significance level. It had indirect influence to characteristics of implementing agencies. The independent variable, measures for monitoring evaluation and incentives, had direct influence on the success of policy implementation at .05 significance level.

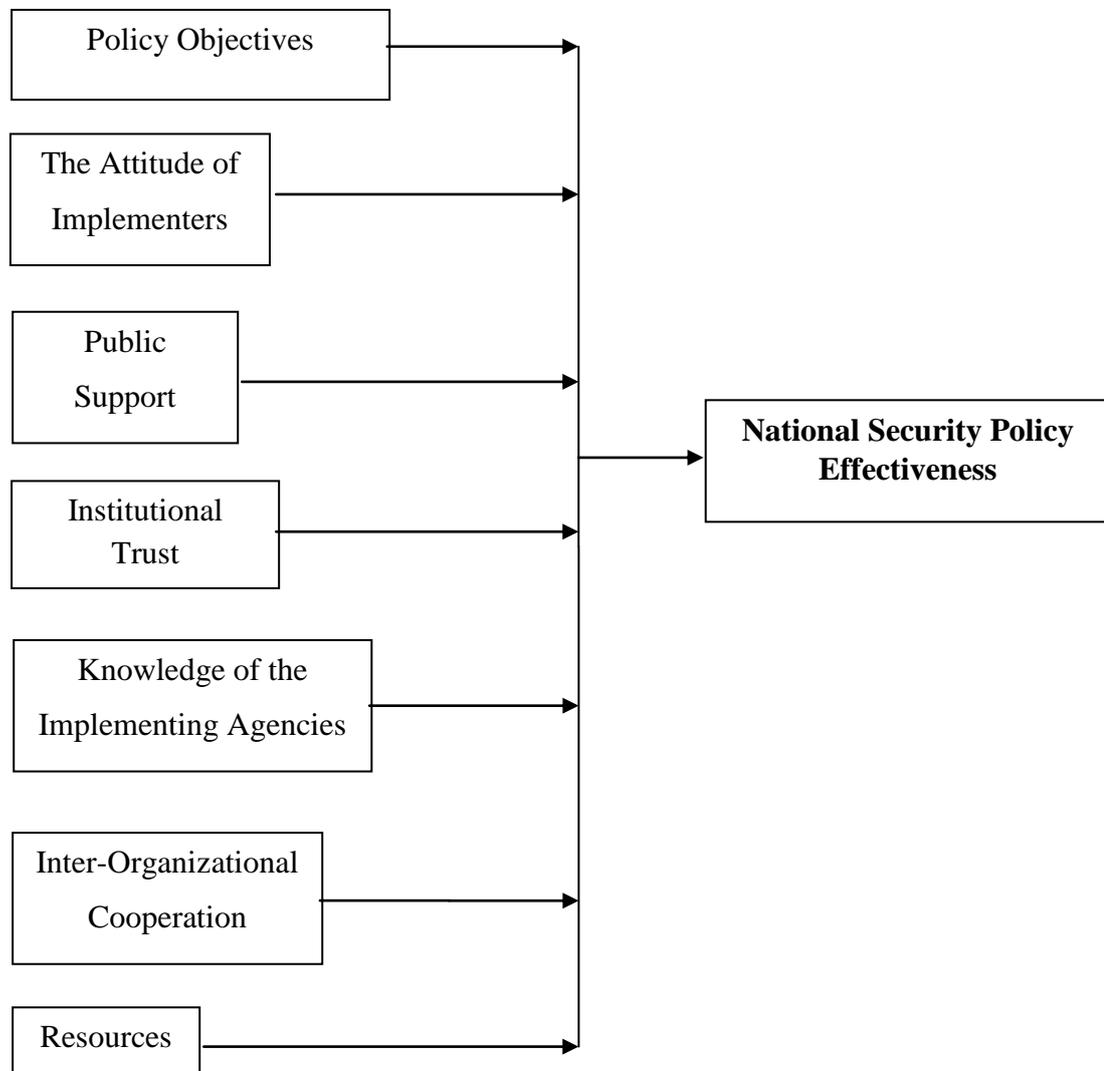
Thawilwadee Bureekul (1998) conducted a research on “Major Factors affecting Industrial Hazardous Waste Policy Implementation in Central Thailand. The research focused on two issues: 1) the identification of the factors that influence effective policy enforcement; and 2) the identification of the factors that influence policy compliance. According to the conceptual model, effective policy enforcement and compliance is determined by implementing agency capacity and the industrial sector’s willingness to comply with the policy. The research found that the implementing agency capacity itself was found to be affected by five major factors: 1) government policy, 2) leadership, 3) technical ability, 4) implementing agency incentives, and 5) public concern about hazardous waste management. While policy compliance was found to be greatly influenced by the industrial sector’s willingness to comply, which itself is largely determined by its 1) environmental awareness, 2) environmental conservation expenses, and 3) environmental conservation incentives. The nature of policy enforcement and compliance were also investigated. Policy enforcement was found to be limited by many factors, the major limitations being 1) the lack of a specific hazardous waste public policy, 2) the generally low policy implementation capacity of the government agencies involved, 3) the shortage of qualified policy implementers, 4) the inadequacy of compliance incentives, and 5) the relatively low level of environmental awareness on the part of industry owners and managers. Similarly, four major factors were found to be largely responsible for the occurrence of policy compliance problems: 1) a lack environmental awareness on the part of industry personnel, 2) a shortage of relevant information on hazardous waste

management and policy, 3) insufficient government incentives, and 4) the real or perceived costs of proper waste management according to industry owners and managers.

Chaval Chompucot (2011) studied Major Factors Affecting Educational Policy Implementation Effectiveness for the Three Southernmost Provinces of Thailand as Perceived by School Directors. The objectives of this study were to evaluate the level of educational policy implementation effectiveness, to study the major factors affecting this effectiveness, and among those factors to ascertain the most important as perceived by school directors. For the analysis of the conceptual framework, seven independent variables included policy objectives, implementing agency's capability, resources, incentives, student's family economic condition, the cultural factor of parental support, and concern for safety, while the dependent variable was educational policy implementation effectiveness. The research results revealed that the schools in these provinces have fulfilled their educational policy goals in terms of the improvement of student performance. In addition, the school directors perceived that all seven factors, especially concern for safety, affected educational policy implementation effectiveness.

As a Summary of factors affecting successful policy implementation, the findings from Allison (1969) emphasized the role of leadership in policy implementation effectiveness. Sabatier and Mazmanian (1979) proposed that implementation effectiveness is obtained by unambiguous objectives; likewise, Pressman and Wildavsky (1973) suggested that reducing the complexity of joint action is the way to reach policy implementation effectiveness. The findings from Van Horn and Van meter (1975) confirmed that policy resources had a vital impact on policy implementation effectiveness; while, Lipsky (1980) and Akom Chaikaew (1990) found that street-level bureaucrats hold all the power in determining policy goals and the success of these goals. Moreover, the findings from Thawilwadee Bureekul (1998), Kla Tongkow (1991), and Chaval Chompucot (2011) on policy implementation effectiveness determined that the implementing agency's capacity and the willingness to comply with the policy were important factors.

2.7 Conceptual Framework

Figure 2.7 Conceptual Framework of this Study

2.8 Hypotheses

Based on the conceptual framework, which was derived from intergovernmental policy of Van Meter and Van Horn policy implementation models and the concept of social capital, the following hypotheses were generated.

Hypothesis 1: Clarity of policy objectives is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Hypothesis 2: The attitude of implementers to comply with the policy is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Hypothesis 3: A high level of institutional trust is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Hypothesis 4: The knowledge of implementing agencies is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Hypothesis 5: Inter-organizational cooperation is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Hypothesis 6: Adequacy of needed resources is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

CHAPTER 3

METHODOLOGY

3.1 Research Method

This research study employed a quantitative method as the main method which relies on the collection and analysis of data collected through questionnaires. In addition, the study also used in-depth interviews and access to secondary data sources in order to gain a comprehensive understanding of the problem being studied. While the quantitative data were gained from the population samples, the in-depth interview were of key informants (Patton, 1987: 30).

3.2 Data Collection

3.1.1 Unit of Analysis

The objectives of this study were to evaluate the perceptions of the implementers and local people of the effectiveness toward national security policy implementation, their perceptions of the major factors affecting national security policy implementation effectiveness, and among those factors, the most important factors that affect implementation effectiveness in the three southernmost provinces of Thailand. The units of analysis of this study were the implementers and local people, namely the government officers and the local people in the three southernmost provinces respectively. The government officers are the personnel in the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) and the Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC), which are the key implementer agencies of the national security policy in the three provinces according to the National Security Council. The local people in the three southernmost provinces are the people of Pattani, Yala and Narathiwat. According to the Department of Provincial Administration

(2013), Pattani has 12 districts, Yala has 8 districts and Narathiwat has 13 districts, with a total population of all three provinces of about 2 Million people. Due to the large target population, the time limitation, and concern for safety, in order to collect a variety of data and obtain a more generalized result, purposive sampling and stratified random sampling were employed. In this study, two districts from each province were selected to be the samples, namely Muang district and another district with the highest number of violent incidents in each respective province. Once the samples were selected, questionnaires were distributed to them. To ensure that the sample size was appropriate to represent the opinions or attitudes of the target population, the Yamane (1973) formula for calculating sample size was used. The sample size was specified by the following two factors. These are 1) the population size and 2) the acceptable sampling error. The formula is:

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = the sample size

N = the population size

e = the acceptable sampling error

Therefore, the desired sample size for this study, using the acceptable sampling error level of $\pm 5\%$, where the confidence level is 95%, was 720 respondents. The types of samples selected are classified in Table 3.1

Table 3.1 List of Selected Samples

Unit of Analysis	Population	Sample Size
Government officers		
• Southern Border Provinces Administration Center (SBPAC)	387 1,220	77 243

Table 3.1 (Continued)

Unit of Analysis	Population	Sample Size
• The Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4)		
Total	1,607	320
Local People		
• Pattani		
Muang District	83,516	77
Nongchik District	55,599	51
• Yala		
Muang District	73,081	67
Raman District	81,541	74
• Narathiwat		
Muang District	79,952	74
Rue-soh District	62,490	57
Total	436,179	400
Total	437,786	720

Table 3.2 List of Selected Samples for Qualitative Method

Unit of Analysis	Sample Size
• Mass media	1
• Local academician	1
• Local politician	1
• Local Civil Society Organization (CSO)	1
• Religious leaders	2
• SBPAC	1
• ISOC4	1
Total	8

The data in this research were obtained by the questionnaires and in-depth interviews. Since the questionnaire is the most common method for collecting data, this study employed this technique to gather data from respondents who were government officers and local people in the three southernmost provinces. The questionnaires required government officers and local people to exercise their opinions through the stated questions, and they were to respond by making a tick mark where required. The questionnaires asked a wide variety of questions that could be answered anonymously if so desired. The questionnaires themselves were carefully considered, and their validity and reliability were approved by the research advisor. The respondents were allowed enough time to consider their answers carefully. In addition, the questionnaires were distributed as widely as possible to the target group (Henerson and Fitz-Gibbon, 1978: 70).

The return rate of the questionnaires was at 86.5% (623 respondents), which was adequate for analysis (Pichit Pitaktepsombat, 2009: 315). The cooperation from the government officers and the local people in the three provinces was considered very well and highly responsible in answering the questionnaire, contributing to the high return rate.

3.3 Variables in the Study

After carefully reviewing the selected policy implementation models and related studies, it was found that many implementation models shared some important variables. For this study, seven independent variables from the past implementation models were selected to explain national security policy implementation effectiveness. However, past models of policy implementation did not specifically mention the impact of social capital issues on policy implementation performance. Hence, the researcher included concern for social capital as another independent variable in the proposed conceptual framework to explain national security policy implementation effectiveness. All variables are described in detail as follows.

3.3.1 Dependent Variable

The dependent variable for this study is the national security policy implementation effectiveness which is in the aspect of safety in life and property.

According to Maslow's (1943) need-hierarchy theory, humans have five levels of needs: physiological, safety, social, ego, and self-actualizing. Safety is one of the needs of humans, and as long as this need is not sufficiently met, it will inevitably affect other parts of living. Threats from violent groups in the region seem to have impacts on national security as a whole. This variable measured the improvement of the policy implementers' performance by using the perception of policy implementers and local people toward national security policy implementation effectiveness.

3.3.2 Independent Variables

3.3.2.1 Policy Objectives

The clarity of policy objectives is important, resulting in the success of policy implementation, and leading to a realistic and consistent outcome (Van Meter and Van Horn, 1975: 448; Sabatier and Mazmanian, 1980: 542; Rein, 1983: 131; Voradej Chandarasorn, 2005: 130). Sabatier and Mazmanian (1979: 490-491) state that the clarity of policy objectives needs to take the following into account: 1) clear objective priorities; 2) enough resources and staff for goal accomplishment; 3) relevance of work assigned to the State's implementer and the capability and willingness of the implementer to do that work; 4) clear assignment of work for the successful coordination among implementers; 5) clear guidelines for decision making by the implementer; and 6) allowing relevant agencies to evaluate policy implementation.

Van Meter and Van Horn (1975: 447) stated that a policy must contain standards related to clarity, consistency, and accuracy. Before implementing any public policy, it is necessary to define the policy objectives. If not, implementers may misunderstand or be confused about what to do. Consequently, there may be a chance for ineffective implementation.. Furthermore, after a clear set of goals and activities have been specified, clear delegation of authority and responsibility of implementing agencies has to be defined.

As for the 2012-2014 national security policy for the three southernmost provinces, the policy is divided into two parts, comprising both security and development strategies. It states that the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4) must adjust its plans and operations in line with this policy. The

Southern Border Provinces Administrative Center (SBPAC) was instructed to follow the three-year policy in working out its strategies. All relevant agencies also needed to apply this policy to its operations in a systematic manner. The policy focused on seeking to deal effectively with southern unrest through peaceful means including restoration of trust between government and people, promotion of sustainable development that accords with local identities, and recognition of the value of cultural diversity. In this study, the clarity objectives of the national security policies for the three southernmost provinces should be clear in terms of implementation agencies by using the clear and accuracy responsibility of two agencies, which are ISOC4 and SBPAC, as criterion for measurement.

3.3.2.2 The Disposition or Attitude of Implementers

In order to implement effectively, implementers must not only know what to do and have the capability to do it, but they must also have the desire to carry out the policy. Thus, the disposition of implementers can be seen as a critical factor that affects implementation (Edwards, 1980). Pressman and Wildavsky (1979: 47) and Edwards (1980: 34), along with Van Meter and Van Horn (1975: 450-451), have voiced a similar idea that people's personal value, beliefs, self-interest, and disposition directly impact policy implementation results. Therefore, for front-line implementers or street level bureaucrats that execute the routine work, their compliance with the policy is crucial for policy implementation success. If the implementers feel negatively or disagree with the policy, they will not put forth the effort to implement it - their attitudes toward policy will be the obstacles to the effectiveness of policy implementation. The implementers' attitudes play an important part in successful work completion. For this study, implementers' attitude was measured in terms of acceptance of the national security policy and willingness to do the work which complies with the policy.

3.3.2.3 Public Support

Public support is one of the distinguishing external factors that affect the effectiveness of national security policy implementation. The support of mass media, academia, local politicians and local civil society organization networks in providing news or sharing information related to national security in the region will help the implementer to enhance policy implementation effectiveness. According to

Sabatier and Mazmanian (1979 quoted in Sukanya Homchuenchom, 2003: 120), the mass media is important to the implementation process because it forms one of the intervening variables between the various changes in socio-economic conditions. The level of interest in the policy of mass media, academia, local politicians and local civil society organization networks are a form of public support in this study.

3.3.2.4 Institutional Trust

Trust is based on a sense of confidence that others will respond as expected and will act in mutually supportive ways, or at least in a way that does not intend to do harm. It is generally found between people, between people and organizations, and between people and events. While trust can relate to individuals, it can also relate to groups and institutions within a society, including governments. (Grootaert et al., 2003). In the modern age, the concept of social capital is taken into account when studying policy implementation. In this study, the researcher also selected trust, which is one of the main components of social capital, as the variable which influences policy implementation effectiveness. It was measured by the level of confidence that people have on institutions, which are legal/court system, police, military, and Government.

3.3.2.5 Knowledge of the Implementing Agencies

In the public sector, bureaucrats, as individuals, are important in implementing policy. Socrates stated that knowledge is virtue, indicating it is vital for bureaucrats to be knowledgeable and skillful to better serve the people (Voradej Chandarasorn, 1996: 11). In addition, there is no doubt that the knowledge and skills of the national security staff are vital to implementation success. Knowledge and skills take time to build. The three provinces in this study constitute a special region where the majority of people are Muslims. As a result, the national security staff in the region must possess not only technical knowledge and skills, but also an understanding of the local culture in order to be successful in implementation and in the improvement of security as a whole. Therefore, in this study, the understanding of policy and implementation context in the specific area is the criterion to measure knowledge of the implementing agencies.

3.3.2.6 Inter-Organizational Cooperation

This factor focuses on the cooperation between organizations on common activities. Cooperation among implementing agencies is a political strategy

to achieve the common objectives (Pressman and Wildavsky, 1984: 133-134). The ISOC4 and SBPAC are the key implementers for the effectiveness of the national security policy implementation; thus, close cooperation between the ISOC4 and SBPAC will lead to a higher chance of implementing the policy effectively.

3.3.2.7 Resources

There are many kinds of resources, such as foreign aid and instruments. Policy makers should ensure that adequate time and sufficient resources are made available to the program (Hill and Hupe, 2002: 50). Resources may encourage or facilitate effective implementation. Pressman and Wildavsky (1979 quoted in Lalida Chuayruk, 2006: 92) stated that “policy resources are necessary factors to mobilize a policy to reach its goal. Appropriate quality and adequate quantity of staff, information and facilities are essential for successful implementation. They stated that not only the quantity of resources is important, but also their appropriate allocation”. In this study, resources refer to the financial and human resources available to implementers in fulfilling policy objectives; financial resources were measured by a sufficient budget to implement the programs or activities, and human resources by appropriate and adequate implementers.

The Variables, Operational Definition, Criteria and Sources of this study are illustrated in Table 3.2.

Table 3.3 Variables and Operational Definition

Variables	Operational Definition	Criteria	Questions
Dependent Variable			
The National Security Policy Implementation Effectiveness	Evaluation of national security policy implementation effectiveness through the perceptions of policy implementers and local people	- The perceptions of policy implementers and local people on the level of effectiveness toward national security policy implementation.	5-10

Table 3.3 (Continued)

Variables	Operational Definition	Criteria	Questions
Independent Variables			
Policy Objectives	Clarity of the delegation of authority and responsibility of implementing agencies.	<ul style="list-style-type: none"> - The clear and accuracy responsibility of two agencies which are: ISOC 4 and SBPAC. - Acceptance of the policy. 	<p>11-15</p> <p>16-22</p>
The Disposition or Attitude of Implementers	The positive or negative attitude of the implementers.	<ul style="list-style-type: none"> - Willingness to comply with the policy. 	
Public support	The support from mass media, local academicians, local politicians and local civil society organization networks	<ul style="list-style-type: none"> - Level of interest in the policy of mass media, local academicians, local politicians and local civil society organization networks. - Form of participation in the policy of mass media, academician, local politician and local civil society organization networks. 	<p>In-depth interview</p> <p>1-10</p>

Table 3.3 (Continued)

Variables	Operational Definition	Criteria	Questions
Institutional trust	Confidence of people has on institutions	- The level of confidence of people has on: legal/court system, police, military, and government.	23-33
Knowledge of the Implementing Agencies	Implementers' knowledge on policy and implementation context	- Understanding of policy and implementation context in the specific area	34-45
Inter-Organizational Cooperation	Cooperation among organizations	- Cooperation between the SBPAC and ISOC 4.	46-51
Resources	Allocation of financial resource from government to ISOC4 and SBPAC Human resource in ISOC4 and SBPAC	- Sufficient budget to implement the programs or activities - Appropriate implementer - Adequate implementer	52-60

3.4 Data Analysis

All collected data were coded and analyzed using Statistical Package for Social Sciences (SPSS). Descriptive and inferential statistics techniques were used. Descriptive statistics were used to analyze demographic information. Data were

analyzed using descriptive statistics and the Multiple Regression Analysis (MRA) method. Furthermore, qualitative analysis was also utilized. The research employed an in-depth interview technique for studying opinions from experts in this field. The researcher found that the persons who are really interested and have experience on the national security policy for the three southernmost provinces of Thailand, and who should be the key informants in this research, are the mass media, academia, local politicians and local civil society organization networks in the region.

3.4.1 Quantitative Method

The quantitative technique refers to collecting data in the form of numbers (Nueman, 1997). The aim of the quantitative method aim is to collect data to analyze and verify the hypotheses of the research models. Questionnaires were used to collect data for the quantitative method. The questionnaires contained questions subdivided into three parts, namely demographic information, factors affecting policy implementation effectiveness, and suggestions for improving policy implementation effectiveness.

3.4.1.1 Scale Construction

According to Rudestam and Newton (2007), constructs are normally operationalized and scored in order to tap the intensity structures among the indicators. They are referred to as variables. There are several methods of scaling such as Bogardus Social Distance Scale, Thurstone Scale, Guttman Scaling, Semantic Differential and Likert Scaling. The tools used in this study are of the Likert scale which has been well developed by scholars. In the first section, questions of demographics were provided to collect basic information about the respondents including gender, age, education level and career. In the second section, a multifactor effectiveness questionnaire was used to measure policy effectiveness including policy objectives, the disposition or attitude of implementers, institutional trust, knowledge of the implementing agencies, inter-organizational cooperation and resources. The respondents were asked to indicate the extent of their agreement or disagreement with each statement according to the 5-point Likert scale presented in Table 3.4.

Table 3.4 Classification of Weight of Scale and Interpretation

Average	Meaning
Opinion Level of Policy Effectiveness	
1	Strongly Disagree
2	Disagree
3	Uncertain
4	Agree
5	Strongly Agree

In the interpreting process, the scores for the instruments were calculated by taking an average of all the items. The sum of the scores on each scale made up the variables, and the outcome variables were then assigned a value of between 1 and 5. Each outcome variable was summed and divided by the number of items. Table 3.5 provides the interpretations of the scales.

Table 3.5 Classification and Interpretation of the Scales

Average score	Interpretation
1.00-1.80	Strongly Disagree
1.81-2.60	Disagree
2.61-3.40	Uncertain
3.41-4.20	Agree
4.21-5.00	Strongly Agree

3.4.2 Qualitative Method

For the qualitative method, in order to provide deeper and more detailed information, in-depth interviews were employed through mass media, local academia, local politicians, members of civil society organizations, religious leaders and both implementing agencies, which are ISOC4 and SBPAC. These relied on the prior development of interview guidelines for both open-ended questioning and questions on specific problems. The in-depth interview procedure began with an explanation of the purpose and objectives of the interview.

3.5 Measure of Reliability and Validity

3.5.1 Reliability

For the reliability testing, the questionnaires from the pretesting and Cronbach's alpha were the indicators of the degree of reliability. Cronbach's alpha for the element inquiry showed the aggregate values of the total items of both dependent and independent variables (Table 3.6)

According to Hair, Black, Babin, Alderson and Tatham (2006), reliability means the degree to which measures are free from error, and therefore yield consistent results. To be reliable, Cronbach's alpha should exceed the threshold of 0.70. The researcher conducted a pretest to test the reliability of the questionnaires by using the people in one of three provinces. Consequently, these data were used only for testing the reliability of the pretesting.

Table 3.6 The Reliability Analysis of the Questionnaire from Pretesting

Variables	Observation Items	Cronbach's coefficient alpha (α)
National Security Policy	5	.856
Effectiveness		
Policy Objectives	6	.879
Attitude of Implementers	7	.919
Institutional trust	11	.913
Knowledge of the	12	.939
Implementing agencies		
Inter-organizational	6	.912
Cooperation	9	.912
Resources		
Total	56	.980

3.5.2 Validity Test

In order to identify the significant factors of policy effectiveness, multiple regression analysis was used on a large number of possible factors found in the literature. In addition to a test of content validity, the researcher consulted with an expert in the field of public policy in order to be certain that the main concepts were mentioned, and that the range of meaning for each variable was reflected in the items.

CHAPTER 4

RESEARCH FINDINGS

The data collected from the questionnaires and in-depth interviews were analyzed to answer the specified study objectives. The chapter begins with a description of the characteristics of the respondents. The researcher used the statistical package for social sciences (SPSS) for analysis of the data. Multiple Regression Analysis (MRA) was used for analyzing and reporting, and the results are shown regarding policy implementation effectiveness. In the last part of the chapter, in-depth interviews of mass media, academicians, local politicians, local leaders, and members of civil society organization networks are reported.

4.1 Data Management

In dealing with multivariate data, there are several assumptions that, if violated, limit the ability of the analysis to provide a valid result. This section is devoted to preparing the data through a series of assumption testing procedures in order to make sure that the data is ready for further analyses.

According to Hoyle (2012: 263), there are two main data issues that the reader must pay attention to before any statistical analyses can begin including data errors and data problems. Firstly, data errors, which can occur from a wide range of reasons such as incorrect responses and transcription, mislabeled data, as well as problems with missing data, must be detected and corrected. In this case, both the research questionnaire and data collection processes were carefully examined and planned in order to avoid the above mentioned problems. The careful inspection of data for errors is considered a crucial step in the data screening process, and then the data are corrected, recorded and inputted into the computer right after the questionnaires are fully populated. Data errors have not been found in this study, as confirmed by descriptive statistics; in other words, there are no missing values or incorrect inputs.

Secondly, data assumptions is another essential issue that must be addressed including sample size, missing data, normality, linearity, and multicollinearity. The detailed information on data assumptions is presented as follows.

4.1.1 Sample Size

Sample size is a concern when quantitative research techniques are employed. In MRA, a large sample is required, as in any other multivariate techniques, to provide a valid result. This raises the question of optimal sample size. Researchers must consider the effectiveness of doing research regarding the cost of data collection, time constraints and an appropriate number of samples. The more data collected, the more reliable the result, but the increase reliability may not be worth the increase in cost. Hair et al. (2006) suggest a guideline for the consideration of the effect of sample size on MRA including multivariate normality of data, estimation technique, model complexity, amount of missing data and average error variance among the respective indicators, each of which provides different suggestions on how much of a sample should be drawn from the population. For instance, in multivariate normality consideration, MRA requires at least 400 respondents to minimize sampling error, and to produce a sound goodness-of-fit value. In the missing data approach, the consideration is on the sample size needed to offset any problems of missing data. The last suggested method is average error variance of indicators which considers the concept of communality value. In this study, the sample size of 623 is in the acceptable range that should be adequate to provide a result that represents the target population.

4.1.2 Missing Data

To employ multivariate techniques such as MRA, a certain set of assumptions needs to be considered, one of which is missing data where one or more essential values of one or more variables are not found in the data set. Normally, researchers need to investigate whether is there any significant effect of those missing data on the generalizability of the results. This is a fairly essential issue in most quantitative research. Similarly, Hair et al. (2006) suggest two questions that should be asked when dealing with missing data. First is whether the missing data is enough and non-

random so as to impact the study in its estimation and interpretation processes. Second is whether the missing data problems can be solved, and what the best solution is. Fortunately, SPSS allows for the detection of these defective assumptions at an earlier stage. Missing data should be of concern when the missing data are not randomized, and more than 10% of the overall data. Either Missing Completely at Random (MCAR) or Missing at Random (MAR) tests are used to assess whether missing data are random or not. If missing data are found, there are basic kinds of methods which can be applied: Maximum Likelihood of Estimation; complete case approach such as listwise deletion; all available data approach such as pairwise deletion; imputation methods such as case substitution, mean substitution, and regression imputation; and model-based approaches (Hair et al., 2006: 659). In this current study, missing data were not found as a result of careful planning in the earlier stages and close monitoring of the field study.

4.1.3 Normality

Normality in academic research refers to the shape of the data distribution for the quantitative or metric variables. The importance of this assumption lays at the foundation of quantitative statistics which assumes the data to be normal. Both univariate and multivariate normality are also considered in this study. First, univariate normality is assessed through the inspection of Kurtosis values and Skewness values, along with graphical representations using normal probability plots of the variables (Hair et al., 2006: 71-72). In this case, the results of using both techniques presents that Skewness values are relatively close to 0, and Kurtosis values close to 3, which means that the distribution of data is relatively normal confirmed by the plots that form a diagonal line at 45 degrees from the point of departure to the end (See Appendix F). According to Hair et al. (2006), in most circumstances, univariate normality for all considered variables is enough; however, researchers need to assess multivariate normality when a problem is found. In this case, multivariate normality is inspected by performing the regression standardized residual P-P plots, along with histograms of residual values. This presents the residual values being located fairly close to the diagonal line which indicates multivariate normality as shown in Appendix F.

4.1.4 Linearity

Most multivariate statistics are used regarding the underlying assumption that the associations between variables are linear. The violation of this assumption leads to an invalid result. Normally, bivariate scatterplots of the variables or of the residual are used to detect the linearity of the data. The shape of the scatterplots should form an oval-shaped shape and also form a straight line indicating the linearity of the relationship between variables (Watit Intuluck, 2015). In this study, the scatterplots of the variables shown in Appendix F present a roughly linear relationship between variables.

4.1.5 Multicollinearity

MRA requires satisfying the assumption of multicollinearity which refers to the extent to which a variable can be explained by the other variables in the same set of data of interest. Pallant (2007: 149) some interrelationships among variables present high correlations (above 0.9) indicating a multicollinearity problem. In this study, the interrelationship among variables ranges from 0.01 to 0.83, and are not considered to have a multicollinearity problem. Moreover, there are two statistics that are commonly used to measure this problem including Variance Inflation Factor (VIF), which should be less than 10, and Tolerance value, which should be greater than 0.10 in order to indicate there is no multicollinearity. From the table in Appendix E, the result shows that the data in this study have present no multicollinearity problem according to the above criteria. The Tolerance values are between 0.190 to 0.307, and the VIF values are between 3.258 to 5.266.

4.2 Respondents' Characteristics

This section presents the demographic characteristics of the respondents. The characteristics are detailed in Table 4.1, and include gender, age, educational level, and occupation.

Table 4.1 Percentage of Respondents' Characteristics

Respondents' Characteristics		Number	Percent
Gender	Male	351	56.3
	Female	272	43.7
Age	15-24	199	31.9
	25-34	184	29.5
	35-44	98	15.7
	45-54	114	18.3
	Over 55	28	4.5
Educational level	Primary School	35	5.6
	Secondary School	36	5.8
	High School or equivalent	289	46.4
	Certificate at high level/Diploma	26	4.2
	Bachelor's Degree	168	27.0
	Master's Degree	67	10.8
	Master's Degree	1	0.2
	Others	1	0.2
Occupation	Government Officer	306	49.1
	Business Owner	37	5.9
	Employee	48	7.7
	Farmer	56	9.0
	Student	164	26.3
	Others	12	1.9
Total		623	100.0

1) Gender

The gender characteristics in Table 4.1 indicate that males made up 56.3%, while females made up 43.7% of the total respondents.

2) Age

The age characteristics are of the respondents, who were government officers and local people in the three southernmost provinces. Referring to Table 4.1, the ages are classified into five groups: age 15-24, age 25-34, age 35-44, age 45-54 and over 55. It can be inferred that the respondents aged 15-24 accounted for 31.9%; those aged 25-34 accounted for 29.5%; those aged 35-44 accounted for 15.7%; those aged 45-54 accounted for 18.3%; and those over 55 accounted for only 4.5%.

3) Educational Level

The educational statistics of the respondents in Table 4.1 indicate that 5.6% of them graduated from primary school, 5.8% graduated from secondary school, 46.4% graduated from high school or equivalent, 4.2% received a high-level certificate or diploma, 27% received a Bachelor degree, 10.8% received a Master degree, 0.2% received a Doctorate degree, while 0.2% was uneducated.

4) Occupation

The career characteristics of the respondents referring to Table 4.1 shows that 49.1% were government officers, 5.9% were business owners, 7.7% were employees, 9.0% were farmers, 26.3% were students, and 1.9% were others.

Summarizing the main points of the characteristics of the sample, it was found that most respondents were male (56.3%), between 15 and 24 years old (31.9%), had graduated High School or equivalent (46.4%), worked in the government sector (49.1%).

Table 4.2 Descriptive Statistics of the Variables

Observed Variables	N	Min	Max	Mean	SD.	Opinion
National Security Policy Effectiveness	623	1.00	5.00	3.38	.76	Uncertain
Policy Objectives	623	1.00	5.00	3.44	.70	Agree
Attitude of Implementers	623	1.00	5.00	3.53	.69	Agree
Institutional Trust	623	1.27	5.00	3.44	.69	Agree
Knowledge of Implementing Agencies	623	1.00	5.00	3.47	.67	Agree
Inter-organizational Cooperation	623	1.00	5.00	3.53	.71	Agree
Resources	623	1.00	4.89	3.43	.71	Agree

Table 4.2 reports the means of all the data for the observed variables, with the range of the means being from 3.38 to 3.53. The variables with the highest mean were attitude of implementers and inter-organizational cooperation (Mean = 3.53). Meanwhile, the lowest mean was for national security policy effectiveness (Mean = 3.38).

Considering the dependent variable in more detail, the researcher also studied the perceptions of policy implementers and local people on the level of effectiveness toward national security policy implementation. The results show that they were uncertain whether the violence incidents in the three southernmost provinces was getting better or not (Mean = 3.20), and were also uncertain whether there has been more security and safety in the area over the last three years (Mean = 3.34). Additionally, the results show that the perceptions of policy implementers and local people were also uncertain on whether the number of violent incidents has dropped in the last three years since 2011 (Mean = 3.30). Meanwhile, the results from this study agrees that the Internal Security Operations Command Region 4 ISOC4 and Sothern Border Provinces Administration Center (SBPAC) play the major roles in security and safety

policy implementation (Mean = 3.67), as well as that these government agencies have demonstrated outstanding performance in maintaining peace and order in the area (Mean = 3.54).

Table 4.3 Independence T-test of Variables between Government and Local Respondents

Factors	N	Mean	SD	Df	MS	T-test	P-value
Effectiveness				621	.746	13.788	.000
Gov	253	3.82	.540				
Local	370	3.07	.735				
Objective				621	.691	13.830	.000
Gov	253	3.84	.497				
Local	370	3.15	.680				
Attitude				621	.626	12.318	.000
Gov	253	3.90	.490				
Local	370	3.27	.699				
Trust				621	.625	12.268	.000
Gov	253	3.81	.531				
Local	370	3.18	.681				
Knowledge				621	.554	11.050	.000
Gov	253	3.79	.527				
Local	370	3.24	.668				
Coop				621	.605	11.481	.000
Gov	253	3.89	.515				
Local	370	3.28	.722				
Resource				621	.505	9.349	.000
Gov	253	3.72	.541				
Local	370	3.22	.733				

The independence samples T-test was conducted to compare the means of two independent groups (Government and Local respondents) in order to determine

whether there is a significant difference regarding given factors in this study. Table 4.3 indicates that there is a significant difference in the effectiveness score for government respondents (Mean = 3.82, SD = .540) and the effectiveness score for local respondents (Mean = 3.07, SD = .735) which means that government respondents are in agreement on the effectiveness of policy implementation while local respondents are uncertain. For the objective of policy, the score for government respondents (Mean = 3.84, SD = .497) and the score for local respondents (Mean = 3.15, SD = .680) means that government respondents are in agreement on the effect that the objective of policy implementation has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain. For the attitude of implementers, the score for government respondents (Mean = 3.90, SD = .490) and the score for local respondents (Mean = 3.27, SD = .699) means that government respondents are in agreement on the effect that the attitude of implementers has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain. For the level of institutional trust, the score for government respondents (Mean = 3.81, SD = .531) and the score for local respondents (Mean = 3.18, SD = .681) means that government respondents are in agreement on the effect that the level of institutional trust has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain. For the knowledge of implementing agencies, the score for government respondents (Mean = 3.79, SD = .527) and the score for local respondents (Mean = 3.24, SD = .668) means that government respondents are in agreement on the effect that the knowledge of implementing agencies has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain. For inter-organizational cooperation, the score for government respondents (Mean = 3.89, SD = .515) and the score for local respondents (Mean = 3.28, SD = .722) means that government respondents are in agreement on the effect that inter-organizational cooperation has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain. For the adequacy of needed resources, the score for government respondents (Mean = 3.72, SD = .541) and the score for local respondents (Mean = 3.22, SD = .733) means that government respondents are in agreement on the effect that the adequacy of needed resources has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain.

To sum up, according to Table 4.3, the outcome from t-test between two independent groups (Government and Local respondents) show that there are differences between the two independent groups (Government and Local respondents). It means that the government respondents are in agreement on the effect that the given factors has on policy implementation effectiveness, while local respondents are uncertain.

This following section reveals the most important factors that affect implementation effectiveness. Before these factors are identified, it is imperative that the correlations among the independent variables not be too high. A high value of correlation between independent variables would result in a difficulty in the interpretation of results (Kerlinger, 1973: 73). It is therefore important for the researcher to analyze the correlations among the independent variables in order to avoid a multicollinearity problem (Pichit Pitaktesombat, 2009: 533). The correlation matrix is presented in Table 4.4. The findings are shown in detail as follows.

Table 4.4 Correlation Matrices of Variables Used in the Study

Observed Variables	National Security Policy Effectiveness	Policy Objectives	Attitude of Implementers	Institutional Trust	Knowledge of Implementing Agencies	Inter-organizational Cooperation	Resources
National Security Policy Effectiveness	1						
Policy Objectives	.811**	1					
Attitude of Implementers	.712**	.810**	1				
Institutional Trust	.730**	.756**	.777*	1			
Knowledge of Implementing Agencies	.696**	.768**	.827**	.827**	1		
Inter-organizational Cooperation						1	
Resources							1

Table 4.4 (Continued)

Observed Variables	National Security Policy Effectiveness	Policy Objectives	Attitude of Implementers	Institutional Trust	Knowledge of Implementing Agencies	Inter-organizational Cooperation	Resources
Inter-organizational Cooperation	.637**	.706**	.774*	.754**	.814**	1	
Resources	.637**	.714**	.709**	.704**	.766**	.795**	1
Min	1	1	1	1	1	1	1
Max	5	5	5	5	5	5	5
Mean	3.38	3.44	3.53	3.44	3.47	3.53	3.43
SD	.76	.70	.69	.69	.67	.71	.71
Skewness	-.488	-.379	-.616	-.539	-.520	-.645	-.539
SE	.098	.098	.098	.098	.098	.098	.098
Kurtosis	-.058	-.110	.576	.035	.477	.736	.253
SE	.195	.195	.195	.195	.195	.195	.195

Table 4.5 shows the relationship among the variables, where all of the independent variables (policy objectives, attitude of implementers, Institutional trust, and knowledge of implementing agencies, inter-organizational cooperation, and resources) are positively correlated with each other. The correlation coefficients indicate that none of the variables are likely to be highly correlated more than 0.9. This indicates that there is not likely to be a multicollinearity problem, and there is no harm for further analysis with multiple regression analysis.

Also, Table 4.5 reports the univariate normality assessed through the inspection of Skewness values and Kurtosis values along with graphical representations using normal probability plot of the variables (Hair et al., 2006: 71-72). In this study, presented Skewness value are between -.645 to -.379, and Kurtosis values between -.110 to .736. The results of using both techniques is that Skewness values are relatively close to 0, and Kurtosis values close to 3, which means that the distribution of data is relatively normal.

This next part of the study aims at reporting the research findings pertaining to the question: "What major factors influence the effectiveness of national security policy concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces of Thailand?" The findings indicate the factors that affect the effectiveness of national security policy. In order to determine the most important factors affecting national security policy implementation effectiveness, a multiple regression analysis was employed. The findings are shown in Table 4.5.

Table 4.5 Multiple Regression Analysis Results from all Six Independent Variables

Variables	B	SE B	Beta	t	Sig.
Policy Objectives	.626	.046	.579	13.727	.000
Attitude of Implementers	.037	.052	.034	.726	.468
Institutional Trust	.279	.047	.256	5.892	.000

Table 4.5 (Continued)

Variables	B	SE B	Beta	t	Sig.
Knowledge of Implementing Agencies	.002	.058	.002	.043	.966
Inter- organizational Cooperation	-.020	.048	-.019	-.420	.674
Resources	.034	.043	.032	.793	.428
Constant = .083					
R ² = .691 ; R ² Adj = .688; SEE= .423 ;F= 229.422; Sig=.000					

Table 4.5 reports the effect of policy objectives, attitude of implementers, Institutional trust, knowledge of implementing agencies, inter-organizational cooperation, and resources on national security policy effectiveness. The results of Multiple Regression show that F value = 229.422, p = 0.000. R-squared is 0.691, and adjusted R-squared is 0.688. These independent variables can be explained at 69.1% with significant value at 0.000. It seems to be that the policy objectives (t = 13.727, p = 0.000) and institutional trust (t = 5.892, p = 0.000) factors are the significant variables which effect policy effectiveness.

4.3 Results of Hypotheses Testing

In this section, the study examines the factors affecting national security policy implementation effectiveness in the three southernmost provinces of Thailand according to the proposed conceptual framework. The results from SPSS were employed to test the six hypotheses. The MRA was used to analyze the specified hypotheses, as shown below.

Hypothesis 1

The clarity of policy objectives is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

The clarity of policy objectives $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = .579^{**}$)

The result shows that the clarity of policy objectives positively and significantly influences national security policy implementation effectiveness in the three southernmost provinces of Thailand ($\beta = .579$); therefore, Hypothesis 1 is accepted (Table 4.4). This factor is the major factor that influences national security policy implementation effectiveness in the three provinces.

Hypothesis 2

The attitude of implementers to comply with the policy is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

The attitude of implementers to comply with the policy $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = .034$)

The effect of the attitude of implementers to comply with the policy on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a positive association ($\beta = .034$); therefore, Hypothesis 2 is not supported (Table 4.4).

Hypothesis 3

The result shows that the high level of institutional trust is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

The high level of institutional trust $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = .256^{**}$)

The high level of institutional trust positively and significantly influences national security policy implementation effectiveness ($\beta = .256$); therefore, Hypothesis 3 is accepted (Table 4.4). This factor is the major factor that influences national security policy implementation effectiveness in the three provinces.

Hypothesis 4

The knowledge of implementing agencies is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

The knowledge of implementing agencies $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = .002$)

The effect of the knowledge of implementing agencies on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a positive association ($\beta = .002$); therefore, Hypothesis 4 is not supported (Table 4.4).

Hypothesis 5

Inter-organizational cooperation is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

The inter-organizational cooperation $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = -.019$)

The effect of inter-organizational cooperation on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a negative association ($\beta = -.019$); therefore, Hypothesis 5 is not supported (Table 4.4).

Hypothesis 6

The adequacy of needed resources is more likely to have a positive affect on national security policy implementation effectiveness.

Adequacy of needed resources $\longrightarrow$ national security policy implementation effectiveness ($\beta = .032$)

The effect of the adequacy of needed resources on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a positive association ($\beta = .032$); therefore, Hypothesis 6 is not supported (Table 4.4).

Table 4.6 The Summary of Results from the Hypotheses Testing

Hypotheses	Findings
H1: The clarity of policy objectives is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Accepted
H2: The attitude of implementers to comply with the policy is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Not Supported
H3: The high level of institutional trust, is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Accepted

Table 4.6 (Continued)

Hypotheses	Findings
H4: The knowledge of implementing agencies is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Not Supported
H5: The inter-organizational cooperation is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Not Supported
H6: Adequacy of needed resources is more likely to have a positive affect to national security policy implementation effectiveness.	Not Supported

4.4 In-depth Interview Results

An interview is a conversation with a purpose of gathering information. It is a two-way communication. During an interview, the interviewer can also observe the interviewee which may convey deeper meanings through tones and body language. The questions in the interview can be adjusted to match each individual subject. It is also a good median through which to develop a relationship with the interviewee. On the other hand, the interview is a technique that requires skill in order to ask the “right” questions in order to get “right” answers. Rapport is also important as some interviewees may not otherwise be forthcoming with, for example, sensitive and personal information.

In this study, a qualitative method was used for analyzing the public support variable. In-depth interviews were conducted with the public including a representative from mass media, local academicians, local politicians, religious leaders (Muslim and Buddhist), local civil society organizations, and implementation agencies (civilian and military) who influence public support. The interview started

with identifying its purpose, which is in line with the study's objectives. Once the purpose of the interview was clarified, an interview guide was designed to help the interviewer during the interview process. It consisted of questions that kept the interviewer on track and helped him to maintain consistency across the interviews with the different interviewees. All interviewees were formally notified in advance before the interview. After the interviews were completed, the information from the interview was classified and analyzed to support the study's objectives. The results of the in-depth interviews are as follows.

4.4.1 Mass Media

Mr. Muhammad – Ayub Pathan Senior Editor

Deep South Watch, Pattani Campus, Prince of Songkla University

Muhammad – Ayub strongly supports the national security policy 2011-2014 which was formulated by National Security Council (NSC). Although, this policy has not yet been able to terminate the violence in the area, it has led the people to have space to share their thoughts because the NSC had consulted with many groups of people in the area before making a decision to formulate the policy in following the needs of the local people. It can be seen that this policy is different from previous policies because it was developed from the bottom up, not top down. Once the policy was implemented, the atmosphere in the area seemed relieved. Many groups of people are discussing the violence situation. They are able to talk openly in the public concerning the conflict in the south, which is one of the positive outcomes from this policy, apart from the peace negotiations. However, policy implementers do not understand the specific context of the region. The three southernmost provinces are a special region, where the majority of people are Muslim; thus, the national security staff in the region, no matter whether they are civilian or military, must possess, not only technical knowledge and skills, but also understanding of the local culture in order to be successful in the implementation and in the improvement of security as a whole. Also, political instability is one of the factors that affect implementation effectiveness; when the Cabinet changes, the authority of policy implementation in the region changes as well, led to inconsecutive operations.

As a representative of local mass media, his role is not only to publicize accurate information to the people, but also to empower the silent majority, who want peace, by expanding the participation of stakeholders and trying to create a bottom-up peace process in the three southernmost provinces. He believes that waiting for external experts to propose solutions to the conflict often do not match the local context. He is creating a safe space and flexible tools for local citizens to be able to voice their opinions and develop the bottom-up negotiation process for a peaceful resolution without fear of retribution. He initiated local journalists, particularly women and youth, to report their own stories and broadcast them through the local media in both Thai language and the local (Yawi) dialect, which is first time that newspapers and radio stations have been available in the Yawi dialect. Moreover, he is creating a variety of mutually supporting mechanisms to provoke dialogue and develop consensus among citizens such as local citizen organizations, soldiers, police officers, and diverse sectors of the local community, both Muslim and Buddhist. According to the interview, mass media is one of the important factors to maintain peace and order in the three provinces; in other words, mass media is a non-government agency which has positive influences toward national security policy implementation effectiveness.

4.4.2 Local academician

Assistant Professor Srisompob Jitpiromsri, Ph.D

Director of Center for Conflict Studies and Cultural Diversity (CSCD)

Pattani Campus, Prince of Songkla University, Thailand

According to Professor Srisompob, in March 2012, the Government approved a new national security policy toward the three southernmost provinces of Thailand, drafted and arranged by the National Security Council (NSC). This is the so-called 'Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014'. Since the National Security Policy on Southern Border Provinces, 1999 to 2003 expired, the political chaos and violence have ruined the security policy, and undermined legitimacy of the State. Out of the nine objectives of the policy, the keywords are clearly present in objectives 8 and 9. It states that the policy attempts to create the appropriate circumstances which are conducive to dialogues in order to find

the way out of the conflict and ensure the participation of the concerned persons and stakeholders in the peace building processes. At the same time, it aims to develop systematic, integrated, efficient, participatory, and well-informed administration and development of the Southern border provinces. It may be wishful thinking for the civilian government and the NSC to rearrange the security policy through this new policy without the consent of the military. The interview with Lieutenant General of Sirinthorn Military Encampment, Pattani province explained that the security policy concerning the South needs to engage the military because there needs to be two branches of the policy. The military's function is to handle the violence directly through 'politics leading military operational tactics' in the villages and communities. At the same time, the political reforms, the decentralization and peace dialogues to solve the problems of latent conflict in the long term, can be undertaken by the civilian agencies such as the NSC, SBPAC, and academicians. Once the two tactical movements are linked and working in parallel, most of the local mass will be rallied to the peace track naturally, without any counter-attack from the radical groups against the ongoing political solutions. However, the army Chief is now in a deadlock, and the military practices of the past were proved wrong.

As the role of local academician, Professor Srisompob has conducted a lot of research on the issues of conflict in the southernmost provinces in order to find out more about the root causes of the problem and find appropriate solutions. He agreed on conflict solutions through peaceful means for which the NSC and SBPAC are creating the circumstances - the so-called 'opening space' - the first time this jargon is clearly defined in the national security policy. Moreover, he has joined the 'Insider Peace-builders Platform' (IPP); the researcher had a chance to be an observer of the IPP workshop in Pattani while collecting the data for this study. The Insider Peace-builders Platform (IPP) brings together Thai-Buddhists, Thai-Chinese, Malay-Muslims and people with different political convictions who share a common interest in the peaceful settlement of the conflict in the Deep South of Thailand, in the region of Pattani. The Platform started out as a joint conflict analysis to foster a common understanding of the unrest in the region, which is widely perceived as rather enigmatic. Based on this experience, the participants work on developing a joint roadmap to settle the conflict peacefully.

In terms of the ISOC4 and SBPAC, which are the two main agencies in implementing the national security policy, Professor Srisompob expressed that the SBPAC has the strategy to follow the new policy set by the NSC. Two of the most significant agendas stated in the NSC policy are supporting discussions about the autonomy or decentralization of the three southernmost provinces, and ‘opening space’ for the peace talks. Meanwhile, the security sector (the military) has never accepted that the military approach failed to subdue the insurgency. The numerous rangers and militias could not be the main focus of strengthening process for security management.

To sum up, the message is clear that the national security policy on the southernmost provinces from 2011 to 2014, which was drafted and arranged by the NSC, attempts to maintain peace and order through stakeholders’ participation. Furthermore, the outstanding outcomes which came from this policy are peace dialogue and the remedy of victims from violence incidents. However, in order to achieve policy implementation effectiveness, ISOC4 and SBPAC should have the strategies which follow such a policy. Also, political instability is the major factor affecting implementation effectiveness.

4.4.3 Local politician

Mr. Den Tohmeena

Former Deputy Ministry of Public Health

Former Deputy Ministry of Interior

Former Member of Parliament (Pattani province) for 8 Terms

Former Senator of Pattani (Elected)

Den Tohmeena mentioned that the national security policy 2011-2014, which was formulated by National Security Council (NSC), is a decent policy because the policy formation enlisted the participation of many sectors. Moreover, this policy has led to the dialogue among groups who have different attitudes. Political stability is the major factor affecting policy implementation effectiveness.

Den Tohmeena told about his story when he was a Member of Parliament. He could not be a real representative of the people who voted for him because he had to follow the party policy; hence, he formed the Wadah group, which is a collaboration

of a group of Muslim politicians, Islamic interest groups and Muslim intellectuals, in order to provide them with a way to communicate and to build political negotiate power.

Den Tohmeena also talked about his father (Haji Sulong), who was Pattani's leading politician at the time. His father was accused of involvement in separatist violence in the region and was taken by police, when he apparently became the victim of extrajudicial killings. Den said that he himself has been seen negatively by the authorities after being charged with being complicit in the Southern unrest, whether directly or indirectly. He suggested that once the Government looks at the others who have different attitudes as opponents, which would lead the authority to suppress or arrest them. Then, violence ensued. The NSC developed the national security policy, 2011-2014, and it led to peace dialogues. In order to solve the problem, support from every part of society is needed, whether public or private.

In terms of the two main agencies who implement the policy, he admired the former Secretary General of the Southern Border Provinces Administration Center (SBPAC); Police Colonel Tawee Sodsong played a major role in the development of the Southern Border Provinces. Den agrees with Police Colonel Tawee Sodsong's way of working; in particular, he has tried to involve many groups of people by means of talking. He has arranged open house meetings, to which many groups have been invited, such as community leaders, religious leaders, activists, academicians, and politicians. This kind of meeting allows them to have space to share their ideas and opinions. Unfortunately, Thailand experiences political instability; hence, the person who is in charge in this matter has been changed many times. Especially, since the coup d'état in May 2014, the Southern Border Provinces Administration Center (SBPAC) has adopted a less important role than the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4). To sum up, Den suggested that participation among many groups of people and support from them are significant to achieve the effectiveness of the national security policy in order to maintain peace and order in the three southernmost provinces of Thailand.

4.4.4 Local Civil Society Organization (CSO)

Ms. Romuelah Saeyeh

Institute of Human Rights and Peace Studies (Pattani Office). Mahidol University

In her opinion, Romuelah Saeyeh does not think that the violence is getting any better. It is still ongoing since 2004. Indeed, she is interested in national security policy implementation in the three southernmost provinces because of the case of her husband. Her husband has been sentenced to 12 years in prison by the Supreme Court for a security case. She said that the evidence in this case is too weak to imprison her husband; hence, she disagreed with such a verdict. That is the reason why she is always interested in national security policy implementation. In terms of the policies concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces, it is improper because the policy formulator has divided people in this region into two groups, namely State and terrorists, but overlook the people who have been affected by the violence. Those people feel distrustful, insecure and unsafe. The policy formulator should be concerned more about the people in the area, and the policy implementers should understand the context of the region. She mentioned about the outcomes of the implementation of the national security policy in the three provinces between 2011 and 2014. Civil society organizations (CSOs), for instance woman and youth networks, play a more important role. Civil society organizations help the people who have been affected by the violence by means of moral support and mental remedy.

Moreover, CSOs have created activities not only for the victims, but also for other groups. CSOs are in the middle between Government and people in order to open the public space to allow people to participate and share their opinions. The cooperation from every sector, whether public, private or CSO, and also strong intention and sincerity, are the major factors affecting effectiveness of national security policy implementation in the three provinces. In contrast, the political instability and unconformity of implementation would leads to ineffectiveness of national security policy implementation.

According to Romuelah Saeyeh, of the two agencies, which are SBPAC and ISOC4, the first one seems to be less important since the coup d'etat in 2014, while

the second one seems to be more powerful. There are more soldiers and patrols throughout the region, but she doesn't feel secure or safe at all. Finally, national security policy implementation concerning maintaining peace and order in the three southernmost provinces is still ineffective no matter how hard the Government has tried, as long as the local people are overlooked. The collaboration among the civil society organization networks, local mass media, local politicians, and local academicians can support national security policy implementation effectiveness in the three southernmost provinces of Thailand.

4.4.5 Religious Leader (Muslim)

Mr. Muhammadsulhan Lamata

Imam and Owner of Islamic Private School (Sirithamwittaya School, Narathiwat)

Muhammadsulhan explained that before the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014 was launched, the Islamic Committee of the Provinces sent a letter about the policy to every mosque to encourage participation in giving their opinions on whether the local people agree or disagree with the policy. He is the one who received that letter from the Islamic Committee of Narathiwat. He said that he had never seen this form of policy formation, but it can be seen that the Government is sincere and pays more attention to solve the violence problem by hearing the voice of the local people. The Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014 is successful in terms of participation in the policy formation, but still, policy implementation is difficult to streamline. The government agencies which implement this policy need to learn from the successes and failures of previous implementers. He took an example of Police Colonel Tawee Sodsong, the previous Secretary-General of SBPAC, when he spent a large amount of the budget on local activities by asking for the needs from local people. He had many projects which were led by the participation of local people. Unfortunately, after the coup d'état, the Secretary-General of SBPAC had been changed. Furthermore, the SBPAC is controlled by the Internal Security Operations Command Region 4 (ISOC4).

He mentioned the role of religious leaders in the region, explained that, even if the religious leaders influence the opinions of the people, it is only in terms of social,

not political issues. To the point of supporting policy implementation, the religious leader might only have a small direct impact because normally the security topic is not the affairs of the Imam. However, he cannot deny that Muslims trust in religious leaders more than government officers. As for the soldiers who are in the region they are not willing to be here. Also, they have a different culture from the local people could lead to misunderstandings between soldiers and local people, which is one of the reasons why the local people would like to move the soldiers out of the area. He said that the soldiers are the target wherever the soldiers are, there are the others people around either, then, when the soldiers were attacked it also affect the others inevitably. Thus, the local people think that it is better not to have many soldiers in the region.

4.4.6 Religious Leader (Buddhist)

Phra-maha Saowanan Supajaro

Abbot of the monastery (Lak Muang Temple, Pattani)

The ad hoc unit of Pattani is situated in the Lak Muang temple, and is quite uncomfortable for the people who go to the temple, including the researcher. The Abbot told the story that the soldiers were in the temple for many years since the previous Abbot. The previous Abbot asked them to move out but they refused to do so, the reason being that this temple is a good location to station troops. He said that he has no idea what to do; the people complain that when they come to the temple, the soldiers always ask the same questions - Who do you want to see? What do you come for? He has tried to think in a positive way that it might be good to have soldiers in the temple, but he said that, honestly, it is better not to have them. The Abbot has been in Pattani since 30 years ago, and he described the relationship between Buddhist and Muslim which is different from the past. Since the violence began in 2004, the people do not trust each other. He explained that before he was assigned to be the Abbot of this temple, he was in a temple in another district, and he had seen Buddhists and Muslims sit in the same shops in front of the temple; but a few years ago, he noticed that the scene has changed, and there are no more Buddhists and Muslims sharing seats in the shops. Some shops have closed down, and others are quiet.

Apart from the position of Abbot of Lak Muang temple he is also a lecturer in Mahachulalongkornrajavidyalaya University in Pattani which is located near the temple. He explained that the students in this university are studying Political Science, and almost all of them are not monks but local people. Indeed, it is interesting that the perception of the people at this university is different from reality. Most people perceive that this institute is only for monks, but in reality it is not. The Abbot said that the soldiers' camp is very close to the university, but everyone in the university is familiar with it and lives normally. The researcher asked him whether the students have expressed anything about the violence. He explained that they are sick of it but they have gotten used to it; they just try to be careful and avoid going to high-risk areas.

To the point of national security policy implementation, the Abbot said the he does not know much because it does not concern the religion. However, he has been invited to join the three religions dialogue, which aimed to foster better understanding between people of different religions. The participants were from diverse sectors, such as student, government officer, and military. He mentioned that nowadays the role of the monk is not as important, and the people do not listen much to the monks; thus, he does not think that monks will be able to support policy implementation. This is different from the Imam in Islam because Muslims believe in religious leaders more than Buddhists. The researcher asked him about the feedback of the dialogue, and he said that he does not have high expectations from the dialogue, but he hoped that at least his words would help the people of different religions gain a better understanding of each other.

4.4.7 Assistant Professor Piya Kitthavorn

Deputy Secretary-General of the Southern Border Provinces Administration Center (SBPAC)

Professor Piya explained that the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014 came from the SBPAC Act 2010, which states that the office of the National Security Council (NSC) shall prepare policies on administration and development of the southern border provinces for a period of three years. The policies shall at least contain essential substances covering both areas of

development and security. In the preparation of the policies, public consultation, revision and improvement from all public sectors shall be also held in such preparation. The policies may respond to the people's needs and conform with the people's way of life, religion, culture, identity, race, and history of local areas, as well as the directive principles of fundamental State policies. According to the SBPAC Act 2010, SBPAC shall have powers and main duties in the Southern provinces, such as to prepare an action plan which shall be operated in the Southern border provinces in accordance with the southern border provinces development strategies, to provide assistance and remedies for the injured and affected persons by the operation of government officials due to the unrest encountered in the Southern border provinces; and to promote public participation in all sectors for solving the problems encountered in the Southern border provinces.

The Southern Border Provinces Administration Center is one of the main agencies to implement the policy. Since the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014 was launched, the SBPAC has implemented it in line with the policy where SBPAC is in charge of the development and treatment for the victims from violence. During the first two year of implementation, SBPAC received positive feedback it is open public participation. The Secretary-General led the local people to develop their own community through resources provided by SBPAC. At that time, the local people were satisfied with what SBPAC had done. As for the cooperation between SBPAC and ISOC4, the two units work together in some cases; for example, workshops on strategies planning. However, the military and civilian agencies sometimes saw the same event with different views - the one tries to win the war, while the other tries to win the peace, he said.

The Secretary-General of SBPAC, after the coup d'état, has been change from Police Colonel Tawee Sodsong to Mr. Panu Uthairat. Professor Piya said that while Police Colonel Tawee Sodsong served as the head of SBPAC, he gained widespread recognition among local leaders and officials for his diplomatic and peaceful approaches. However, Mr. Panu Uthairat is not a stranger to the region as he was appointed Secretary-General of SBPAC at the end of 2009, replacing Mr. Pranai Suwannarat. He served in the post for two years until 2011 when he was replaced by

Police Colonel Tawee Sodsong by the Yingluck government. In 2014, after Mr. Panu was assigned to be Secretary-General of SBPAC again, he presented the policy of developing the Southern border provinces where all parties must perform tasks in line with peace and development which is in collaboration with ISOC4.

According to the interview, the roles of SBPAC have been controlled by ISOC4 since the coup d'état, and it can be clearly seen that Mr. Panu Uthairat implemented the policy which mostly depends on ISOC. Professor Piya confirmed that nowadays SBPAC is not able to take many actions, but merely conducts routine operations and joins the local people's affairs if invited, such as funeral ceremonies. In terms of making decisions to create any project, it is quite difficult to do so because it is controlled by ISOC. Hence, during this time, the relationship between SBPAC and the public is not that close as it had been in the past.

4.4.8 Major General Chinnawat Mandech

Director of Peace Building Center ISOC4 Forward

The Internal Security Operations Command Region4 (ISOC4)

The Internal Security Operations Command Region4 (ISOC4) is one of the main agencies which carries out the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014. Major General Chinnawat explained that he has seen violence in the Southern border provinces for the last 11 years. While he was a student, he conducted research at the Thailand National Defence College entitled "The Process of becoming Members of Fighting Organization of Insurgency Groups in the Three Southern Provinces of Thailand and Ways to stop it". The research reveals that the insurgency groups have established and developed their fighting organization based on the support of people that went through the brainwashing and instilling process. There are two motivation factors to join the insurgency: the history of wounded relations between Thailand and Pattani, and a belief that fighting with the Thai State for Pattani's independence is the Islamic Jihad. Hence, the root cause of violence in the three provinces is in fact the separatist groups which create and drive violent confrontations with the Thai State. Furthermore, the brainwashing and instilling process is initiated through talking with siblings and relatives about the history of wounded relations between Pattani and Thailand. This has led to historical

wrath, malice, and pain that has developed into ideas of Malayu and Pattani nationalism, separatism, and Islamic Jihad faith.

Major General Chinnawat has frequently been invited to be a speaker at conferences. Most of the topics were about peace in the three southernmost provinces; every time he insisted that a peace dialogue would be the way to cease the violence. He himself, is a part of the team of Thai security authority to engage in peace dialogues with insurgents - the latest round being in August 2015 in Kuala Lumpur, Malaysia. To him, the cause of the problem is people who have different perceptions of the ways to relieve the violence, which is not to use military force, but to try to foster an understanding. Of course, the military needs to be there to maintain order, but in order to maintain peace, support from the masses is very important. He explained that the three southernmost provinces of Thailand are a traditional society which relies much on religion, which is Islam. Thus, the officers who work there need to understand the nature and culture of the local people. His strategy to deal with such a context is to develop trust between local leaders, especially religious leaders, and the Government. He explained that the military has gradually moved out soldiers from others region of Thailand, leaving only soldiers from the 14 provinces of the Southern region. It can be seen that he believes that peace dialogue, an understanding of the local context, and local leaders trust in the State are the essential factors.

As for the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014, he accepted that in some cases it is difficult to have two agencies working together - ISOC4 and SBPAC. But whether the policy will be effective or not depends on the stage of policy implementation. In terms of the security military need the clearly guideline and unity for operation, hence, he agreed once during this time ISOC4 would be have more power than SBPAC because the usual mechanism which is SBPAC cannot work properly but whenever the situation returned to normal conditions ISOC4 would withdraw and let SBPAC to operate their job. The situation is getting better than the past. However, nobody knows when it will deteriorate, but if we compare the number of violence events each year, especially during the Muslim month of Ramadan, the numbers have decreased.

To sum up, according to Major General Chinnawat, the violence in the three Southernmost provinces initiated from the people who have the negative perception

about conflicts between the Thai State and Pattani since the past. Peace dialogue, understanding of the local context, and local leaders with trust in the State are the strategy to relieve the violence. The three Southernmost provinces is a traditional society of Muslims. Supporting from the public, especially religious leaders, is very important to attain the national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand.

4.5 Discussion of the Findings

According to the research results, only two hypotheses are accepted. As anticipated from the proposed hypotheses, it was found that all six variables - the clarity of policy objectives, the attitude of implementers, institutional trust, the knowledge of implementing agencies, inter-organizational cooperation, and resources - significantly affected policy implementation effectiveness. The analyses revealed that among the six variables, the clarity of policy objectives and institutional trust had a positive and significant effect on national security policy implementation effectiveness. Meanwhile, the attitude of implementers, the knowledge of implementing agencies and resources were not statistically significant. In addition, inter-organizational cooperation had a negative effect, but was not statistically significant on national security policy implementation effectiveness in the Southernmost provinces of Thailand.

4.4.1 In regard to the dependent variable, the researcher also studied the perceptions of policy implementers and local people toward the level of effectiveness of national security policy implementation. The results from this study agree that ISOC4 and SBPAC played the major roles in security and safety policy implementation (Mean = 3.67), and that they exhibit outstanding performance in maintaining peace and order in the region (Mean = 3.54).

4.4.2 Hypothesis 1: The clarity of policy objectives is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

This factor is the major factor that influences national security policy implementation effectiveness in the three southernmost provinces of Thailand. The result shows that the clarity of policy objectives positively and significantly influenced national security policy implementation effectiveness in three provinces.

The policy needs to be clear and consistent in order to be implemented successfully. When the policy documents are clear, accurate and consistent, it is easier for implementing agencies to determine their capacity and to make necessary adjustments. When implementing agencies do not understand the policy objectives, they have problems in determining what is required from them and the policy implementation halts (Enkhbold, 2011: 140).

Based on the top-down theory, clear policy objectives guide policy implementers in accomplishing goals (Van Meter and Van Horn, 1975: 448). The top-down theory is used to explain the implementation of this study because a part of successful implementation comes from the clear policy objectives of the Government. In regards to this national security policy, it was developed through the participation of many sectors; in other words, it used the bottom-up approach. Therefore, in reality, no matter whether it is a top-down or bottom-up policy, whenever policy objectives become clear it is easy for all stakeholders to follow.

4.4.3 Hypothesis 2: The attitude of implementers to comply with the policy is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

In this study, the result of this hypothesis was that the attitude of implementers to comply with the policy on national security policy implementation effectiveness was not statistically significant with a positive association. Although, there is solid evidence that the incentives, preferences, attitudes, and the willingness of bureaucrats often affect performance (Brehm and Gates 1997). Furthermore, Van Meter and Van Horn (1975: 467) mentioned that the success or failure of policy is often determined by the level of implementers' response to policies and depends on their comprehension of the policy standards, the direction of their response towards them, and the intensity of their response. No matter how clear and well developed the policy objectives are, implementers who are not willing to do they may reject the objectives of the policies. Thus, it may affect implementation effectiveness. In brief, implementation is likely to be effective if an agency gives a policy high priority. However, the result shows that the attitude of implementers to comply with the national security policy implementation tends to partially support policy implementation effectiveness which is not statistically significant.

4.4.4 Hypothesis 3: The level of institutional trust is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

The high level of institutional trust positively and significantly influenced national security policy implementation effectiveness. According to the result, this factor is the major factor that influences national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand.

In the case of national security policy implementation in the three provinces, it is a specific case due to the cultural diversity. If the people of different cultures do not have trust in the institutions, such as police, court and military, it could lead to unrest in the region. Putnam (1993) regards trust as a source of social capital that sustains economic dynamism and governmental performance. The less the institutional trust, the more difficult such mobilizing policy stakeholders become. In a society with a very high level of institutional trust, when remaining problems are addressed through Government, administrators find an array of implementation allies. To implement such policies there are two main government agencies once people in the area have high level of government institutional trust it would lead to the effectiveness of policy implementation.

4.4.5 Hypothesis 4: The knowledge of implementing agencies is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

The knowledge of implementing agencies on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a positive association. According to the result, the knowledge of implementing agencies support national security policy implementation effectiveness to some extent, which is not statistically significant. In the public sector, bureaucrats as individuals are important in implementing policy. Socrates stated that knowledge is virtue, indicating it is vital for bureaucrats to be knowledgeable and skillful to better serve the people (Voradej Chandarasorn, 1996: 11). There is no doubt that the knowledge and skills of the national security staff are vital to implementation success. However, in this study, the knowledge of implementing agencies on national security policy implementation is not the major factor which influences policy implementation effectiveness.

4.4.6 Hypothesis 5: Inter-organizational cooperation is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

Inter-organizational cooperation on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant with a negative association.

The result was quite unexpected to the researcher. This hypothesis is not supported from the findings of this study. The literature review indicated that in many cases, it is usually true that cooperation between authorities is inherently good (e.g. Hudson, Hardy, Henwood and Wistow, 1999; Jones, Thomas and Rudd, 2004). Anyway, Lundin (2005) studied how inter-organizational cooperation influences implementation. The focus is on the relationship between Public Employment Service (PES) offices and municipalities at the local level in Swedish active labor market policy. The main question remains to be answered – is there a connection between cooperation and implementation? The empirical evidence reveals that a positive relationship between cooperation and implementation can only be anticipated when collaborative efforts between central and local government authorities are designed to carry out a specific and demanding task. Thus, cooperation will not automatically improve implementation, but only when the authorities have a cooperation contract explicitly designed to carry out a specific task. In other words, cooperation is only associated with a better implementation performance under certain conditions.

In the case of national security policy implementation in the three southernmost provinces of Thailand, there are two main agencies to carry out the policy - ISOC4 and SBPAC - which have authority in different aspects. The mission of ISOC4 is to maintain peace and order by using military enforcement, while the mission of SBPAC is to remedy and develop the Southernmost provinces in all possible areas, and to terminate injustice. Hence, ISOC4 is directly in charge of all units of security forces on the ground which has responsibility on the security aspect, whilst SBPAC is a civilian agency which has responsibility on development and justice aspects to deal with civilian affairs and coordination between civilian agencies in the region. The Prime Minister is the formal leader of both units, but in practice exercises little direct control. The Commander of the Fourth Army plays a major role in ISOC4, and the secretary general of SBPAC is in charge as the head of the unit. They are independent to each other, but after the coup d'état in May 2014, the Government tried to restructure SBPAC; thus, it seems that SBPAC is dominated by ISOC4. It is quite difficult to assemble the agencies which have different functions

together. The personnel of SBPAC are not willing to do so due to the issue of the independence in administration.

Moreover, according to Srisompob Jitpiromsri (2012a), the survey studied the performance of security forces, particularly the military and police. In 2011, the attitudes of people toward the military and police were lowest compared with other agencies and local leaders. The military always claims that the local people are more supportive to the authorities. The evidence shows that this is not the case for the military; hence, cooperation with ISOC4, which is military, might be the obstacle to policy implementation effectiveness. The group of people that have received all time high popularity is the local religious leaders, as well as the provincial Islamic committees. The government officials that are listed among the people of high confidence are the public health and educational personnel, both of which are not related to security activities. Therefore, the inter-organizational cooperation between ISOC4 and SBPAC had a negative effect on national security policy implementation effectiveness. However, the findings in this study cannot be generalized to other situations; this case may be seen as a specific case.

4.4.7 Hypothesis 6: Adequacy of needed resources is more likely to have a positive effect on national security policy implementation effectiveness.

Adequacy of needed resources on national security policy implementation effectiveness is not statistically significant, with a positive association. Resources may encourage or facilitate effective implementation. Pressman and Wildavsky (1979 quoted in Lalida Chuayruk, 2006: 92) states that policy resources are necessary factors to mobilize a policy to reach its goal. In this study, resources refer to the financial and human resources available to implement the policy. The result from this study reveals that adequacy of needed resources on national security policy implementation support implementation effectiveness, but is not statistically significant.

4.4.8 The researcher would like to group key informants into two group, namely, local people and government officers. Local people referred to mass media, local academicians, local politicians, local civil society organization networks, and religious leaders, while government officers means implementation agencies which are ISOC4 and SBPAC. According to the interview, the local context and local

people's participation were mentioned by both groups of key informants. At the beginning when asked about the 'Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014' all key informants were satisfied with the objectives of this policy which attempts to create the appropriate circumstances conducive to dialogue in order to find the way out of the conflict and ensure the concerned persons' and stakeholders' participation in the peace building processes. They said that this is the first time for the public policy process to allow the stakeholders to participate in policy preparation. Mr. Muhammad – Ayub Pathan, Senior Editor of Deep South Watch mentioned that, although this policy has not able to terminate the violence in the region, it has led the people to have space to share their thoughts. Assistant Professor Piya, Deputy Secretary-General of SBPAC, explained that NSC shall conduct public consultation, revision and improvement from all public sectors in the preparation of the policies which is mentioned in SBPAC Act 2010.

As the Policy on Administration and Development of Southern Border Provinces, 2012-2014 was created to allow people participation in the peace building processes, local people might be needed in order to assist such processes. According to the interview, Major General Chinnawat, Director of Peace Building Center ISOC4 believes that peace dialogue, understanding in the local context, and local leaders with trust in the State is the strategy to relieve the violence. Especially, Muslim leaders are powerful in the three Southernmost provinces where people still practice the traditional Muslim way. Most key informants agree that Muslim leaders are important in the three provinces, but Imam Muhammadsulhan Lamata did not really accept that Muslim leaders have a crucial role in the secular world. However, he did not refuse that Muslims strongly respect and believe in the Imam. In contrast, the Buddhist leaders said that nowadays the role of the monk is not important; the people do not listen much to the monks, and thus he does not think that monks have much support on policy implementation. Anyway, he is willing to do whatever he can in order to assist policy implementers. He explained that he was invited to join the three religions dialogue which was held by ISOC4, and aimed to foster a better understanding between people of different religions.

As for the local politician, Mr. Den Tohmeena, former Member of Parliament (Pattani province), he mentioned that once the Government looked at those who had

different attitudes as their opponents, and would lead the authorities to suppress or arrest them. Hence, it was great since NSC developed the National Security Policy 2011-2014, which led to peace dialogues with people who have different attitudes. In order to solve the problem, support from every part of society is needed no matter whether they are public or private. He insisted that participation among many groups of people and support from them are important to reach the effectiveness of the national security policy implementation. Similarly, Ms. Romuelah Saeyeh, Institute of Human Rights and Peace Studies (Pattani Office), said that local CSOs are in the middle between Government and people in order to open the public space to let people participate and share their opinions. She believes that cooperation from every sector, whether public, private or civil society, and also strong intention and sincerity, are the major factors affecting effectiveness of national security policy implementation in the three Southernmost provinces. Local academician, Assistant Professor Srisompob Jitpiomsri, Ph.D, Director of the Center for Conflict Studies and Cultural Diversity (CSCD), has conducted research on the issue of conflict in the Southernmost provinces in order to find out more about the root causes finding a solution. He agrees with conflict solutions through peaceful means which the NSC and SBPAC are creating the circumstances so-called 'open space'. Also, he has joined the 'Insider Peace-builders Platform' (IPP) which started out as a joint conflict analysis to foster a common understanding of the unrest in the region. The participants of the IPP are representatives from diverse sectors who share a common interest in the peaceful settlement of the conflict in the three Southernmost provinces, and they can spread ideas of peaceful solutions to their organizations. According to him, the participation and support from many sectors can be the way to overcome the conflict. Thus, support from the public would assist to reach the effectiveness of national security policy implementation.

The findings from the qualitative approach reveals that the key informants, which in this study referred to mass media, local academicians, local politicians, local civil society organization networks, and religious leaders, as well as both implementation agencies which are ISOC4 and SBPAC, agree that a new national security policy aimed at the three Southernmost provinces of Thailand, drafted and arranged by NSC, has developed its new policy dimension to support a more

participatory process for the first time. The researcher found that all of the key informants have a high level of interest in the policy. In addition, from the interviews it can be clearly seen that, not only ISOC4 and SBPAC, or the other government units, but support from mass media, local academicians, local politicians, local civil society organizations, and religious leaders also had effect on national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand.

In conclusion, the case of national security policy implementation in the three Southernmost provinces in Thailand, support from the public is one of the factors affecting policy implementation effectiveness. They would be the mechanism in the implementation process by using their ability to assist implementers to reach policy goals. They are the insiders who understand the local context and are able to generate cooperation from diverse sectors and local networks. Furthermore, public consultation from diverse public sectors should be held in policy implementation, and people's needs and conformity with their way of life, religion, culture, identity, race, and history of local areas cannot be overlooked in order to attain policy implementation effectiveness.

CHAPTER 5

CONCLUSION AND RECOMMENDATIONS

5.1 Conclusion

This section concludes the study results, which have attempted to answer the three research questions. 1) What major factors influence the effectiveness of the national security policy concerning maintaining peace and order, which is implemented by ISOC4 and SBPAC in the three Southernmost provinces of Thailand? 2) What factor has the most significant influence on the effectiveness of national security policy implementation concerning maintaining peace and order, which is carried out by ISOC4 and SBPAC in the three Southernmost provinces of Thailand? 3) What suggestions and recommendations can be made to ensure effective national security policy implementation concerning maintaining peace and order in the three Southernmost provinces of Thailand?

In order to answer these three research questions, the researcher conducted an extensive review of literature on the general concepts of effectiveness of public policy implementation, social capital, and certain conflict characteristics in the three Southernmost provinces of Thailand. The conceptual framework was derived from the intergovernmental policy of Van Meter and Van Horn policy implementation models and the concept of social capital. The literature review offered the following variables that could affect national security policy implementation effectiveness in the three provinces: the clarity of policy objectives, the attitude of implementers to comply with the policy, the level of institutional trust, the knowledge of implementing agencies, inter-organizational cooperation, adequacy of needed resources, and public support.

In answering the research questions, a quantitative method using questionnaires and in-depth interviews was used. To ascertain factors affecting

national security policy implementation effectiveness, a multiple regression analysis method and in-depth interviews were employed. The findings have accepted two proposed variables, which are policy objectives and institutional trust. In contrast, inter-organizational cooperation is not statistically significant, with a negative association, which was quite unexpected to the researcher. Among all variables, the clarity of policy objectives factor play the most important role. Of the implementing agencies, ISOC4 and SBPAC are the main agencies responsible for devising and implementing policy in the region, which means a clear set of goals and activities have been specified; a delegation of authority and responsibility of implementing agencies has to be defined clearly. The second highest effect on implementation effectiveness is the level of institutional trust. In the case of national security policy implementation in the three Southernmost provinces of Thailand, it is a specific case due to the cultural diversity. If the people of different cultures do not have any trust in the institutions, it is difficult to mobilize such policy stakeholders. The rest of the variables, which are the attitude of implementers to comply with the policy, the knowledge of implementing agencies, adequacy of needed resources, partially influence policy implementation effectiveness, which is not statistically significant.

From the in-depth interviews on national security policy implementation effectiveness, it was seen that apart from ISOC4 and SBPAC, which are the two main agencies in implementing the policy, the support from mass media, local academicians, local politicians, and local civil society organization networks also had an effect on national security policy implementation effectiveness in the three provinces. The researcher included this in the initial conceptual framework as a public support factor.

5.2 Contributions

This study provides both theoretical, as well as practical contributions.

5.2.1 Contribution to Theory

The researcher studied several theoretical areas for the dissertation with specific interest regarding the effectiveness of policy implementation, such as Van

Meter and Van Horn, Mazmanian, Sabatier, Voradej Chandrasorn, Pressman, Wildavsky, and others, which all contributed to the development of the research concept of this dissertation. Based on the theoretical framework from several scholars, the researcher grouped the similar variables together in order to create the conceptual framework for this study. The conceptual framework proposed was derived from the intergovernmental policy of Van Meter and Van Horn policy implementation models and the concept of social capital. The study results reveal that out of the selected seven independent variables, three have direct impacts on national security policy implementation effectiveness; namely, the clarity of policy objectives, the level of institutional trust, and public support. Three other independent variables (the attitude of implementers to comply with the policy, the knowledge of implementing agencies, and adequacy of needed resources) have impacts on national security policy implementation effectiveness of different degrees. Meanwhile, inter-organizational cooperation has a negative impact on national security policy implementation effectiveness, which is an interesting finding. Therefore, it is important that the Government seriously take this issue into consideration, especially in the specific case of the three Southernmost provinces of Thailand, where the previous theoretical studies cannot be utilized.

5.2.2 Contribution to Practice

The study results indicate that different circumstances may require different implementation models. For this study, the empirical study shows that this might be the case in the three Southernmost provinces of Thailand. The clarity of policy objectives prove to have the strongest influence on the implementation effectiveness of the national security policy. This might be explained by the nature of stakeholders; no matter whether it is a top-down or bottom-up policy, whenever policy objectives become clear, it is easy for all stakeholders to follow.

The level of institutional trust and public support are also the factors which affect implementation effectiveness of the national security policy in the three Southernmost provinces of Thailand. The researcher explained this again by the fact that the three provinces are multicultural which is the specific area where different from other areas in Thailand. Therefore, if the people of different cultures do not have

any trust in the institutions such as police, court, and military, unrest could result in that region. The less the institutional trust, the more difficult it would be to mobilize such policy stakeholders.

In regard to public support, it is the important factor which affects the effective implementation of the national security policy in the three Southernmost provinces of Thailand. The findings from the qualitative study reveal that mass media, local academicians, local politicians, and local civil society organization networks also have an effect on national security policy implementation effectiveness because they have a good understanding of the local context and the ability to create local networks from diverse sectors.

However, the researcher is not able to generalize these findings because the significance of the factors in the theoretical model changed depending on many conditions, such as the existing situation in different countries, the nature of the implementers and other stakeholders, the urgency of the problems, and others.

5.3 Recommendations

Based on a theoretical perspective and the empirical findings, recommendations for policy implementation effectiveness are proposed.

5.3.1 The Clarity of Policy Objectives

The result shows that the clarity of policy objectives positively and significantly influences national security policy implementation effectiveness in three Southernmost provinces of Thailand. Hence, the objectives of the policy need to be clear and consistent in order to be implemented successfully. In regard to the national security policy, it was developed through the participation of many sectors; in other words, it used a bottom-up approach. However, in reality, no matter whether it is a top-down or bottom-up policy, whenever policy objectives become clear, it is easy for all stakeholders to follow.

5.3.2 The Attitude of Implementers to Comply with the Policy

The study results reveal that the attitude of implementers to comply with national security policy implementation tend to partially support policy

implementation effectiveness, which is not statistically significant. The military is one of the key agencies to implement the policy; hence, they have to change their attitudes according to the new policy and strategies which are not only concerned with the suppression of insurgents by increasing forces, but persuading leaders of the insurgent movements to surrender and participate in peace dialogues. Normally, the nature of the military organization is very centralized, so convincing and persuading the top commander is the more efficient way to change the attitudes of the lower ranking officers. It is recommended that all personnel involved with the national security policy implementation possess a positive attitude toward their work and environment. This will help make policy implementation even more effective.

5.3.3 The Level of Institutional Trust

According to the result, this factor is the major factor that influences national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand; namely, a high level of institutional trust positively and significantly influences national security policy implementation effectiveness. Trust is a source of social capital that sustains economic dynamism and governmental performance. The less the institutional trust, the more difficult mobilizing such policy stakeholders becomes. Hence, to implement such a policy there are two main government agencies once people in the area have high level of government institutional trust it would lead to the effectiveness of policy implementation.

5.3.4 The Knowledge of Implementing Agencies

Based on the findings of this research, the knowledge of implementing agencies supports national security policy implementation effectiveness to some degree, which is not statistically significant. In regard to national security policy implementation in the three Southernmost provinces of Thailand, the personnel who carry out the policy are not a part of the local community. A suggestion regarding this problem is that the Government should have development programs to improve the skills of the implementers, such as communication in the local language and an understanding of the local culture to bridge the gap of cultural differences between Buddhists and Muslims.

5.3.5 The Inter-organizational Cooperation

From the study results, which is unexpected to the researcher, it is seen that inter-organizational cooperation between ISOC4 and SBPAC has a negative effect on national security policy implementation effectiveness. As the researcher mentioned earlier in the findings section, there are many signs of ineffectiveness in the cooperation between ISOC4 and SBPAC; it was difficult to integrate the agencies with different functions unless under certain conditions. Moreover, the confident attitudes of people toward the military were very low compared with other agencies and local leaders. Hence, cooperation with ISOC4, which is a military agency, might be an obstacle to policy implementation effectiveness. The recommendation that needs to be addressed is to develop effective cooperation between civilian and military agencies in the security administration because multi-dimensional operations are needed to reach national security policy implementation effectiveness. The two agencies of implementation would consult with each other to see if there are any needs for adjustment during different operations.

5.3.6 Adequacy of Needed Resources

Based on the findings of this issue, adequacy of needed resources supports implementation effectiveness, but it not statistically significant as resources are generally adequate for policy implementation. It cannot be denied that resources (financial and human) are important for the success of national security policy implementation. However, it is interesting that there is a large amount of resource to implement the national security policy in the three provinces. However, the resources must be spent appropriately; sometimes too many resources could be a problem inappropriate resource management. An increasing budget to secure resources, such as weapon, military hardware, vehicles, and stipends for the officials, can lead to corruption. Hence, not only adequate resources, but the appropriate allocation of those resources is also needed.

5.3.7 Public Support

The findings from the qualitative approach reveals that the support from mass media, local academicians, local politicians, local civil society organizations and

religious leaders has an effect on national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand as they are the insiders who understand the local context and are able to generate cooperation from diverse sectors and local networks. Hence, it can be clearly seen that ISOC4 and SBPAC, or the other government units, which are related to policy implementation should be concerned with support from the public in order to achieve the effectiveness of policy implementation.

5.4 Further Research

Although, the findings provide useful information about the factors affecting national security policy implementation effectiveness in the three Southernmost provinces of Thailand, there are still some limitations in this current study which are as follows.

Firstly, the study focuses on only two districts in each province citing time limitations and safety concerns as the main reasons. The explanatory power is limited to the effect of these variables in a certain setting and period of time. Therefore, the researcher suggests that it will be interesting to conduct similar research on implementation effectiveness in order to confirm the results using different settings and a different time period, such as in Malaysia where Thai Muslims in this study share a similar culture.

Secondly, this study covers a policy which has been implemented for three years (2011-2014). The effects after implementing this policy in other areas apart from the security aspect, for example, economy, livelihood, and demographics, can be studied in future research.

Thirdly, the study of public policy implementation is very interesting by itself, and is complex. In this dissertation, the researcher studied the theoretical model of effective implementation of public policy only in the specific area of national security policy in the three Southernmost provinces. Future research in the field of policy implementation could be concerned with implementation effectiveness of other public policies such as in the fields of economics.

It is hoped that the study results will prove to be useful in improving the national security policy applied in the three Southernmost provinces of Thailand, and in improving the government strategies for the region.

BIBLIOGRAPHY

- Abdus Sabur, M. 2005. Minorities in Thailand and Current Issues. **International Center for Islam and Pluralism Journal**. 2 (January). Retrieved July 14, 2012 from <http://www.icipglobal.org/images/stories/doc/Vol%202%20No%201/RECENT%20DEVELOPMENT%20ABSTRACT/Abdus-Sabur%20-Recent%20Develop%203.pdf>
- Akom Chaikaew. 1990. **Policy Implementation in the Southernmost Provinces of Thailand: A Study of Factors Affecting Success**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration. (In Thai)
- Allison, G. 1969. Conceptual Models and the Cuban Missile Crisis. 1969. **The American Political Science Review**. 63, 3 (September): 689-718.
- Anwar, Coylin and Supaluck Karnchanakhundee. 2004. **Fai Tai Krai Jud**. Bangkok: Indochina Publishing.
- Arrow, K. 1972. Gifts and Exchanges. **Philosophy & Public Affairs**. 7 (4): 343-362.
- Bardach, Eugene. 1977. **The Implementation Game: What Happens After a Bill Becomes a Law**. 2nd ed. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
- Bardach, Eugene. 1980. **The Implementation Game: What Happens After a Bill Becomes a Law**. 3rd ed. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
- Baumeister, R. F. and Leary, M. R. 1995. The Need to Belong: Desire for Interpersonal Attachments as a Fundamental Human Motivation. **Psychological Bulletin**. 117: 497-529.
- Berkman, Lisa F.; Glass, Thomas; Brissette, Ian and Seeman, Teresa E. 2000. From Social Integration to Health: Durkheim in the New Millennium. **Social Science & Medicine**. 51 (6): 843-857.
- Berman, Paul. 1978. The Study of Macro- and Micro- Implementation. **Public Policy**. 26 (2): 157-84.
- Bhatnagar, Subhash C. 2002. **Regional Development Dialogue**. 23, 2 (Autumn): 164-175.

- Bourdieu, Pierre. 1984. **Distinction: a Social Critique of the Judgment of Taste**. London: RKP.
- Bourdieu, Pierre. 1986. The Forms of Capital. In **Social Capital Critical Perspectives**. S. Baron, J. Field and T. Schuller, eds. Oxford: Oxford University Press.
- Bourdieu, Pierre. 1997. The Forms of Social Capital. In **Education, Culture, Economy, and Society**. A. H. Halsey, H. Launder, P. Brown and A. S. Wells, eds. Oxford: Oxford University Press.
- Bourdieu, Pierre. 1999. **The Weight of the World: Social Suffering in Contemporary Society**. Cambridge: Polity Press.
- Bourdieu, Pierre and Passeron, Jean-Claude. 1977. **Reproduction in Education, Society and Culture**. London: SAGE Publication.
- Brehm, J. and Gates, S. 1997. **Working, Shirking, and Sabotage. Bureaucratic Response to a Democratic Public**. Michigan: University of Michigan Press, Ann Arbor.
- Bubolz, M. M. 2001. Family as Source, User, and Builder of Social Capital. **Journal of Socio-Economics**. 30 (2): 129-131.
- Cantle, T. 2001. **Community Cohesion: A Report of the Independent Review Team**. London: Home Office.
- Chandranuj Mahakanjana 2006. **Decentralization, Local government, and Socio-political Conflict in Southern Thailand**. Retrieved June 21, 2012 from http://n68h78.cs.niu.edu/Thai/Islam_in_Thailand/EWCWwp005.pdf
- Chaval Chompucot. 2011. **Major Factors Affecting Educational Policy Implementation Effectiveness for the Three Southernmost Provinces of Thailand as Perceived by School Directors**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.
- Chaweewan Prajubmore. 1996. **Chinese and Muslims in Thailand Teaching Document for Thai Social and Culture**. Nontaburi: Sukothaithammatirat University.
- Chidchanok Rahimmula. 2003. Peace Resolution: A Case Study of Separatists and Terrorist Movement in Southern Border Provinces of Thailand. In **Militant Islamic Movements in Indonesia and Southeast Asia**. S. Yunato, et al., eds. Jakarta: FES and the RIDEP Institute. Pp. 267–283.

- Christie, C. J. 1996. **A Modern History of Southeast Asia: Decolonization, Nationalism and Separatism**. London: I.B. Tauris Publishers.
- Coalter, F. 2007. Sports Clubs, Social Capital, and Social Regeneration: 'Ill-defined Interventions with Hard to Follow Outcomes?'. **Sport in Society**. 10 (4): 537-559.
- Coleman, James S. 1988. Social Capital in the Creation of Human Capital. **American Journal of Sociology**. 94: S95-S120.
- Coleman, James S. 1990. **Foundations of Social Theory**. Cambridge: Harvard University Press.
- Cox, E. 1997. Building Social Capital. **Health Promotion Matters**. 4: 1-4.
- Cox, E. and Caldwell, P. 2000. **Making Policy Social in Social Capital and Public Policy in Australia**. Melbourne: Australian Institute of Family Studies.
- Deep South Watch. 2009a. **An Interview on the Ongoing Southern Conflict with Abhisit & Thavorn**. Retrieved June 12, 2012 from <http://www.deepsouthwatch.org/node/371>
- Deep South Watch. 2009b. **Conference Papers "Pattani City Under Thai constitute: Utopia or Realism"**. Retrieved June 12, 2012 from <http://www.deepsouthwatch.org/node/572>
- Derthick, M. 1972. **New Towns In-town, Why a Federal Program Failed States**. Washington: Urban Institute.
- Edwards, George C. 1980. **Implementing Public Policy**. Washington, D.C.: Congressional Quarterly Press.
- Enkhbold Tsendjav. 2011. **Factors Affecting the Implementation Effectiveness of Civil Service Reform Policy in Mongolia**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.
- Fathy al-Fatani, A. 1994. **Pengantar Sejarah Patani**. Alor Setar : Pustaka Darussalam.
- Field, J. 2003. **Social Capital**. London: Routledge.
- Fukuyama, Francis. 1995. **Trust: Social Virtues and the Creation of Prosperity**. New York: Free Press.
- Gaertner, S. L. and J. F. Dovidio. 2000. **Reducing Intergroup Bias: The Common In-group Identity Model**. Philadelphia: Psychology Press.

- Gilquin, M. 2005. **The Muslims of Thailand**. Chiang Mai, Thailand: IRASEC and Silkworm.
- The Government Public Relations Department. 2014. **Working out New Policy on the Southern Border Provinces**. Retrieved August 10, 2014 from http://thailand.prd.go.th/view_news.php?id=7130&a=2
- Grootaert, Christiaan; Narayan, Deepa; Nyhan Jones, Veronica and Woolcock Michael. 2003. **Measuring Social Capital: An Integrated Questionnaire**. Washington D.C.: The World Bank.
- Gunaratna, R.; Acharya, A. and Chua, S. 2005. **Conflict and Terrorism in Southern Thailand**. Singapore: Marshall Cavendish Academic.
- Halpern David. 2005. **Social Capital**. Cambridge: Polity Press.
- Hair, J. F.; Black, W. C.; Babin, B. J.; Alderson, R. E. and Tatham, R. L. 2006. **Multivariate Data Analysis**. 6th ed. New Jersey: Pearson.
- Harish, S. P. 2006. Ethnic or Religious Cleavage? Investigating the Nature of the Conflict in Southern Thailand. **Contemporary Southeast Asia: A Journal of International and Strategic Affairs**. 28 (1): 48-69.
- Harper, R. 2001. **Social Capital: a Review of the Literature**. London: Social Analysis and Reporting Division, Office for National Statistics.
- Henerson, Morris, L. and Fitz-Gibborn, C. T. 1978. **How to Measure Attitudes**. London: SAGE Publication.
- Herriman, M. 2005. Language, Ethnicity, Culture and the Conflict in Southern Thailand. **NUCB Journal of Language, Culture and Communication**. 7: 15-30.
- Hill, Michael and Hupe, Peter. 2002. **Implementing Public Policy: Governance in Theory and in Practice**. London: SAGE Publication.
- Hjern, Benny and Porter, David. 1981. Implementation Structures: A New Unit of Administrative Analysis. **Organization Studies**. 2: 211-227.
- Hjern, Benny and Hull, Chris. 1982. Implementation Research as Empirical Constitutionalism. **European Journal of Political Research**. 10 (2): 105-116.
- Hogan, M. J. 2001. Social Capital: Potential in Family Social Sciences. **Journal of Socio-Economics**. 30: 151.

- Hoyle, R. H. 2012. **Handbook of Structural Equation Modeling**. New York: The Guilford Press.
- Hudson, Bob; Hardy, Brian; Henwood, Melanie and Wistow, Gerald. 1999. In Pursuit of Interagency Collaboration in the Public Sector. **Public Management**. 1 (2): 235-260.
- Human Rights Watch. 2010. **Thailand: Insurgents Target Teachers in South, Spiral of Violence Disrupts Education**. Retrieved June 6, 2012 from <http://www.hrw.org/en/news/2010/09/10/thailand-insurgents-target-teachers-south>
- Iglesias, Sol. 2013. **The Role of Civil Society in Peacebuilding: Southeast Asia in Focus**. Brussels: The Civil Society Dialogue Network (CSDN).
- Inglehart, R. 1997. **Modernization and Postmodernization: Cultural, Economic and Political Change in 43 Societies**. Princeton: Princeton University Press.
- International Crisis Group (ICG). 2005. **Southern Thailand: Insurgency, not Jihad**. Brussels: ICG.
- International Crisis Group (ICG). 2012. **Thailand: The Evolving Conflict in the South**. Brussels: ICG.
- Johnston, G. and Percy-Smith, J. 2003. In Search of Social Capital. **Policy & Politics**. 31 (3): 321-334.
- Jones, N.; Thomas, P. and Rudd, L. 2004. Collaborating for Mental Health Services in Wales: A Process Evaluation. **Public Administration**. 82 (1): 109-121.
- Kawachi, Ichiro; Lisa F. and Berkman, L. 2000. **Social Cohesion, Social Capital, and Health**. New York: Oxford University Press.
- Kerlinger, Fred N. 1973. **Foundations of Behavioral Research**. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Kla Tongkow. 1991. **The Analysis of Factors Affecting the Success of Public Policy Implementation: a Case Study of the National Literacy Campaign**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration. (In Thai)

- Kooiman, J. 1993. **Modern Governance: New Government–Society Interactions**. London: Sage Publication.
- Kuanchart Grahan. 2000. **Harmony Approach for Peaceful Living in the Pluralist Society: Case Study of the Three Southernmost Provinces (Yala, Pattani, Narathiwat)**. Personal Research Document, National Defense College, Thailand.
- Lalida Chuayruk. 2006. **Electronic Government Procurement: Effectiveness of Policy Implementation**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.
- Leonard, M. 2004. Bonding and Bridging Social Capital: Reflections from Belfast. **Sociology**. 38: 921-944.
- Lin, N. 2001. **Social Capital—A Theory of Social Structure and Action**. New York: Cambridge University Press.
- Liow, J. 2004. The Security Situation in Southern Thailand: Toward an Understanding of Domestic and International Dimensions. **Studies in Conflict & Terrorism**. 27 (6): 531-548.
- Lipsky, Michael. 1980. **Street-Level Bureaucracy: Dilemmas of the Individual in Public Services**. New York: Russell Sage Foundation.
- Lundin, M. 2005. **Does Cooperation Improve Implementation? Central-local Government Relations in Active Labour Market Policy in Sweden**. Sweden: The Institute for Labour Market Policy Evaluation (IFAU).
- Mansurnoor, I. 2005. Muslims in Modern Southeast Asia: Radicalism in Historical Perspectives. **Taiwan Journal of Southeast Asian Studies**. 2 (2): 3-54
- Maslow, A. H. 1943. A Theory of Human Motivation. **Psychological Review**. 50 (4): 370-396.
- Mazmanian, Daniel A. and Sabatier, Paul A. 1983. **Implementation and Public Policy**. Glenview, Illinois: Scott Foresman.
- McCargo, D. 2009. **Tearing Apart the Land: Islam and Legitimacy in Southern Thailand**. Singapore: NUS Press.
- McCartan, B. 2009. **Old and New Massacres in Thailand**. Retrieved July 14, 2012 from http://www.atimes.com/atimes/Southeast_Asia/KF10Ae01.html

- McCartan, B. and Crispin, S. W. 2008. **Southern Test for New Thai Leader**. Retrieved July 14, 2012 from http://www.atimes.com/atimes/Southeast_Asia/JL24Ae02.html
- Mechanic, D. 2000. Rediscovering the Social; Determinants of Health. **Health Affairs**. 19 (3): 269–276.
- Melvin, N. J. 2007. **Conflict in Southern Thailand: Islamism, Violence, and the State in the Patani Insurgency**. Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI) policy paper No.20. Sweden: CM Gruppen.
- Nakamura, Robert and Smallwood, Frank. 1980. **The Politics of Policy Implementation**. New York: St. Martin's Press.
- Neuman, Lawrence W. 1997. **Social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches**. 3rd ed. Boston, MA: Allyn & Bacon.
- Newton, K. 1997. **Social Capital and Democracy**. *American Behavioral Scientist* 40 (5): 575-586.
- Nuengkamon Phiphitthaphan. 2005. The Understanding in the Southern Muslim Culture of the Government Officials in Pattani Province. **Journal of Political Science Reviews, Chiang Mai University**. 40 (7): 160-185.
- Office of the Special Educational Development Area for Southernmost Provinces of Thailand. 2008. **Basic Educational Development in the Three Southernmost Provinces**. Bangkok: Ministry of Education.
- O'Toole, L. 1995. Rational Choice and Policy Implementation. **American Review of Public Administration**. 25 (1): 43-57.
- Patton, Michael Q. 1980. **Qualitative Evaluation Methods**. Beverly Hills: SAGE Publication.
- Patton, Michael Q. 1987. **How to Use Qualitative Method in Evaluation**. Newsbury Park: SAGE Publication.
- Pichit Pitaktepsombat. 2009. **The Sample Survey: Theory and Practice**. Bangkok: Sematham Publisher. (In Thai)
- Pallant, Julie. 2007. **SPSS Survival Manual: a Step by Step Guide to Data Analysis Using SPSS for Windows**. 3rd ed. New York: Open University Press.

- Portes, A. 1998. Social Capital: Its Origins and Applications in Modern Sociology. **Annual Review of Sociology**. 24: 1-24.
- Pressman, Jeffrey L. and Wildavsky, Aaron B. 1973. **Implementation: How Great Expectation in Washington are Dashed in Oakland; or Why it's Amazing that Federal Program Works At All**. Berkeley: University of California Press.
- Pressman, Jeffrey L. and Wildavsky, Aaron B. 1979. **Implementation: How Great Expectation in Washington are Dashed in Oakland; or Why it's Amazing that Federal Program Works At All**. 2nd ed. Berkeley, CA: University of California Press.
- Pressman, Jeffrey L. and Wildavsky, Aaron B. 1984. **Implementation**. 3rd ed. Berkeley, CA: University of California Press.
- Putnam, Robert D. 1993. **Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy**. Princeton: Princeton University Press.
- Putnam, Robert. D. 1995. Bowling Alone: America's Declining Social Capital. **Journal of Democracy**. 6: 65-78.
- Putnam, Robert D. 2000. **Bowling Alone: The Collapse and Revival of American Community**. New York: Simon & Schuster.
- Rung Kaewdaeng. 2005. **War and Peace at Southern Borders**. Bangkok: Matichon.
- Rein, Martin. 1983. **From Policy to Practice**. London: McMillian Press.
- Richard E. Matland. 1995. Synthesizing the Implementation Literature: The Ambiguity-Conflict Model of Policy Implementation. **Journal of Public Administration Research and Theory: J-PART**. 5, 2 (April): 145-174.
- Robbins, Stephen P. 1990. **Organization Theory: Structure, Design, and Applications**. 3rd ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall.
- Rudestam, Kjell E. and Newton, Rae R. 2007. **Surviving Your Dissertation: A Comprehensive Guide to Content and Process**. 3rd ed. SAGE Publication.
- Sabatier, Paul A. 1986. Top-down and Bottom-up Approaches to Implementation Research: A Critical Analysis and Suggested Synthesis. **Journal of Public Policy**. 6 (January): 21-48.

- Sabatier, Paul A. 1987. Knowledge, Policy-Oriented Learning, and Policy Change. **Knowledge: Creation, Diffusion, and Utilization.** 8 (4): 649-692.
- Sabatier, Paul A. 1998. The Advocacy Coalition Framework: Revisions and Relevance for Europe. **Journal of European Public Policy.** 5 (1): 98-130.
- Sabatier, Paul A. and Mazmanian, Daneil A. 1979. The Conditions for Effective Implementation: a Guide to Accomplish Policy Objectives. **Policy Analysis.** 5 (4): 481-504.
- Sabatier, Paul A. and Mazmanian, Daneil A. 1980. The Implementation of Public Policy: a Framework for Analysis. **Policy Study Journal.** 8: 538-560.
- Sabatier, Paul A. and Mazmanian, Daneil A. 1983. Policy Implementation. In **Encyclopedia of Policy Studies.** Stuart Nagel, ed. New York: Marcel Dekker.
- Sabatier, Paul A. and Jenkins-Smith, Hank. 1993. **Policy Change and Learning: An Advocacy Coalition Approach.** Oxford: Westview Press.
- Sabatier, Paul A. and Jenkins-Smith, Hank. 1999. The Advocacy Coalition Framework: An Assessment. In **Theories of the Policy Process.** Paul Sabatier, ed. Colorado: Westview Press.
- Sabatier, Paul and Chris Weible. 2007. The Advocacy Coalition: Innovations and Clarifications. In **Theories of the Policy Process.** 2nd ed. Paul Sabatier, ed. Colorado: Westview Press.
- Satha-Anand, C. 1986. **Islam and Violence: A Case Study of Violent Events In The Four Southern Provinces, Thailand, 1976-1981.** Tampa, Florida: Dept. of Religious Studies, University of South Florida.
- Satha-Anand, C. 2007. The Silence of the Bullet Monument: Violence and “Truth” Management, Dusun-nyor 1948, and Kru-Ze 2004. In **Rethinking Thailand’s Southern Violence.** D. McCargo, ed. Singapore: National University of Singapore Press. Pp. 11-34.
- Schofield, J. 2001. Time for a Revival? Public Policy Implementation: A Review of the Literature and an Agenda for Future Research. **International Journal of Management Reviews.** 3 (3): 245-263.

- Schofield, J. and Sausman, C. 2004. Symposium on Implementing Public Policy: Learning from Theory and Practice-Introduction. **Public Administration**. 82 (2): 235-248.
- Smith, H. J. and Tyler, T. R. 1996. Justice and Power: When Will Justice Concerns Encourage the Advantaged to Support Policies which Redistribute Economic Resources and the Disadvantaged to Willingly Obey the Law?. **European Journal of Social Psychology**. 26 (2): 171-200.
- Srisompob Jitpiromsri. 2007. Unpacking Thailand's Southern Conflict: The Poverty of Structural Explanations. In **Rethinking Thailand's Southern Violence**. D. McCargo, ed. Singapore: National University of Singapore Press. Pp. 89-111.
- Srisompob Jitpiromsri and McCargo, D. 2008. A Ministry for the South: New Governance Proposals for Thailand's Southern Region. **Contemporary Southeast Asia**. 30 (3): 403-428.
- Srisompob Jitpiromsri. 2010. **Sixth Year of the Southern Fire: Dynamics of Insurgency and Formation of the New Imagined Violence**. Retrieved June 21, 2012 from <http://www.deepsouthwatch.org/node/730>
- Srisompob Jitpiromsri. 2012a. **9 Months into the 9th year: Amidst the Enigmatic Violence, the Pa(t)ani Peace Process Still Keeps on Moving**. Pattani: Center for Conflict Studies and Cultural Diversity (CSCD). Prince of Songkla University Pattani Campus.
- Srisompob Jitpiromsri. 2012b. **The New Challenge of Thailand's Security Forces in Southern Frontiers**. The International Conference on Political Science, Public Administration, and Peace Studies in ASEAN Countries in 2012.
- Stone, W. 2001. Measuring Social Capital: Towards a Theoretically Informed Measurement Framework for Researching Social Capital in Family and Community Life. **Australian Institute of Family Studies**. 24: 1-38.
- Sukanya Homchuenchom. 2003. **Election Policy in Thailand: Major Factors Affecting the Effectiveness of Policy Implementation**. Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.

- Surin Pitsuwan. 1982. **Islam and Malay Nationalism: A Case Study of the Malay-Muslims of Southern Thailand.** Master's dissertation, Harvard University, Cambridge, USA.
- Suwannarat, Gary. 2006. **Children and Young People in Thailand's Southernmost Provinces: UNICEF Situation Analysis.** Bangkok: United Nations Children's Fund.
- Thanet Aphornsuvan. 2007. **Rebellion in Southern Thailand: Contending Histories.** Washington, DC: East-West Center in Washington.
- Thawilwadee Bureekul. 1998. **Major Factors affecting Industrial Hazardous Waste Policy Implementation in Central Thailand.** Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.
- Transue, J. E. 2007. Identity Salience, Identity Acceptance, and Racial Policy Attitudes: American National Identity as a Uniting Force. **American Journal of Political Science.** 57: 78-91.
- United Nations Development Program (UNDP). 2007. **Thailand Human Development Report 2007: Sufficiency Economy and Human Development.** Bangkok: UNDP.
- United Nations Development Program (UNDP). 2012. **Southern Thailand Empowerment and Participation (STEP) Project January - December 2012.** Annual Report. Bangkok: UNDP.
- Van Meter, Donald S. and Van Horn, Carl E. 1975. The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. **Administration and Society.** 6, 4 (February): 445-488.
- Voradej Chandarasorn. 1985. Policy Implementation: Lessons and Strategy Learned from Past Failures. **Thai Journal of Development Administration.** 25, 4 (October): 488-507.
- Voradej Chandarasorn. 1996. **Philosophy of Public Sector Administration.** ^{3rd} ed. Bangkok: Bureaucratic Reform Committee, the Prime Minister's Office. (In Thai)
- Voradej Chandarasorn. 2005. **An Integrated Theory of Public Policy Implementation.** Bangkok: TURA. (In Thai)

- Watit Intuluck. 2015. **Leadership Behavior, Learning Organization Culture and Employee Involvement Climate Effecting Organizational Effectiveness: A Study of Thai Energy Sector.** Doctoral dissertation, National Institute of Development Administration.
- Weatherley, Richard and Lipsky, Michael. 1977. Street-level Bureaucrats and Institutional Innovation: Implementing Special Education Reform. **Harvard Educational Review.** 47 (2): 171-197.
- Weible, Christopher M.; Sabatier, Paul A. and Kelly McQueen. 2009. Themes and Variations. Taking Stock on the Advocacy Coalition Framework. **Policy Studies Journal.** 37 (1): 121-140.
- Williams, B. 1988. Formal Structures and Social Reality. In **Trust: Making and Breaking Cooperative Relations.** D. Gambetta, ed. Oxford: Basil Blackwell.
- Yamane, Taro. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis.** 3rd ed. New York: Harper and Row.
- Zachary Abuza. 2011. **The Ongoing Insurgency in Southern Thailand: Trends in Violence, Counterinsurgency Operations, and the Impact of National Politics.** Washington, D.C.: National Defense University Press.
- Zmerli, S. 2003. Applying the Concepts of Bonding and Bridging Social Capital to Empirical Research. **European Political Science.** 2 (3): 68-75.

APPENDICES

APPENDIX A

COVER LETTER

ที่ ศธ 0526.02/ ๓๙๗

คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
คลองจั่น บางกะปิ กทม. 10240

๒ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน เลขาธิการศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)

ด้วย นางสาวณัฐินี ปิยะศิริพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การพัฒนา (หลักสูตรนานาชาติ) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “The analysis of policy implementation effectiveness toward national security policy in southernmost provinces of Thailand” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐฐา วินิจฉัยภาค เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำ นโยบายความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปสู่การสร้างโมเดลการพัฒนาการนำ นโยบายความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติในอนาคต ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาหรือผู้วิจัยมีความจำเป็น อย่างยิ่งที่จะต้องขอความอนุเคราะห์ในการขอแจกแบบสอบถามในหน่วยของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ในเรื่องดังกล่าวให้เป็นผลสำเร็จ

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้จะ ถูกเก็บไว้เป็นความลับและใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานวิจัยเท่านั้น ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงาน กับท่านด้วยตนเอง หรือหากหน่วยงานของท่านประสงค์จะติดต่อกับนักศึกษา เพื่อขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ขอความกรุณาติดต่อโดยตรงที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๒ ๔๘๕๙๑๑๑

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึง ขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญอนันต์ พิณภัทรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐประศาสนศาสตร์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒-๓๗๔-๔๔๗๗

ที่ ศธ ๐๕๒๖.๐๒/๒๐๓

คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
คลองจั่น บางกะปิ กทม. ๑๐๒๔๐

๒ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์สันติสุข กองอำนวยการรักษาความสงบภายในภาค ๔ ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค ๔ สน.)

ด้วย นางสาวณัฐินี ปิยะศิริพันธ์ นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การพัฒนา (หลักสูตรนานาชาติ) คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำ วิทยานิพนธ์ เรื่อง “The analysis of policy implementation effectiveness toward national security policy in southernmost provinces of Thailand” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐฐา วินิจนัยภาค เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำโย บายความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติเพื่อสามารถนำไปสู่การสร้างโมเดลการพัฒนาการนำโยบาย ความมั่นคงใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติในอนาคต ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาหรือผู้วิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องขอความอนุเคราะห์ในการขอแจกแบบสอบถามในหน่วยของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในเรื่อง ดังกล่าวให้เป็นผลสำเร็จ

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านในเก็บข้อมูลที่รวบรวมได้จะ ถูกเก็บไว้เป็นความลับและใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานวิจัยเท่านั้น ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ติดต่อประสานงาน กับท่านด้วยตนเอง หรือหากหน่วยงานของท่านประสงค์จะติดต่อกับนักศึกษา เพื่อขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติม ขอความกรุณาติดต่อโดยตรงที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๒ ๔๘๕๙๑๑๑

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึง ขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. บุญอนันต์ พิณภัทรพิพ์)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐประศาสนศาสตร์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒-๓๗๔-๔๙๗๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บก.ควบคุม ๕๗ ค่ายกัลยาณิวัฒนา ร.๑๕๑ (โทร. ๐๗๓ - ๕๓๐๗๑๖)

ที่ นร ๕๑๑๙.๑ (ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๖๖ วันที่ ๓๐ มี.ค.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เสนอ สบค.กอ.รมน.ภาค.๔ สน.

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑๒ ชุด

ด้วย บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และจะขอรับแบบสอบถามในวันที่ ๗ เม.ย. ๕๘ รายละเอียดเพิ่มเติมประสานกับ พ.อ. ชัยวัฒน์ คำน่าน รอง ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ โทร ๐๘๑ - ๗๘๗-๐๘๘๔,๐๗๓ - ๕๓๐-๗๑๖

บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย จึงขอขอบพระคุณ มา ณ. โอกาสนี้

จึงเสนอมาเพื่อกรุณาพิจารณา

พ.อ.
(สมเดช โยธา)

ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

บันทึกข้อความ

เลขที่ 524
11ม.ย.58
1900

ส่วนราชการ บก.ควบคุม ๕๗ ค่ายกัลยาณิวัฒนา ร.๑๕๑ (โทร. ๐๗๓ - ๕๓๐๗๑๖)

ที่ นร ๕๑๑๙.๑ (ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๑๗ วันที่ ๗ มี.ค.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เสนอ ผก.สงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑๒ ชุด

ด้วย บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และจะขอรับแบบสอบถามในวันที่ ๗ เม.ย. ๕๘ รายละเอียดเพิ่มเติมประสานกับ พ.อ. ชัยวัฒน์ คำน่าน รอง ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ โทร ๐๘๑ - ๗๙๗-๐๙๘๔,๐๗๓ - ๕๓๐-๗๑๖

บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย จึงขอขอบพระคุณ มา ณ. โอกาสนี้

จึงเสนอมาเพื่อกรุณาพิจารณา

พ.อ.
(สมเดช โยธา)

ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

บันทึกข้อความ

จก.นราธิวาส ๓๐
เลขที่ 1714/
วันที่ ๑๑ / ๕.ค. / 58
เวลา 15.44

ส่วนราชการ บก.ควบคุม ๕๗ ค่ายกัลยาณิวัฒนา ร.๑๕๑ (โทร. ๐๗๓ - ๕๓๐๗๑๖)

ที่ นร ๕๑๑๙.๑ (ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๓๗ วันที่ ๑๑ มี.ค.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เสนอ จก.นราธิวาส ๓๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑๑ ชุด

ด้วย บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับ การนํานโยบายความมั่นคง ๓ จขต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึง ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนํานโยบายความมั่นคง ๓ จขต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และจะขอรับแบบสอบถามในวันที่ ๗ เม.ย. ๕๘ รายละเอียดเพิ่มเติมประสานกับ พ.อ. ชัยวัฒน์ คำนําน รอง ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ โทร ๐๘๑ - ๗๙๗-๐๙๘๔,๐๗๓ - ๕๓๐-๗๑๖

บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย จึงขอขอบพระคุณ มา ณ. โอกาสนี้

จึงเสนอมาเพื่อกรุณาพิจารณา

พ.อ.
(สมเดช โยธา)

ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บก.ควบคุม ๕๗ ค่ายกัลยาณิวัฒนา ร.๑๕๑ (โทร. ๐๗๓ - ๕๓๐๗๑๖)

ที่ นร ๕๑๑๙.๑ (ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๑๖ วันที่ ๓๐ มี.ค.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เสนอ ณ.นราธิวาส ๓๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย

จำนวน ๑๑ ชุด

ด้วย บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับ การนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และจะขอรับแบบสอบถามในวันที่ ๗ เม.ย. ๕๘ รายละเอียดเพิ่มเติมประสานกับ พ.อ. ชัยวัฒน์ คำน่าน รอง ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ โทร ๐๘๑ - ๗๙๗-๐๙๘๔,๐๗๓ - ๕๓๐-๗๑๖

บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย จึงขอขอบพระคุณ มา ณ. โอกาสนี้

จึงเสนอมาเพื่อกรุณาพิจารณา

พ.อ.

(สมเดช โยธา)

ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

บันทึกข้อความ

จก.นราธิวาส
เลขรับ... ๑๗๗
วันที่... ๒๒ มี.ค.๕๘
เวลา... ๑๕.๐๐

ส่วนราชการ บก.ควบคุม ๕๗ ค่ายกัลยาณิวัฒนา ร.๑๕๑ (โทร. ๐๗๓ - ๕๓๐๗๑๖)

ที่ นร ๕๑๑๙.๑ (ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๗๗ วันที่ ๓๐ มี.ค.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เสนอ จก.นราธิวาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๑๒ ชุด

ด้วย บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับ การนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จชต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่งในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และจะขอรับแบบสอบถามในวันที่ ๗ เม.ย. ๕๘ รายละเอียดเพิ่มเติมประสานกับ พ.อ. ชัยวัฒน์ คำน่าน รอง ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ โทร ๐๘๑ - ๗๙๗-๐๙๘๔,๐๗๓ - ๕๓๐-๗๑๖

บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน. ภาค ๔ สน. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วย จึงขอขอบพระคุณ มา ณ. โอกาสนี้

จึงเสนอมาเพื่อกรุณาพิจารณา

พ.อ.
(สมเดช โยธา)

ผอ.บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน.

๑๕๖๓๓-๔๓๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝชว.ฉก.สงขลา

ที่ นร ๕๑๑๙.๑(ส.ข.)ขว./๒๗๑

วันที่ ๒ เม.ย.๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ผบ.ฉก.สงขลา

อ้างถึง หนังสือ บก.ควบคุม ๕๗ ที่ นร ๕๑๑๙.๑(ศขร.)บก.ควบคุม ๕๗/๒๙ ลง ๓๐ มี.ค.๕๘

๑. ตามอ้างถึง บก.ควบคุม ๕๗ ศขร.สขว.กอ.รมน.ภาค ๔ สน. มีความประสงค์ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามงานวิจัยเกี่ยวกับ การนำนโยบายความมั่นคง ๓ จขต. ไปปฏิบัติ โดยโครงการวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จขต. ไปปฏิบัติสำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจะนำเสนอในเชิงสถิติ และจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด

๒. ข้อเท็จจริง บก.ควบคุม ๕๗ ประสานหน่วยจะจัดเจ้าหน้าที่มาขอรับแบบสอบถามที่หน่วยเอง ในวันที่ ๗ เม.ย.๕๘ (จำนวน ๑๒ ชุด)

๓. ข้อพิจารณา แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายความมั่นคง ๓ จขต. ไปปฏิบัติ โดยงานวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายความมั่นคงใน ๓ จขต. ไปปฏิบัติ ข้อมูลที่ได้จะนำไปเสนอในเชิงสถิติ ควรตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ โดยแสดงความคิดเห็นในส่วนที่เห็นว่าถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

๔. ข้อเสนอ เพื่อให้การตอบแบบสอบถามมีประสิทธิภาพ และหลากหลายทางแนวความคิดเห็นควรดำเนินการดังนี้

๔.๑ ให้ หน.ฝ่ายอำนวยการ, ผบ.ร้อย.ร.ฉก.สงขลา, ผบ.มว.ร้อย.ร.ฉก.สงขลา และ ผบ.ร้อย.ตชด.๔๓๑, ผบ.ร้อย.ตชด.๔๓๒, ผบ.ร้อย.ตชด.๔๓๓ และ ผบ.ร้อย.ตชด.๔๓๔ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และ ส่งให้ ฝชว.ฉก.สงขลา ภายใน วันที่ ๕ เม.ย.๕๘

๔.๒ ฝชว.ฯ เก็บรวบรวมเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา หากเห็นเป็นการสมควรกรุณานุมัติในข้อ ๔

ร.ต.

(ศุภชัย มุตตรีบุตร)

ผช.หน.ฝชว.ฉก.สงขลา ปฏิบัติราชการแทน
หน.ฝชว.ฉก.สงขลา

๖ เม.ย. ๕๘

APPENDIX B

QUESTIONNAIRE IN ENGLISH

Part II Factors Affecting Policy Implementation Effectiveness

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
5.	The violence incidents in the three southernmost provinces seemed to be better.					
6.	ISOC4 and SBPAC play the major roles in security and safety policy implementation.					
7.	Government agencies which are ISOC4 and SPBAC have the outstanding performance in maintaining peace and order in the area.					
8.	There are more security and safety in the area in the last 3 years.					
9.	National security policy implementation in the three southernmost provinces effective in the last 3 years since 2011-2014.					
10.	The number of violent incidents has dropped in the last 3 years since 2011-2014.					
11.	Government's National Security policy objectives are clear.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
12.	Responsibilities of the implementers in National Security policy are clear.					
13.	The government distributed clear guidelines to the implementers.					
14.	The implementers are in line with the policy objectives.					
15.	The authority of two implementing agencies which are ISOC4 and SBPAC has been clearly defined.					
16.	The implementers have positive attitude toward the maintaining peace and order in the three southernmost provinces.					
17.	In general the implementers possess a good attitude toward being part of the policy.					
18.	The implementers willing to comply with the policy.					
19.	The implementers willing to help with any peace and order projects.					
20.	The implementers have strong intention to be part of the policy.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
21.	The implementers are strongly committed to achieve the policy goals.					
22.	The implementers think that the national security policy in the three southernmost provinces is a good policy.					
23.	You trust people from different ethnic, linguistic group, race.					
24.	Most government agencies can be trusted.					
25.	Suppose violence incident happened in your community, government agencies would be able to solve that problem properly					
26.	Legal or court system can be trusted.					
27.	If something unusual happened, you would report to the police.					
28.	It has more secure when the patrol is on duty.					
29.	The government put an effort to implement the policy.					
30.	If there are problems in national security policy implementation, government will solve them immediately.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
31.	The court system, police, military and government can solve the problems regarding national security policy implementation in the three southernmost provinces effectively.					
32.	External parties, such as mass media, local academicians, local politicians and local civil organization networks have influence on national security policy implementation.					
33.	The court system, police, military and government have the value of willingness to accept the consequences of the actions.					
34.	Most of the implementers are local people.					
35.	The implementers fully understand the local culture.					
36.	The implementers get along well with the local people.					
37.	The implementers were open-minded and willing to be part of the area.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
38.	Diversity is not the problem for implementers.					
39.	The implementers understand the policy clearly.					
40.	The implementers know what they have to do.					
41.	The implementers are able to implement the policy.					
42.	The implementing agencies were organized to put the right person on the right job.					
43.	The implementers put effort for tasks assigned in order to achieve policy goals.					
44.	The implementers are capable of using their knowledge and skills in implementing tasks.					
45.	The implementers always learn new knowledge and skills.					
46.	There is cooperation between the ISOC4 and SBPAC.					
47.	Information and knowledge are exchanged for learning among ISOC4 and SBPAC.					
48.	Learning opportunity are widely provided between ISOC4 and SBPAC.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
49.	ISOC4 and SBPAC are able to learn from other success or failure.					
50.	Implementers can effectively communicate between ISOC4 and SBPAC.					
51.	Collaboration among implementing agencies in the areas is appropriate and sufficient.					
52.	There is sufficient budget to implement the programs or activities concerning to the policy.					
53.	Allocation of financial resource from government is sufficient to properly implement the policy.					
54.	Financial incentives for implementers are adequate.					
55.	Implementers have received sufficient salary, and fair salary increments provided by the government.					
56.	There is enough personnel to properly implement the policy.					

No.	Statements	Strongly Agree	Agree	Uncertain	Disagree	Strongly Disagree
57.	Government has an adequate number of staff who are highly skilled or well trained in order to implement the policy.					
58.	All officials who implement the policy are competent to do so.					
59.	Sufficient training is given to implementers in order to perform effectively.					
60.	Overall, ISOC4 and SBPAC have sufficient resources to support national security policy implementation in the three southernmost provinces effectiveness.					

Part III: Additional Suggestions or Recommendations

Suggestions or Recommendations for improvement of nation security policy implementation effectiveness.

.....

.....

.....

.....

.....

Thank you very much for responding to the questionnaire.

APPENDIX C

QUESTIONNAIRE IN THAI

QUESTIONNAIRE IN THAI

แบบสอบถาม : การนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ โดยงานวิจัยจะศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะนำเสนอในเชิงสถิติและจะถือเป็นความลับอย่างเคร่งครัด จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทุกข้อโดยแสดงความเห็นในส่วนที่ท่านเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมที่สุด จะขอบพระคุณยิ่ง

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากร

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลลักษณะประชากร

1. เพศ	..... ชาย	.....หญิง
2. อายุ	15-24	25-34
	35-44	45-54
	..... 55 ขึ้นไป	
3. การศึกษา	..... ประถมศึกษา	..... มัธยมศึกษาตอนต้น
	..... มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	
	.....ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/อนุปริญญา	
	.....ปริญญาตรี	.....ปริญญาโท
	.....ปริญญาเอก	.....อื่นๆ (.....)
4. อาชีพ	.....เจ้าหน้าที่รัฐ	.....เจ้าของธุรกิจส่วนตัว
	.....ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท	.....เกษตรกร
	.....นักเรียน/นักศึกษา	..... อื่นๆ (.....)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.	เหตุการณ์ความรุนแรงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในปัจจุบันดูเหมือนว่ามีสถานการณ์ที่ดีขึ้น					
6.	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค4) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) มีบทบาทหน้าที่หลักในการรักษาความสงบและเรียบร้อยในพื้นที่					
7.	กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค4) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) มีการปฏิบัติงานที่โดดเด่นในการรักษาความสงบและเรียบร้อยในพื้นที่					
8.	ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 -2557 ในพื้นที่ที่มีความมั่นคงและปลอดภัยมากขึ้น					
9.	ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ พ.ศ. 2555 -2557 การนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติถือว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินการ					
10.	ในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ พ.ศ. 2555 -2557 เหตุการณ์ความรุนแรงมีจำนวนลดลง					
11.	นโยบายความมั่นคงของรัฐใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจน					
12.	นโยบายความมั่นคงของรัฐใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่นำไปปฏิบัติอย่างชัดเจน					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13.	รัฐมีการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานต่อผู้นำนโยบายความมั่นคงของรัฐใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติอย่างชัดเจน					
14.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงของรัฐใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติได้ปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
15.	มีการจำแนกอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนของ 2 หน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงของรัฐใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติคือ กอ.รมน.ภาค 4 และ ศอ.บต.					
16.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้					
17.	โดยภาพรวมผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย					
18.	ผู้นำนโยบายความมั่นคง 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความเต็มใจในการปฏิบัติตามนโยบาย					
19.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมโครงการใดๆที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่					
20.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความมุ่งมั่นและตั้งใจอย่างเต็มที่ที่จะเป็นส่วนหนึ่งของนโยบาย					
21.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความมุ่งมั่นต่อภาระหน้าที่อย่างเต็มที่ที่จะบรรลุเป้าหมายของนโยบาย					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
22.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ เห็นว่านโยบายนี้เป็นนโยบายที่ดี					
23.	ท่านมีความเชื่อใจ และไว้ใจคนที่มี ความแตกต่างจากท่านในเรื่องชาติพันธุ์ ภาษา เชื้อชาติ					
24.	หน่วยงานรัฐส่วนใหญ่สามารถ เชื่อถือ และไว้ใจได้					
25.	หากมีเหตุการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้น ในชุมชนของท่าน หน่วยงานรัฐจะ สามารถแก้ปัญหาได้อย่าง เรียบร้อย					
26.	กฎหมายและระบบศาลสามารถ เชื่อถือได้					
27.	เมื่อใดที่มีสิ่งผิดปรกติเกิดขึ้น ท่าน จะแจ้งเรื่องนั้นต่อตำรวจ					
28.	มีความมั่นคงปลอดภัยมากขึ้นเมื่อมี การลาดตระเวนในพื้นที่					
29.	รัฐบาลมีความพยายามในการนำ นโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
30.	หากมีปัญหาในการนำนโยบาย ความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดน ภาคใต้ไปปฏิบัติ รัฐบาลจะ แก้ปัญหานั้นอย่างทันที					
31.	ระบบศาล ตำรวจ ทหาร และ ภาครัฐสามารถแก้ปัญหาเกี่ยวกับการ นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					
32.	กลุ่มภายนอก เช่น สื่อมวลชน, นักวิชาการท้องถิ่น, นักการเมือง ท้องถิ่น และองค์กรเครือข่ายภาค ประชาสังคมในท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อ การนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
33.	ระบบศาล ตำรวจ ทหาร และ ภาครัฐมีค่านิยมที่จะยอมรับผลของ การกระทำที่เกิดขึ้นจากความ ผิดพลาดในการปฏิบัติงาน					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
34.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ ส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น					
35.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น					
36.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติสามารถปรับตัวเข้ากับคนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี					
37.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติเต็มใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่					
38.	ความหลากหลายไม่เป็นปัญหาต่อผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
39.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความเข้าใจนโยบายเป็นอย่างดี					
40.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติทราบว่าตนเองต้องทำอะไร					
41.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติสามารถที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติได้					
42.	หน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมอบหมายงานได้ตรงกับคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน					
43.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความพยายามในการปฏิบัติงานที่ได้รับเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย					
44.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติสามารถที่จะใช้ความรู้และทักษะของตนในการปฏิบัติงาน					
45.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมักจะหาความรู้และทักษะใหม่ๆอยู่เสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
46.	มีความร่วมมือกันในการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต.					
47.	มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต.					
48.	มีการเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้ร่วมกันอย่างกว้างขวางระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต.					
49.	หน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต. สามารถเรียนรู้จากความสำเร็จหรือล้มเหลวของกันและกันได้					
50.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติทั้งในส่วน กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต.สามารถติดต่อสื่อสารกันได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ					
51.	มีความร่วมมือกันอย่างเหมาะสมและเพียงพอระหว่างหน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
52.	มีการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการดำเนินแผนงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้					
53.	รัฐบาลจัดสรรทรัพยากรด้านการเงินให้เพียงพอต่อการดำเนินนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างเหมาะสม					

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
54.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีแรงจูงใจในด้านผลตอบแทนทางการเงินที่เพียงพอ					
55.	ผู้นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติได้รับค่าจ้างที่เพียงพอ และมีการขึ้นค่าตอบแทนที่เหมาะสมจากรัฐบาล					
56.	มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอสำหรับการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
57.	รัฐบาลมีจำนวนบุคลากรที่มีทักษะและได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีเพื่อที่จะนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
58.	บุคลากรทั้งหมดที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติมีความสามารถที่จะปฏิบัติงานนั้นได้					
59.	มีการจัดการฝึกฝนอบรมที่เพียงพอต่อผู้ที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ					
60.	โดยรวมแล้วหน่วยงานที่นำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ คือ กอ.รมน.ภาค4 และ ศอ.บต. มีทรัพยากรเพียงพอที่จะสามารถสนับสนุนให้การดำเนินนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะและคำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปรับปรุงประสิทธิภาพของการนำนโยบาย
ความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้

APPENDIX D

INTERVIEW GUIDELINE

INTERVIEW GUIDELINE

Questions for In-depth Interview

1. Do you think the national security policy in the three southernmost provinces is successful or failure? How success or failure and what are the indicators of the success or failure?

ท่านคิดว่านโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวหรือไม่อย่างไร และอะไรเป็นตัวชี้วัดของความสำเร็จหรือล้มเหลว

2. Are the policies concerning to maintain peace and order in the three southernmost provinces proper or not; if not what should be modified?

นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบและเรียบร้อยใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความเหมาะสมหรือไม่ หากไม่เหมาะสมท่านเห็นควรปรับปรุงอย่างไร

3. What are the outcomes of the national security policy in the three southernmost provinces implementation in the last 3 years during 2011-2014?

อะไรคือผลลัพธ์ที่ได้จากการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา คือ ระหว่างปี พ.ศ.2555-2557

4. In your opinion, what are the major factors affecting effectiveness of national security policy implementation in the three southernmost provinces?

ในความคิดเห็นของท่าน อะไรคือปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

5. What are the role and function of Mass media/ Local academicians/ Local Politicians and Local Civil Society Organization Networks in national security policy implementation in the three southernmost provinces?

อะไรคือบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชน/ นักวิชาการท้องถิ่น / นักการเมืองท้องถิ่น และเครือข่ายประชาชนภาคประชาสังคมต่อการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

6. Are you interested in national security policy implementation in the three southernmost provinces?

ท่านมีความสนใจในการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติหรือไม่

7. How do the mass media/ local academicians/ local politicians and local civil society organization networks support national security policy implementation in the three southernmost provinces?

สื่อมวลชน/ นักวิชาการท้องถิ่น / นักการเมืองท้องถิ่น และเครือข่ายประชาชนภาคประชาสังคมจะสามารถสนับสนุนการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติได้อย่างไร

8. Do you face any difficulties in encouraging nation security policy implementation in the three southernmost provinces?

ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้างในการสนับสนุนการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ

9. What do you think about the performance of ISOC4 and SBPAC? Are they effective or not? If not, what and how should it be modified?

ท่านคิดอย่างไรต่อผลการปฏิบัติงานของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค 4 ส่วนหน้า (กอ.รมน.ภาค4) และศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)

หน่วยงานดังกล่าวมีผลการปฏิบัติที่มีประสิทธิผลหรือไม่ ถ้าไม่ควรปรับปรุงเรื่องใดบ้างและปรับปรุงอย่างไร

10. How do you feel about the national security policy implementation in the three southernmost provinces? (Satisfied, Unsatisfied, indifferent etc.)

ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการนำนโยบายความมั่นคงใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ (พอใจ ไม่พอใจ เฉยๆ)

APPENDIX E

STATISTICS IN THE STUDY

STATISTICS IN THE STUDY

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.831 ^a	.691	.688	.42327	1.765

a. Predictors: (Constant), Resource, Trust, Object, Coop, attitude, Know

b. Dependent Variable: Effective

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.083	.096		.865	.388
	Object	.626	.046	.579	13.727	.000
	attitude	.037	.052	.034	.726	.468
	Trust	.279	.047	.256	5.892	.000
	Know	.002	.058	.002	.043	.966
	Coop	-.020	.048	-.019	-.420	.674
	Resource	.034	.043	.032	.793	.428

a. Dependent Variable: Effective

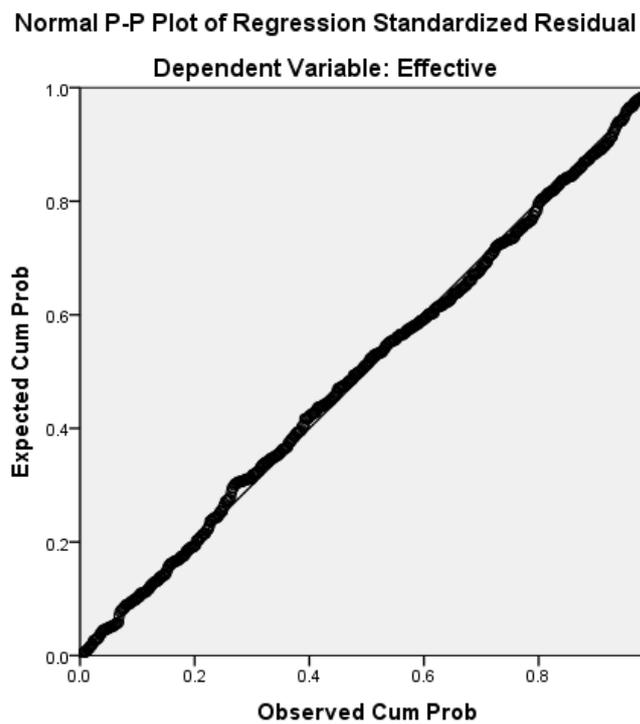
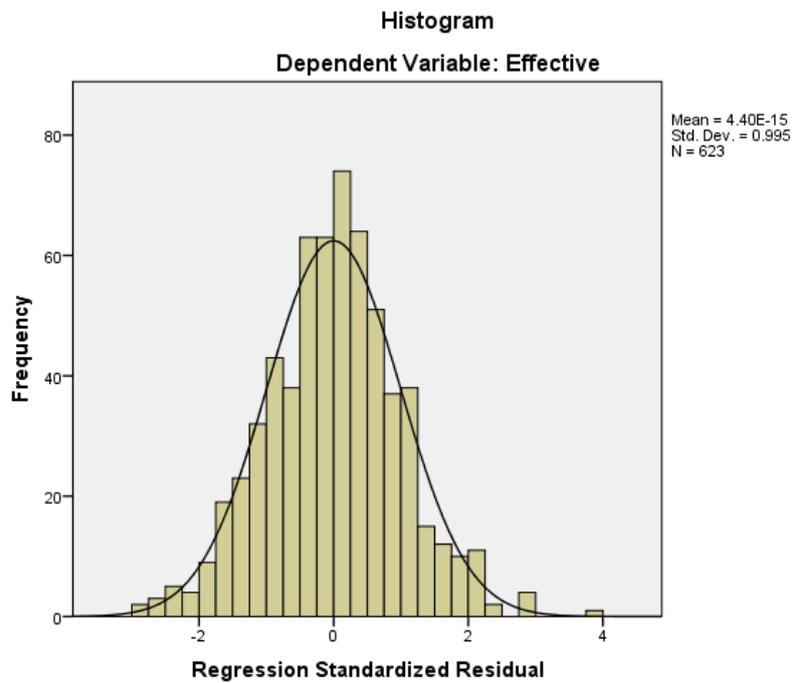
Collinearity Statistics

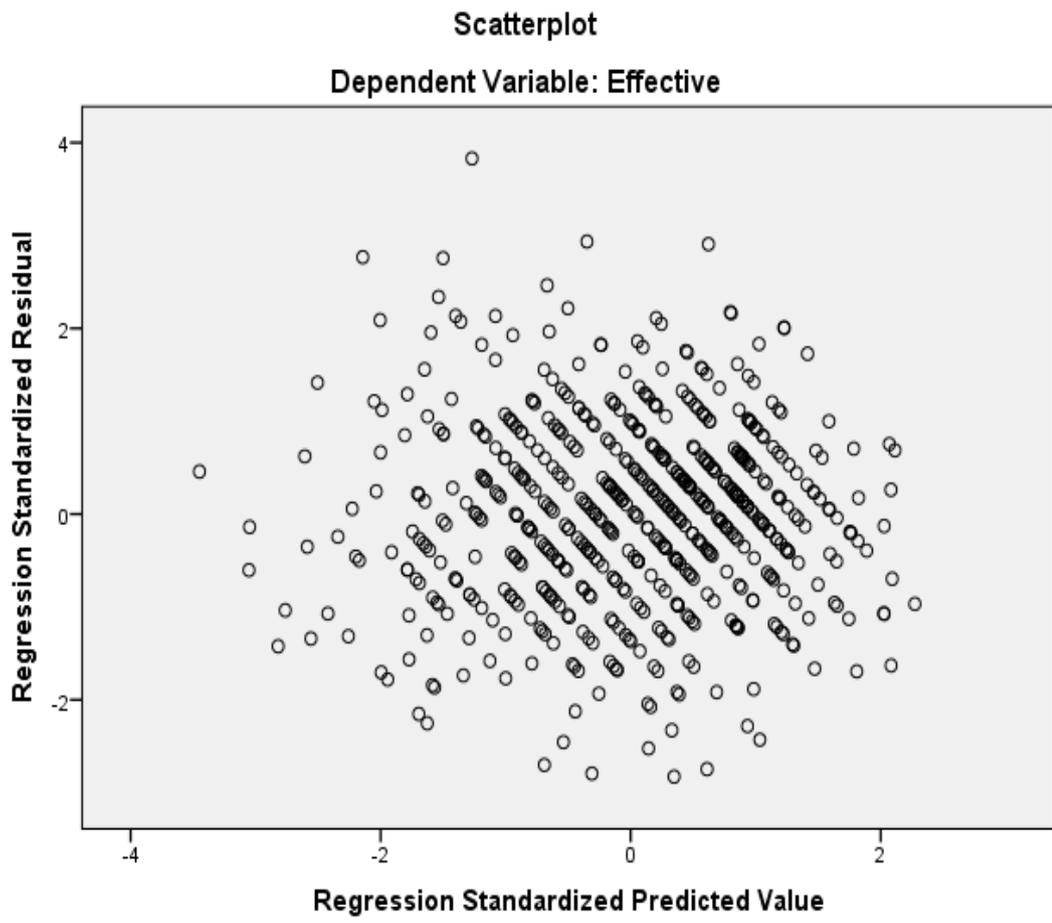
Variables	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
Object	.282	3.541
Attitude	.224	4.457
Trust	.266	3.765
Know	.190	5.266
Coop	.246	4.072
Resource	.307	3.258

APPENDIX F

HISTOGRAMS, NORMAL PP PLOTS AND SCATTER PLOTS OF REGRESSION STANDARDIZED RESIDUALS

HISTOGRAMS, NORMAL PP PLOTS AND SCATTER PLOTS OF REGRESSION STANDARDIZED RESIDUALS

APPENDIX G

**THE NATIONAL SECURITY POLICY ON THE SOUTHERN
BORDER PROVINCES OF 2011-2014**

นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

๑. ความนำ

นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นนโยบายระดับชาติ ที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ ที่กำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจัดทำนโยบายดังกล่าว เสนอต่อ สภาความมั่นคงแห่งชาติ และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และให้ คณะรัฐมนตรีนำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบ แล้วให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบแนวทาง ในการปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้ง ให้เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อ พิจารณาทบทวนและปรับปรุงนโยบายทุกกรอบระยะเวลา ๓ ปี หรือในกรณีที่มีความ จำเป็น คณะรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาให้เร็วกว่านี้ก็ได้ โดยได้กำหนดว่า เนื้อหา ของนโยบายต้องครอบคลุมอย่างน้อยในด้านการพัฒนาและด้านความมั่นคง และ กระบวนการจัดทำนโยบาย ต้องนำความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วน และสภาพที่ปรึกษา การบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ได้มาซึ่งนโยบายที่มาจาก ความต้องการและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน ศาสนา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

การจัดทำนโยบายดังกล่าว สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติจึงให้ความสำคัญ กับกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ครอบคลุม ทั้งหน่วยงานภาครัฐและ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยได้ประมวลข้อมูล

ผ่านการรับฟังข้อมูล การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อสถานการณ์ปัญหาและ
 แนวทางการแก้ไขจาก ๑) การประสานงาน ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ
 ทั้งในส่วนกลาง และในพื้นที่ ๒) การรวบรวมข้อเท็จจริง ข้อมูลเชิงลึก และข้อคิดเห็นจากการ
 จัดประชุมเฉพาะกลุ่มกับหน่วยงานภาครัฐ และภาควิชาการที่มีองค์ความรู้ ผลงาน และ
 ติดตามสถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนกลาง และในพื้นที่
 รวมทั้ง การรับข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญ ติดตาม เร่งรัด ประเมินผล
 การแก้ไขปัญหาและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ วุฒิสภา ๓) การรวบรวมข้อมูล
 และข้อคิดเห็นจากภาคประชาชนทั้งชาวไทยมุสลิมและชาวไทยพุทธ ผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน
 ภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจเอกชน ภาคสตรีและเยาวชน รวมทั้ง กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับ
 ผลกระทบ โดยผ่านกระบวนการวิจัย การจัดการประชุมสัมมนา และการพูดคุยเฉพาะกลุ่ม
 ๔) การรับฟังความคิดเห็นจากคนไทยมุสลิม ในต่างประเทศ และ ๕) การรับฟังความ
 คิดเห็นจากสภาที่ปรึกษาการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

นโยบายฉบับนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาที่เป็นรากเหง้าควบคู่ไปกับ
 ปัญหาที่เป็นปรากฏการณ์ โดยมุ่งขจัดเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรงทุกระดับ
 ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และสร้างสภาวะแวดล้อมที่พร้อมและเอื้อต่อ
 การแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยการกระจายอำนาจที่เหมาะสมต่อการอยู่ร่วมกัน
 บนพื้นฐานของความหลากหลายในความเป็นพหุสังคมของพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๒. สถานการณ์ในภาพรวม

สถานการณ์จังหวัดชายแดนภาคใต้มีการเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงมาโดยต่อเนื่อง
 ความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการ

ดำเนินนโยบายของภาครัฐในแต่ละช่วงเวลา และมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นในพื้นที่และปัจจัยที่มาจากภายนอก

อย่างไรก็ตาม ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ถือว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ในระยะที่ผ่านมา ภาครัฐและภาคส่วนต่างๆ ได้มีความพยายามดำเนินการแก้ไขปัญหาตามกรอบนโยบายมาแล้วหลายฉบับ ซึ่งส่งผลให้สถานการณ์และปัญหาความรุนแรงได้รับการแก้ไขไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่สถานการณ์ความรุนแรงก็ยังปรากฏอยู่ ความยืดหยุ่นของปัญหาส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจของการใช้ความรุนแรงและผู้อยู่เบื้องหลังการใช้ความรุนแรง จากเดิมที่ส่วนใหญ่มาจากการกระทำของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงที่มีอุดมการณ์ต่างจากรัฐ มาเป็นการก่อเหตุจากแรงจูงใจอื่นในสัดส่วนที่มากขึ้น โดยบางส่วน มีความเชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์กับกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ ทั้งความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพล ความแค้นจากอารมณ์ของความเกลียดชัง และความแค้นจากเรื่องส่วนตัว ความรุนแรงยังส่งผลให้เกิดการขยายตัวของอำนาจมืดและธุรกิจผิดกฎหมาย ความบาดหมางของคนต่างศาสนารุนแรงขึ้น เกิดข้อจำกัดในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร และอาจมีการแทรกแซงจากภายนอกประเทศมากขึ้น

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสริมที่เป็นแรงผลักดันให้ปัญหาความรุนแรงที่เกิดจากกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงมีแรงหนุนและมีความเข้มข้นมากขึ้น ที่สำคัญคือ กระแสจากภายนอก เช่น กระแสท้องถิ่นนิยม กระแสการต่อสู้ด้วยแนวทางสุดโต่ง กระแสความขัดแย้งระหว่างตะวันตกกับโลกมุสลิม กระแสสิทธิทางการเมืองและสิทธิพลเมือง

ภายใต้สภาวะแวดล้อมดังกล่าวนี้ ภาครัฐจึงจำเป็นต้องตระหนักและเรียนรู้ที่จะเข้าใจการเปลี่ยนแปลง ต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขเรื่องที่เป็นสาเหตุของปัญหา ต้องปรับทัศนคติและวิธีคิดในการบริหารจัดการ โดยให้ความสำคัญสูงสุดต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายบนพื้นฐานของความไว้วางใจและ

การให้เกียรติ เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศของการยอมรับและเห็นคุณค่าของกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างสร้างสรรค์ นำไปสู่สันติสุขอย่างยั่งยืน

๓. เงื่อนไขของการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ปัญหาความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่จนถึงปัจจุบัน เป็นผลมาจากเงื่อนไขที่ซับซ้อนและเชื่อมโยงกัน ทั้งในระดับบุคคล ระดับโครงสร้าง และระดับวัฒนธรรม คือ

เงื่อนไขระดับบุคคล ประกอบด้วย ๔ ส่วน ได้แก่ **ส่วนแรก** การใช้อำนาจการปกครอง และการบริหารราชการโดยเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วนที่ให้ความสำคัญน้อยเกินไปกับความละเอียดอ่อนของอัตลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ สิทธิประชาชน และการใช้อำนาจรัฐที่เกินขอบเขต **ส่วนที่สอง** การใช้ความรุนแรงโดยกลุ่มบุคคลที่มีความคิด ความเชื่อ และอุดมการณ์ต่างจากรัฐ **ส่วนที่สาม** การใช้ความรุนแรงอันมีมูลเหตุจูงใจจากความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพล อำนาจมืด และธุรกิจผิดกฎหมาย และ **ส่วนที่สี่** การใช้ความรุนแรงอันมีเหตุความแค้นจากอารมณ์ของความเกลียดชัง และความแค้นจากรื่องส่วนตัว

เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ โครงสร้างการปกครองและการบริหารราชการ ถึงแม้จะมีการกระจายอำนาจแล้วก็ตาม แต่การสนองตอบกับลักษณะเฉพาะทางอัตลักษณ์ ความต้องการและความคาดหวังของประชาชน เจ้าหน้าที่รัฐยังดำเนินการได้ไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีปัจจัยทั้งภายในและภายนอกหลายประการเป็นข้อจำกัด นำมาซึ่งความรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเลือกปฏิบัติ และขาดอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง อาทิ การพัฒนาที่ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของพื้นที่ การศึกษา

ที่ไม่สามารถเอื้ออำนวยให้ประชาชนส่วนใหญ่มีพลังเอาชนะการทำลายทางสังคมในรูปแบบต่างๆ ทั้งทางโลกและทางธรรม

เงื่อนไขระดับวัฒนธรรม ที่สำคัญ คือ ประชาชนมุสลิมมลายูในพื้นที่รู้สึกแปลกแยก ไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย เนื่องจากมีการรับรู้และสัมผัสได้ว่า อัตลักษณ์ของตน ถูกกดทับจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐบางคนที่ไม่เข้าใจ หวาดระแวง และมีอคติ รวมถึงการไม่ยอมรับจากสังคมใหญ่ จึงเป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนในพื้นที่บางส่วนยอมรับ หรือเห็นด้วยกับฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงหยิบยกมาใช้เป็นข้ออ้างให้ความชอบธรรมกับการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้เพื่อเป้าหมายของตนในนามของอัตลักษณ์มุสลิมมลายู

๔. กรอบแนวคิดของนโยบาย

การใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมา ทำให้หน่วยงานของรัฐต้องวางน้ำหนักกับการแก้ปัญหาในเชิงปรากฏการณ์รายวันจนทำให้ขาดน้ำหนักในการแก้ไขปัญหาคือเป็นรากเหง้า รวมทั้ง การดำเนินนโยบายในแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์ส่งเสริมซึ่งกันและกันไม่เท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีทิศทางชัดเจนให้หน่วยงานรับผิดชอบนำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำยุทธศาสตร์รองรับที่สอดคล้องและสนับสนุนกัน จึงกำหนดกรอบแนวคิดของนโยบาย ดังต่อไปนี้

๔.๑ การดำเนินนโยบายบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง ภายใต้หลักยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๔.๒ การเปิดพื้นที่เพื่อร่วมกันแปรเปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ด้วยความรุนแรงมาเป็นแนวทางการต่อสู้ด้วยสันติวิธี

๔.๓ การสร้างสมดุลของโครงสร้างอำนาจการปกครองและการบริหารราชการระหว่างส่วนกลางกับพื้นที่ โดยการกระจายอำนาจภายใต้เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และยึดหลักการบริหารจัดการบนพื้นฐานของความหลากหลายในความเป็นพหุสังคม

๔.๔ การเคารพสิทธิมนุษยชน และการยึดมั่นในหลักนิติรัฐ และนิติธรรม การเห็นคุณค่าของความแตกต่างหลากหลาย การให้เกียรติอัตลักษณ์ของคนในพื้นที่ ตลอดจนการตระหนักและเคารพในกติการะหว่างประเทศ

๔.๕ การรับรู้และความเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริงว่า ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาร่วมกันของสังคมไทย และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาที่มีความจำเป็น

๔.๖ การดำเนินนโยบายภายใต้กลไกที่ประสาน สอดคล้อง และส่งเสริมกันในทุกมิติอย่างสมดุล

๕. วิสัยทัศน์

“ มุ่งให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไขของการใช้ความรุนแรง มีสถานะแวดล้อมที่พร้อมและเอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติ ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจ ไว้วางใจ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ ”

๖. นโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗)

๖.๑ วัตถุประสงค์

ข้อ ๑ เพื่อให้สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยและปกติสุข ภายใต้หลักยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ข้อ ๒ เพื่อขจัด และป้องกันไม่ให้เกิดเงื่อนไขที่หล่อเลี้ยงและเอื้อต่อการใช้ ความรุนแรงจากทุกฝ่าย

ข้อ ๓ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และฟื้นคืนความไว้วางใจระหว่างรัฐ กับประชาชน และระหว่างประชาชนด้วยกัน ให้เกิดความร่วมมือในการพร้อมเผชิญ ปัญหาาร่วมกัน

ข้อ ๔ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กระจายตัวอย่างเท่าเทียมในทุกระดับ ตรงกับ ความต้องการ ไม่ทำลายอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชน ตลอดจนมีผลต่อ การสนับสนุนการแก้ไขปัญหาคความมั่นคง

ข้อ ๕ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของ การอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม

ข้อ ๖ เพื่อให้สังคมไทยเกิดการรับรู้ มีความเข้าใจในสถานการณ์ที่เป็นจริง และตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อ ๗ เพื่อให้สังคมภายนอกประเทศให้การสนับสนุนและมีบทบาท เกี่ยวข้องการแก้ไขปัญหา

ข้อ ๘ เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพูดคุยในการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งและการให้หลักประกันในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ

ข้อ ๙ เพื่อให้การดำเนินนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปอย่างมีระบบ มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และวางอยู่บนข้อมูลที่ถูกต้องและรอบด้าน

๖.๒ นโยบาย

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๑ เพื่อให้สังคมจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยและปกติสุขภายใต้หลักยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดย

๑) นำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นหลักยึดในการจัดการความขัดแย้งและการสร้างความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ และความสงบสุขของประชาชน

๒) ดำรงนโยบายการเมืองนำการทหารและใช้พลังทางสังคมในการมุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติ วิธีคิดของทุกฝ่าย จากการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหามาสู่การยึดมั่น “แนวทางสันติวิธี” โดยไม่มองกลุ่มผู้เห็นต่างเป็นศัตรู และมุ่งปรับเปลี่ยนแนวทางการต่อสู้ของกลุ่มที่เลือกใช้ความรุนแรงมาเลือกใช้การต่อสู้ด้วยแนวทางสันติ แทนที่การมุ่งปรับความคิดความเชื่อในเชิงอุดมการณ์เพียงอย่างเดียว

๓) ส่งเสริมมาตรการลดความหวาดระแวงและเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการคัดเลือกเจ้าหน้าที่รัฐโดยเฉพาะฝ่ายความมั่นคงที่มี ทัศนคติ บุคลิกภาพ และพฤติกรรมในเชิงสันติ มีประวัติที่ดีงาม

ในด้านการเคารพสิทธิมนุษยชนไปปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐให้อยู่ในกรอบของกฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมทั้ง สร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาทักษะการเผชิญหน้าความขัดแย้งด้วยสันติวิธีให้กับเจ้าหน้าที่รัฐอย่างสม่ำเสมอ ตลอดจน เปิดพื้นที่เพื่อส่งเสริมการพูดคุยระหว่างภาคส่วนต่างๆ เพื่อรับฟังความเห็น ข้อเสนอแนะในระดับชุมชนอย่างต่อเนื่องและรับไปดำเนินการให้เกิดผล

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานข่าวเชิงรุก เพื่อสกัดกั้นและทำลายปัจจัยสนับสนุนการก่อเหตุรุนแรง อาทิ การไหลเวียนเงินทุนของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง การลักลอบนำอาวุธและวัสดุที่นำมาใช้ประกอบระเบิด ทั้งจากพื้นที่ภายในประเทศและภายนอกประเทศ การประสานงานทางด้านการข่าวให้การแจ้งเตือนภัยเป็นไปอย่างทันเวลาและแม่นยำ การเสริมสร้างเครือข่ายงานข่าวภาคประชาชนให้เกิดผล ตลอดจน การขยายความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการเฝ้าตรวจการเข้าออกของกลุ่มเป้าหมาย การพิสูจน์ทราบแหล่งพักพิงภายนอกประเทศ และการติดตามความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อการร้ายจากภายนอกประเทศที่อาจมีส่วนสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง

๕) พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยชุมชน โดยให้มีการวางแผนร่วมกับชุมชนเพื่อเสริมสร้างเครือข่ายการรักษาความปลอดภัยบนฐานของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และให้ความสำคัญกับการปกป้องสถานที่เชิงสัญลักษณ์ ศาสนสถาน และศาสนบุคคลให้ปลอดภัยจากการใช้ความรุนแรง

๖) เร่งรัดการปราบปรามกลุ่มอำนาจอิทธิพลเถื่อน เพื่อขจัดปัญหาความรุนแรงที่แทรกซ้อน อันเกิดจากกลุ่มยาเสพติด กลุ่มผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ และ

กลุ่มธุรกิจผิดกฎหมาย โดยเน้นเป้าหมายผู้บงการและนายทุน รวมทั้ง เจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ผิดกฎหมายเหล่านี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เพื่อขจัด และป้องกันไม่ให้เกิดเงื่อนไขที่หล่อเลี้ยงและเอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่าย โดย

๑) เพิ่มการให้ความสำคัญกับการแก้เงื่อนไขทางการเมืองและเงื่อนไขทางสังคมวัฒนธรรม ด้วยการป้องกันไม่ให้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน หลักมนุษยธรรม และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมทั้ง ขจัดเงื่อนไขและสาเหตุที่ส่งผลให้ประชาชนในพื้นที่เกิดความรู้สึกไม่ไว้ใจและหวาดระแวงเจ้าหน้าที่รัฐ เกิดความรู้สึกแตกแยก หรือ ความไม่เท่าเทียม มีการปฏิบัติที่ประชาชนสัมผัสได้ว่าเป็นรูปธรรมในระดับที่สามารถส่งผลต่อการสร้างความรู้สึกและบรรยากาศให้เห็นว่า ทุกคนสามารถอยู่ในประเทศไทยได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีความสุขตามวิถีชีวิต อัตลักษณ์ ศาสนา และวัฒนธรรมของตน

๒) ส่งเสริมเจ้าหน้าที่รัฐให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของวิถีชีวิต ศาสนา วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของพื้นที่อย่างแท้จริง ด้วยการจัดการฝึกอบรมด้วยกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เจ้าหน้าที่ภาครัฐทุกฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง และตระหนักในการยอมรับและเคารพคุณค่าของลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เพื่อขจัด และป้องกันเงื่อนไขใหม่ที่จะนำไปสู่ความรุนแรงได้

๓) เร่งรัดการคลี่คลายเหตุการณ์ที่เป็นข้อสงสัยของประชาชน และต่างประเทศ ให้กระจ่างชัด โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในกระบวนการตรวจสอบค้นหาความจริง มีการเปิดเผยให้สาธารณชนได้รับทราบ และนำตัวผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมโดยเร็ว เพื่อขจัดวัฒนธรรมการไม่ต้องรับผิดชอบ

ปลดเงื่อนไขของความรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรม และการนำเหตุการณ์ดังกล่าว ไปสร้างความชอบธรรมในการใช้ความรุนแรง

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๓ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ และฟื้นคืนความไว้วางใจระหว่าง รัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนด้วยกัน ให้เกิดความร่วมมือในการพร้อม เฝ้าระวังปัญหาร่วมกัน โดย

๑) สร้างความโปร่งใสและความเชื่อมั่นในการดำเนินกระบวนการ ยุติธรรมตามหลักนิติธรรม และหลักสิทธิมนุษยชน ให้เป็นที่พึงของประชาชน โดยการขจัด เงื่อนไขความไม่ยุติธรรมทุกรูปแบบ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการ ยุติธรรมทั้งทางหลักและทางเลือก พัฒนากลไกคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน มีการ ตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ และมีความจริงจั่งต่อการสอบสวนลงโทษ ผู้ที่กระทำความผิดหรือปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จัดระบบการคุ้มครองพยานอย่างมี ประสิทธิภาพ เสริมสร้างความเข้าใจและความตระหนักให้กับเจ้าหน้าที่รัฐในการปฏิบัติ ตามกฎหมาย และเคารพหลักสิทธิมนุษยชน รวมทั้ง พัฒนากฎหมายที่สอดคล้องกับ วิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนในพื้นที่

๒) ปรับปรุง พัฒนาระบบ และกระบวนการเยียวยาให้สนับสนุนการแก้ไข ปัญหาในพื้นที่ โดยให้กระบวนการพิจารณาช่วยเหลือเยียวยาเป็นไปด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม ไม่ล่าช้า และมีระบบตรวจสอบเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแสวงและการเอื้อประโยชน์ ของการเยียวยาจากทุกฝ่าย

๓) เสริมสร้างความไว้วางใจระหว่างประชาชนกับประชาชนให้สามารถ อยู่ร่วมกันอย่างสันติ พร้อมผนึกกำลังแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยเปิดพื้นที่การสื่อสารเพื่อ สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับสถานการณ์ความเป็นจริงในพื้นที่ และแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติบนความแตกต่างหลากหลาย โดยเฉพาะระหว่างเด็ก และเยาวชนต่างศาสนา

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๔ เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับศักยภาพ ของพื้นที่ เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กระจายตัวอย่างเท่าเทียมในทุกระดับ ตรงกับความต้องการ ไม่ทำลายอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชน ตลอดจนมีผล ต่อการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดย

๑) พัฒนาและเสริมสร้างเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างยั่งยืน ด้วยการใช้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตตามวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของตนเอง มีรายได้ที่เพียงพอ มีมาตรฐานการครองชีพที่เท่าเทียมกับพื้นที่อื่น ของประเทศ โดยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในทุกระดับ มีการกระจายแหล่ง เงินทุนให้กับชุมชนผ่านระบบธนาคารและกลุ่มออมทรัพย์ที่ประชาชนเลือกใช้ และ เน้นน้ำหนักโครงการที่มาจากการริเริ่มของประชาชนและชุมชน

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา เพื่อการสร้างสมรรถนะในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง และการเพิ่มโอกาสในการทำงาน ทั้งในพื้นที่ นอกพื้นที่ และในต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในสาขาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต ชุมชนและต้นทุนทางสังคม และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ทักษะ และศักยภาพ ในระดับสูง ตลอดจน ส่งเสริมการลงทุนของเอกชนที่สามารถรองรับบุคลากรในพื้นที่ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรเหล่านี้สามารถประกอบอาชีพในพื้นที่ได้อย่างมั่นคง และ มีส่วนสำคัญในการนำความรู้ ความสามารถมาพัฒนาพื้นที่

๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลระหว่างการใช้เพื่อตอบสนองการพัฒนากับการรักษาให้ยั่งยืน โดยสนับสนุนและเพิ่มบทบาทของประชาชน ภาคประชาสังคม ชุมชน และองค์กรท้องถิ่นในการคุ้มครองดูแล การจัดสรรทรัพยากร และการฟื้นฟูทรัพยากร โดยเฉพาะพื้นที่ประมงชายฝั่ง ป่าชายเลน ที่ราบลุ่ม และเขตป่า รวมทั้ง การป้องกันกลุ่มผลประโยชน์ที่เข้ามาใช้ทรัพยากรอย่างไม่เป็นธรรม ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิการครอบครองที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยให้ความสำคัญลำดับต้นกับพื้นที่เสี่ยงภัย และชุมชนที่ถูกคุกคาม

๕) เร่งรัดให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบและกระบวนการศึกษาในทุกระดับที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของพื้นที่อย่างแท้จริง สามารถบูรณาการระบบการศึกษาและกระจายโอกาสทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ พร้อมไปกับการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และการรับรองสถานะที่มั่นคงของบุคลากรทางการศึกษาที่จบจากต่างประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนและสังคมให้เป็นพลังในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๕ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และสร้างความตระหนักในคุณค่าของการอยู่ร่วมกันภายใต้ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม โดย

๑) ให้การดำเนินวิถีชีวิต การปฏิบัติตามหลักศาสนาเป็นไปโดยไม่มีอุปสรรค ปรับทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ปรับกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อเสรีภาพการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนา และขจัดการเลือกปฏิบัติทางวัฒนธรรม โดยทุกฝ่ายต้องศึกษา ทำความเข้าใจในคุณค่าของวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่เป็นจุดแข็ง อาทิ ส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาให้กับคนในพื้นที่ที่เดินทาง

ไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ ราชอาณาจักรซาอุดีอาระเบีย รวมทั้ง กิจการทางศาสนาพุทธ และวิถีไทยพุทธในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นพลังในการแก้ไขปัญหาให้สังคมมีความมั่นคงที่ยั่งยืน

๒) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลและปกป้อง ทุกฎวิถีชีวิตและทุกศาสนา วัฒนธรรม เพื่อยกระดับและเสริมสร้างการเห็นคุณค่าของ ทุกศาสนาและวัฒนธรรมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ให้เป็นพลังสร้างสรรค์ในการ แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่อย่างแท้จริง

๓) เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกลุ่มบุคคลที่มีความแตกต่างให้เกิด การยอมรับและเห็นคุณค่าในการอยู่ร่วมกัน ท่ามกลางความแตกต่างหลากหลาย โดยพัฒนาคนและสังคมบนพื้นฐานความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การส่งเสริม ศาสนสัมพันธ์ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องตามหลักศาสนา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความหลากหลายของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มบุคคลในสังคม เพื่อนำหลักคำสอน ทางศาสนามาใช้ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชน นำหลักคำสอนมาใช้ในการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง การสนับสนุนเครือข่ายนักศึกษา ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการสนับสนุน ส่งเสริมสตรีให้มีส่วนร่วม ในครอบครัว ชุมชน และสังคมมากขึ้น เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษามลายูถิ่น และ ภาษาต่างประเทศที่สำคัญในทุกระดับการศึกษา ให้เป็นเครื่องมือการสื่อสารเพื่อพัฒนา ในทุกด้าน และเป็นศักยภาพสำคัญในการเตรียมความพร้อมรองรับการติดต่อสื่อสารและ การสานสัมพันธ์กับโลกมลายู ในบริบทของประชาคมอาเซียน รวมทั้ง ภาษาอาหรับซึ่งเป็น จุดแข็งในพื้นที่และเป็นประโยชน์ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์กับโลกอาหรับ

๕) ส่งเสริมบทบาทของผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน นักการศึกษา สื่อมวลชน สตรี เด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มพลังวัฒนธรรมของพุทธสังคมในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม

ในกระบวนการแก้ไขปัญหาในระดับชุมชน และพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง มีพลัง ในการจัดการความขัดแย้งในระดับชุมชน การลดการเผชิญหน้าระหว่างคนต่างศาสนา หรือต่างเชื้อชาติในชุมชน ตลอดจนเป็นสื่อกลางในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง ประชาชน ระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่รัฐ โดยให้น้ำหนักกับการส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพของผู้นำศาสนาอย่างเป็นระบบ อาทิ การมีวิทยาลัยอิหม่าม การสร้างเสริม ความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว ตลอดจนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม ในชุมชนให้มีคุณภาพ และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

๖) ส่งเสริมคุณค่าและการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมที่หลากหลายในพื้นที่ เพื่อให้สังคมไทยเคารพความแตกต่างทางวัฒนธรรมและประชาชนในพื้นที่รู้สึกได้ถึง การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย โดยเปิดพื้นที่ที่สะท้อนถึงการส่งเสริมวัฒนธรรม ที่หลากหลายซึ่งประชาชนสามารถสัมผัสได้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การปรับปรุง ป้ายสัญลักษณ์ของทางราชการให้มีภาษาถิ่นอยู่ด้วย

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๖ เพื่อให้สังคมไทยเกิดการรับรู้ มีความเข้าใจในสถานการณ์ ที่เป็นจริง และตระหนักถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดน ภาคใต้ โดย

๑) เสริมสร้างความเข้าใจกับสังคมไทย และผู้เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อปรับทัศนคติและวิถีคิดให้เอื้อต่อการอยู่ร่วมกัน โดยสันติวิธี และตระหนักว่าปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นปัญหาร่วมกันของประเทศ

๒) เสริมสร้างช่องทางการสื่อสารสองทางผ่านมิติของงานปฏิบัติการ ข่าวสารและงานมวลชนสัมพันธ์ของรัฐ โดยใช้สื่อภาครัฐและความร่วมมือของสื่อเอกชน สถาบันการศึกษา สถาบันทางศาสนา ตลอดจนเวทีสาธารณะ เพื่อสื่อสารให้สังคมทั้งภายใน

และภายนอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเข้าใจต่อสถานการณ์ที่เป็นจริงและบริบทเฉพาะของพื้นที่ รวมทั้ง การจัดการกับปัญหาตามหลักการเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา รวมทั้งตามแนวทางสันติวิธี เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนส่งเสริมการสะท้อนความรู้สึกและข้อข้องใจต่าง ๆ ของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับความผิดพลาดในนโยบายของรัฐ และการประพฤติปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ

๓) เปิดพื้นที่การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนบนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยให้ทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นประชาชนในพื้นที่ ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา ภาควิชาการและภาคประชาสังคม ทั้งในและนอกพื้นที่ ได้มีส่วนร่วมในระดับที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบายและการปฏิบัติอย่างแท้จริง ซึ่งรัฐต้องมีความจริงใจรับฟังเสียงของประชาชนในพื้นที่ และนำมาดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๗ เพื่อให้สังคมภายนอกประเทศให้การสนับสนุนและมีบทบาท
 เกี่ยวข้องการแก้ไขปัญหา โดย

๑) เพิ่มระดับการปฏิสัมพันธ์และเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหา กับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศเพื่อให้สนับสนุนการแก้ไขปัญหา โดยเผยแพร่ข่าวสาร ส่งผ่านข้อมูลพัฒนาการของสถานการณ์ความเป็นจริง ตลอดจนความก้าวหน้าของการปฏิบัตินโยบายการแก้ไขปัญหา และการแก้ไขเรื่องที่เป็นข้อสงสัยของสังคมภายนอกประเทศอย่างทันเวลา ต่อเนื่อง ในโอกาสที่เหมาะสม ทั้งควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทของบุคคลที่ได้รับการยอมรับ และมีศักยภาพในการเข้าถึงประเทศ และองค์กรเป้าหมาย เพื่อช่วยการสื่อสารความเป็นจริงที่เกิดขึ้น อันเป็นการผนึกความสัมพันธ์ในการสนับสนุนและเกี่ยวข้องการแก้ไขปัญหา

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือในการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ การดำเนินงานของรัฐบาล และการดำเนินการผ่านกรอบความร่วมมือต่างๆ

๓) เชื่อมโยงการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในพื้นที่กับสังคมมุสลิมภายนอกประเทศ โดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ซึ่งมีวิถีชีวิตที่หลากหลาย เพื่อให้คนในพื้นที่ได้มีโอกาสเรียนรู้ เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และโลกทัศน์ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต และความสามารถในการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก พร้อมไปกับการส่งเสริมกิจการฮัจญ์ให้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศโลกมุสลิม และเป็นส่วนสำคัญในการสนับสนุนความร่วมมือแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๘ เพื่อสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการพูดคุยในการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งและการให้หลักประกันในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ โดย

๑) ส่งเสริมการพูดคุยระหว่างกลุ่มคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในเรื่องหลักการ เป้าหมาย และรูปแบบของการกระจายอำนาจที่เหมาะสมบนพื้นฐานความเป็นพหุสังคมของจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่อยู่ภายใต้เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นหลักสากลที่ได้รับการยอมรับ ไม่ใช่เป็นเงื่อนไขนำไปสู่การแบ่งแยกดินแดน โดยเปิดพื้นที่และสร้างสภาวะแวดล้อมที่มีความเชื่อมั่น และเป็นหลักประกันความปลอดภัยในเสรีภาพต่อการแสดงความคิดเห็น และพูดคุยของทุกกลุ่มอย่างรอบด้าน สะท้อนถึงข้อกังวลของประชาชน ทุกชาติพันธุ์ และศาสนา

๒) ส่งเสริมความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติภาพกับกลุ่มบุคคลที่มีความเห็นและอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐที่เลือกใช้ความรุนแรงต่อสู้กับรัฐ ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยดำเนินการอย่างเป็นเอกภาพและเพิ่มความร่วมมือกับต่างประเทศ หรือองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ เพื่อสนับสนุนกระบวนการพูดคุยดังกล่าว

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๙ เพื่อให้การดำเนินนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นไปอย่างมีระบบ มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และวางอยู่บนข้อมูลที่ถูกต้องและรอบด้าน โดย

๑) จัดให้มีกลไกและระบบบริหารจัดการนโยบายที่มีประสิทธิภาพและครบวงจร โดยให้มีการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นนโยบาย จัดตั้งกลไกในรูปคณะกรรมการอำนวยการนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำหน้าที่อำนวยการการแก้ไขปัญหาและเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีการจัดทำยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ที่สำคัญรองรับ มีการจัดทำแผนงานโครงการ และงบประมาณที่สอดคล้องกับกรอบนโยบาย มีระบบการติดตาม ตรวจสอบ และให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพของกระบวนการประเมินผลการดำเนินตามนโยบาย การใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน

๒) เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายสนับสนุนการดำเนินตามนโยบายที่ครอบคลุมพื้นที่และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยการให้ภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน เครือข่ายสังคมออนไลน์ ทั้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สังคมไทยโดยรวม และสังคมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้าน ประชาคมอาเซียน และโลกมุสลิม เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายขยายผลจากกรอบนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ที่สามารถนำไปเชื่อมโยงกันได้ในแนวราบ มีช่องทางร้องเรียน ตรวจสอบ ติดตาม และ ประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐ รวมทั้ง มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาร่วมกับภาครัฐของภาคส่วนต่างๆ พร้อมไปกับส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม ในการสนับสนุน การปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ และการสื่อสารกับคนในพื้นที่

๓) ส่งเสริม พัฒนา และใช้งานการศึกษาวิจัยทางวิชาการเพื่อประกอบการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยการสนับสนุนและผลักดันให้มีการศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้ และกระบวนการเรียนรู้ พร้อมไปกับการประยุกต์ใช้ องค์ความรู้ดังกล่าวให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัญหา และภูมิสังคมในจังหวัด ชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นพลังสนับสนุนการจัดทำ พัฒนา ประเมินนโยบาย และการนำ นโยบายไปสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับยุทธศาสตร์ และระดับยุทธวิธีอย่างเป็นรูปธรรม

๗. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

เพื่อให้การนำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความเป็นเอกภาพและ มีการบูรณาการทำงานระหว่างทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทำให้เกิดผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ของนโยบาย จนทำให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยสงบ สันติ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย อย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้

๑) หน่วยงานของรัฐและข้าราชการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเข้าใจที่ตรงกันในปรัชญา ความคิด ทิศทางการแก้ไข ปัญหาตามนโยบาย เพื่อให้การแก้ไขปัญหาสันับสนุนซึ่งกันและกันและขับเคลื่อนไป ในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นเอกภาพภายใต้กรอบนโยบาย

๒) ข้าราชการทุกหน่วยงานมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มีองค์ความรู้และการปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้าใจ เข้าถึง วิถีชีวิตของคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยยึดหลักการบริหารจัดการที่ดีได้รับการยอมรับจากคนในพื้นที่ มีการบูรณาการทำงานอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๓) ทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้การยอมรับ และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตามนโยบาย เนื่องจากปัญหาจังหวัดชายแดนใต้มีภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจำนวนมากซึ่งต่างมีปัญหา ความต้องการ วิธีคิด และจุดยืนที่แตกต่างหลากหลาย การแก้ไขปัญหาที่ยึดหน่วยงานภาครัฐเป็นกลไกทำงานหลักเพียงภาคส่วนเดียว จึงไม่อาจบรรลุผลสำเร็จตามนโยบายได้โดยง่าย แต่ต้องใช้การร่วมคิดร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ระหว่างภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในลักษณะของภาคีเครือข่าย ทั้งในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติอย่างกว้างขวางและหลากหลาย สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายของแต่ละประเด็นปัญหา

๔) มีการส่งสัญญาณในการสนับสนุนการดำเนินตามนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้จากรัฐบาลที่จริงจัง ชัดเจน และต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความมั่นใจ มีเอกภาพทั้งความคิด ทิศทาง แนวทาง และการบริหารจัดการ พร้อมผนึกกำลังร่วมกันในการแก้ไขปัญหาตามนโยบาย

APPENDIX H

**ANNOUNCEMENT OF NATIONAL COUNCIL FOR PEACE AND
ORDER (NCPO) NUMBER 98/2557**

ประกาศคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ

ฉบับที่ ๙๘/๒๕๕๗

เรื่อง การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

โดยที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงมีปัญหาความมั่นคงของชาติและความไม่สงบในพื้นที่ที่ก่อให้เกิดผลกระทบในหลายด้านอย่างกว้างขวาง ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและมีการปฏิบัติงานอย่างบูรณาการและเป็นเอกภาพ โดยทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ อันจะทำให้สามารถบรรลุผลในการขจัดหรือลดปัญหาที่เกิดขึ้น เกิดความสงบสุขในพื้นที่ ความปลอดภัยในชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เกิดความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ตลอดจนมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม คณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้อง นำนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ ซึ่งจัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ มาใช้ในการปฏิบัติงานของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จนกว่าจะมีนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ใหม่

ข้อ ๒ ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้แบ่งการบริหารงานเป็น ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย ระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ และระดับหน่วยปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับนโยบาย ให้หัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและแนวทางการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และมีสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นผู้ให้คำปรึกษา

(๒) ระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังต่อไปนี้

(ก) ให้มีคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เรียกโดยย่อว่า “คปต.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ ตามที่คณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติแต่งตั้ง โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการงานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการจังหวัดชายแดนภาคใต้ และคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๓๐๗/๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(ข) ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรและศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นหน่วยงานหลักร่วมกันในการบูรณาการแผนปฏิบัติการ แผนงาน และโครงการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ในด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนสร้างความประสานสอดคล้องในทุกมิติ

(๓) ระดับหน่วยปฏิบัติ ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า เป็นหน่วยงานหลัก มีหน้าที่รับผิดชอบขับเคลื่อนงานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งปวงในพื้นที่ และให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้จัดให้มีศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนหน้า เพื่อปฏิบัติงานร่วมกับกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า

ข้อ ๓ ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเร่งรัดการปฏิบัติงานตามนโยบายการบริหาร และการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ ทั้งนี้ สำหรับการปฏิบัติงานตั้งแต่ ปลายปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และให้จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการปฏิบัติงาน ตามแนวทางดังต่อไปนี้

(๑) ให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานด้านความมั่นคง เสริมสร้างศักยภาพ ขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยพื้นที่เป้าหมาย เร่งรัดการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยแทรกซ้อน ดำเนินการลดพื้นที่เขตอิทธิพลของกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และคุ้มครองหรือเฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชนและเป้าหมายอ่อนแอ เพื่อลดความเสี่ยงภัยจากการก่อเหตุการรุนแรง ทั้งนี้ โดยต้องมีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและหมู่บ้าน

(๒) ให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติรับผิดชอบในการประสานกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ อันเป็นการสร้างหลักประกันความต่อเนื่องและความเชื่อมั่นต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกกลุ่มในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพูดคุย โดยในแผนดังกล่าวอย่างน้อยต้องมี เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ขอบเขตในเชิงหลักการของกระบวนการ กลไกในการขับเคลื่อนในระดับต่าง ๆ การเชื่อมโยงกับบทบาทขององค์กรภาคประชาสังคม และการสนับสนุนจากส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ทางด้านเครื่องมือ ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และเรื่องอื่น ๆ ที่จำเป็น

(๓) ให้กระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายทุกหน่วยในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชนโดยการบังคับใช้กฎหมายด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน และให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความตระหนักในการปฏิบัติตามกฎหมายและเคารพหลักสิทธิมนุษยชนโดยเคร่งครัด รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย

(๔) ให้ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เร่งรัดดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในทุกด้านและทุกมิติ โดยเข้าถึงประชาชนในทุกพื้นที่อย่างแท้จริงและเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตลอดจนสอดคล้องกับ ปัญหา ความต้องการของประชาชน และลักษณะพิเศษเฉพาะของแต่ละพื้นที่ด้วย

ข้อ ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในการบูรณาการงานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามข้อ ๒ (๒) (ก) ให้มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการดังนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ แผนงาน โครงการ และการจัดตั้งงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งแนวทางและมาตรการการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง หลังจากที่ได้มีการพิจารณาของหน่วยงานหรือองค์กรตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วเสนอหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเพื่ออนุมัติ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดพื้นที่พิเศษ เขตพัฒนาพิเศษ กรอบแนวทางการแก้ไขปัญหาในพื้นที่พิเศษ และการบริหารและการพัฒนาในเขตพัฒนาพิเศษ หลังจากที่ได้มีการพิจารณาของหน่วยงานหรือองค์กรตามที่กฎหมายกำหนด แล้วเสนอหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเพื่ออนุมัติ

(๓) กำหนดกรอบและแนวทางการจัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณ ในการแก้ไขปัญหาความมั่นคงและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งบูรณาการการดำเนินงานของกระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และแผนปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น

(๔) กำกับ เร่งรัด ติดตาม และบูรณาการการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และแผนปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น โดยต้องสอดคล้องกับการบริหารราชการและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน รวมทั้งจัดให้มีระบบการติดตามประเมินผลในทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

(๕) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

(๖) แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้มอบหมาย

(๗) ปฏิบัติงานหรือดำเนินการอื่นใดตามที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมอบหมาย

ข้อ ๕ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที ประธานกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ อาจพิจารณาเรื่องใดกับกรรมการที่เกี่ยวข้องอย่างน้อยสามคน เพื่อมีมติของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ในเรื่องนั้น และเมื่อมีการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีปกติ ให้ประธานกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แจ้งให้ที่ประชุมทราบมติดังกล่าวด้วย

ข้อ ๖ ให้ที่ปรึกษา กรรมการ อนุกรรมการ หรือคณะทำงาน ที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้แต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามระเบียบของทางราชการ สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ โดยให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ข้อ ๗ ให้มีสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน

(๒) ประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลและการสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มอบหมาย

ให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นผู้อำนวยการสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ อาจร้องขอต่อส่วนราชการเพื่อจัดส่งข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ หรือเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อมีมติให้พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ไปช่วยปฏิบัติงานของสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานตามปกติ แล้วแต่กรณี และจะช่วยให้ไปช่วยปฏิบัติงานเต็มเวลา บางเวลา หรือนอกเวลาก็ได้

ข้อ ๙ ข้อสั่งการของประธานคณะทำงานขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในเรื่องใดหรือการดำเนินการใด ๆ ตามข้อสั่งการดังกล่าว ซึ่งมีขึ้นก่อนวันที่มีประกาศนี้ ให้ถือว่าข้อสั่งการหรือการดำเนินการนั้นเป็นมติหรือการดำเนินการตามมติของคณะกรรมการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ตามประกาศนี้ ต่อเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวมีมติรับรองหรือให้ความเห็นชอบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

BIOGRAPHY

NAME

Ms. Natthinee Piyasiripon

ACADEMIC BACKGROUND

Bachelor Degree in Arts, Major in Political Science, Prince of Songkla University. (2001)

Master Degree in Arts, Major in Social Development, National Institute of Development Administration. (2005)

EXPERIENCES

Lecturer
Prince of Songkla University.
Guest Lecturer
Suan Sunandha Rajabhat University.
Guest Lecturer
Bangkok University.